

Bruxelles, 30. lipnja 2017.
(OR. en)

9941/17

Međuinstitucijski predmet:
2013/0255 (APP)

EPPO 21
EUROJUST 86
CATS 62
FIN 349
COPEN 189
GAF 25
CSC 120

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: UREDBA VIJEĆA o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem
Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”)

UREDBA VIJEĆA (EU) 2017/...

od ...

o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 86.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir obavijest Belgije, Bugarske, Cipra, Češke, Finske, Francuske, Grčke, Hrvatske, Litve, Luksemburga, Njemačke, Portugala, Rumunjske, Slovačke, Slovenije i Španjolske, kojom su te države članice 3. travnja 2017. Europski parlament, Vijeće i Komisiju obavijestile da žele uspostaviti pojačanu suradnju na temelju Nacrta uredbe,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Unija je uspostavu područja slobode, sigurnosti i pravde postavila kao svoj cilj.
- (2) Mogućnost osnivanja Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) predviđena je Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u glavi koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde.
- (3) I Unija i države članice Europske unije obvezne su štititi financijske interese Unije od kaznenih djela koja svake godine uzrokuju znatnu financijsku štetu. Unatoč tomu, nacionalna kaznenopravna tijela u ovom trenutku ne istražuju uvijek dovoljno ta kaznena djela niti pokreću kazneni progon.
- (4) Komisija je 17. srpnja 2013. donijela Prijedlog uredbe Vijeća o osnivanju EPPO-a.
- (5) Na sastanku 7. veljače 2017. Vijeće je zabilježilo izostanak jednoglasne odluke o Nacrtu uredbe.
- (6) U skladu s člankom 86. stavkom 1. drugim podstavkom UFEU-a skupina od 17 država članica dopisom od 14. veljače 2017. zatražila je da se Nacrt uredbe uputi Europskom vijeću.

- (7) Europsko vijeće 9. ožujka 2017. raspravljalo je o Nacrtu uredbe i primilo na znanje da postoji neslaganje u smislu članka 86. stavka 1. trećeg podstavka UFEU-a.
- (8) Belgija, Bugarska, Cipar, Češka, Finska, Francuska, Grčka, Hrvatska, Litva, Luksemburg, Njemačka, Portugal, Rumunjska, Slovačka, Slovenija i Španjolska 3. travnja 2017. obavijestile su Europski parlament, Vijeće i Komisiju da žele uspostaviti pojačanu suradnju u vezi s osnivanjem EPPO-a. Stoga se u skladu s člankom 86. stavkom 1. trećim podstavkom UFEU-a smatra da je dano ovlaštenje za pojačanu suradnju iz članka 20. stavka 2. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) i članka 329. stavka 1. UFEU-a i da se odredbe o pojačanoj suradnji primjenjuju počevši od 3. travnja 2017. Osim toga, Latvija, Estonija, Austrija i Italija izrazile su svoju želju za sudjelovanjem u uspostavi pojačane suradnje dopisima od 19. travnja 2017., 1. lipnja 2017., 9. lipnja 2017., odnosno 22. lipnja 2017.
- (9) U skladu s člankom 328. stavkom 1. UFEU-a pojačana suradnja nakon njezine uspostave otvorena je za sve države članice Europske unije. Također im treba biti otvorena u svakom drugom trenutku, među ostalim i u pogledu pojačane suradnje koja je u tijeku, pri čemu trebaju poštovati i akte koji su u tom okviru već usvojeni. Komisija i države članice koje sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a („države članice”) trebale bi osigurati poticanje što je moguće više država članica Europske unije na sudjelovanje. Ova Uredba trebala bi biti u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjivati samo u državama članicama koje sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a ili na temelju odluke donesene u skladu s člankom 331. stavkom 1. drugim ili trećim podstavkom UFEU-a.

- (10) U skladu s člankom 86. UFEU-a EPPO bi trebalo osnovati od Eurojusta. To podrazumijeva da bi ovom Uredbom između njih trebalo uspostaviti blizak odnos utemeljen na uzajamnoj suradnji.
- (11) UFEU-om je predviđeno da materijalno područje nadležnosti EPPO-a bude ograničeno na kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije u skladu s ovom Uredbom. Zadaće EPPO-a trebale bi stoga biti istraživanje, kazneni progon i podizanje optužnica protiv počinitelja kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije na temelju Direktive (EU) 2017/... Europskog parlamenta i Vijeća¹⁺ te kaznenih djela koja su s njima neodvojivo povezana. Za svako proširenje te nadležnosti na teška kaznena djela s prekograničnom dimenzijom potrebna je jednoglasna odluka Europskog vijeća.

¹ Direktiva (EU) 2017/... Europskog parlamenta i Vijeća od ... o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL ...).

⁺ SL: molimo umetnuti broj i dopuniti odgovarajuću bilješku upućivanjem na objavu iz dokumenta 2012/0193 (COD).

- (12) U skladu s načelom supsidijarnosti borba protiv kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije može se zbog njezina opsega i učinaka bolje ostvariti na razini Unije. U sadašnjoj situaciji, u kojoj je kazneni progon kaznenih djela protiv financijskih interesa Unije u isključivoj nadležnosti tijela država članica Europske unije, taj se cilj ne ostvaruje uvijek u dostatnoj mjeri. S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno jačanje borbe protiv kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije osnivanjem EPPO-a, ne mogu dostatno ostvariti države članice Europske unije zbog fragmentiranosti nacionalnih mjera kaznenog progona u području kaznenih djela počinjenih protiv financijskih interesa Unije, nego se zbog toga što će EPPO biti nadležan za kazneni progon takvih kaznenih djela oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva i njome se osigurava da se njezinim utjecajem u najmanjoj mogućoj mjeri zadire u pravne poretke i institucijske strukture država članica.
- (13) Ovom Uredbom predviđa se sustav podijeljene nadležnosti između EPPO-a i nacionalnih tijela u suzbijanju kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije na temelju prava EPPO-a na preuzimanje predmeta (*right of evocation of the EPPO*).
- (14) S obzirom na načelo lojalne suradnje i EPPO i nadležna nacionalna tijela trebali bi se međusobno podupirati i obavješćivati kako bi učinkovito suzbijali kaznena djela iz nadležnosti EPPO-a.

- (15) Ovom Uredbom ne dovode se u pitanje nacionalni sustavi država članica u vezi s načinom organizacije kaznenih istraga.
- (16) Budući da EPPO-u treba dodijeliti ovlasti istrage i kaznenog progona, trebalo bi utvrditi institucijske zaštitne mjere kako bi se osigurala njegova neovisnost i odgovornost prema institucijama Unije.
- (17) EPPO bi trebao djelovati u interesu Unije kao cjeline te ne bi trebao tražiti ni primati upute ni od koga izvan EPPO-a.
- (18) Strogom odgovornošću nadopunjavaju se neovisnost i ovlasti koje su EPPO-u dodijeljene ovom Uredbom. Glavni europski tužitelj u potpunosti je odgovoran za obavljanje svojih dužnosti voditelja EPPO-a i u tom svojstvu snosi ukupnu institucijsku odgovornost za svoje opće aktivnosti prema Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji. Uslijed toga svaka od tih institucija može od Suda Europske unije („Sud”) zatražiti njegovo razrješenje u određenim okolnostima, među ostalim u slučajevima teških povreda službene dužnosti. Isti bi se postupak trebao primjenjivati za razrješenje dužnosti europskih tužitelja.
- (19) EPPO bi trebao izdati javno godišnje izvješće o svojim općim aktivnostima, koje bi trebalo sadržavati barem statističke podatke o radu EPPO-a.

- (20) Organizacijska struktura EPPO-a trebala bi omogućivati brzo i učinkovito odlučivanje u provedbi kaznenih istraga i kaznenog progona, bez obzira na to obuhvaćaju li oni jednu ili više država članica. Tom bi se strukturom također trebalo osigurati da u EPPO-u budu zastupljeni svi nacionalni pravni sustavi i sve nacionalne pravne tradicije država članica te da tužitelji koji poznaju pojedinačne pravne sustave u načelu vode istrage i kazneni progon u svojim državama članicama.
- (21) U tu bi svrhu EPPO trebao biti nedjeljivo tijelo Unije koje radi kao jedinstveni ured. Središnja razina sastoji se od glavnog europskog tužitelja, koji je voditelj EPPO-a kao cjeline i voditelj kolegija europskih tužitelja, stalnih vijeća i europskih tužitelja. Decentralizirana razina sastoji se od delegiranih europskih tužitelja smještenih u državama članicama.
- (22) Osim toga, kako bi se osigurala dosljednost njegova djelovanja i time jednakovrijedna zaštita financijskih interesa Unije, organizacijska struktura i unutarnji proces odlučivanja EPPO-a trebali bi središnjem uredu omogućiti da prati, usmjerava i nadzire sve istrage i kazneni progon koje provode delegirani europski tužitelji.

- (23) Izrazima „opći nadzor”, „praćenje i usmjeravanje” te „nadzor” upotrijebljenima u ovoj Uredbi opisuju se različite kontrolne aktivnosti koje izvršava EPPO. „Opći nadzor” trebalo bi shvatiti tako da se odnosi na opće upravljanje aktivnostima EPPO-a, pri čemu se upute daju samo u vezi s pitanjima od horizontalne važnosti za EPPO. „Praćenje i usmjeravanje” trebalo bi shvatiti tako da se odnosi na ovlasti praćenja i usmjeravanja pojedinačnih istraga i kaznenog progona. „Nadzor” bi trebalo shvatiti tako da se odnosi na pomniji i kontinuiran nadzor istraga i kaznenog progona, uključujući intervenciju i davanje uputa o pitanjima istraga i kaznenog progona kad god je to potrebno.
- (24) Kolegij bi trebao donositi odluke o strateškim pitanjima, što uključuje utvrđivanje prioriteta i politike istraga i kaznenog progona EPPO-a, te o općim pitanjima koja proizlaze iz pojedinačnih slučajeva, primjerice u vezi s primjenom ove Uredbe, ispravnom provedbom politike istraga i kaznenog progona EPPO-a ili načelnim pitanjima ili pitanjima koja su iznimno važna za razvoj koherentne politike istraga i kaznenog progona EPPO-a. Odluke kolegija o općim pitanjima ne bi trebale utjecati na obvezu provedbe istrage i kaznenog progona u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom. Kolegij bi trebao poduzimati sve što može kako bi odluke donosio konsenzusom. Ako se takav konsenzus ne može postići, odluke bi se trebale donositi glasovanjem.

- (25) Stalna vijeća trebala bi pratiti i usmjeravati istrage i osiguravati koherentnost aktivnosti EPPO-a. Sastav stalnih vijeća trebalo bi odrediti u skladu s unutarnjim poslovníkom EPPO-a, u kojemu bi se, među ostalim, trebalo dopustiti da europski tužitelj bude član više stalnih vijeća kada je to primjereno kako bi se, u mjeri u kojoj je to moguće, osiguralo ravnomjerno radno opterećenje među pojedinačnim europskim tužiteljima.
- (26) Stalnim vijećima trebao bi predsjedati glavni europski tužitelj, jedan od zamjenikâ glavnog europskog tužitelja ili neki europski tužitelj, u skladu s načelima utvrđenima u unutarnjem poslovníku EPPO-a.
- (27) Dodjela predmeta stalnim vijećima trebala bi se temeljiti na sustavu nasumične raspodjele kako bi se, u mjeri u kojoj je to moguće, osigurala ravnomjerna raspodjela radnog opterećenja. Odstupanja od tog načela trebala bi biti moguća temeljem odluke glavnog europskog tužitelja kako bi se osiguralo ispravno i učinkovito funkcioniranje EPPO-a.
- (28) U kolegij bi trebao biti imenovan europski tužitelj iz svake države članice. Europski tužitelji trebali bi u načelu nadzirati, u ime nadležnog stalnog vijeća, istrage i kazneni progon koje vode delegirani europski tužitelji u svojim državama članicama podrijetla. Oni bi trebali biti točka za vezu između središnjeg ureda i decentralizirane razine u svojim državama članicama podrijetla te tako olakšati rad EPPO-a kao jedinstvenog ureda. Nadzorni europski tužitelj trebao bi također provjeriti jesu li sve upute u skladu s nacionalnim pravom te obavijestiti stalno vijeće ako to nije slučaj.

- (29) Zbog radnog opterećenja povezanog s velikim brojem istraga i kaznenih progona u određenoj državi članici europski tužitelj trebao bi moći zatražiti da se nadzor određenih istraga i kaznenih progona u njegovoj državi članici podrijetla iznimno može dodijeliti drugim europskim tužiteljima. Odluku bi trebao donijeti glavni europski tužitelj uz pristanak europskog tužitelja koji bi preuzeo dotične predmete. Kriteriji za takve odluke trebali bi biti utvrđeni u unutarnjem poslovniku EPPO-a i u njih bi trebao biti uključen zahtjev prema kojem europski tužitelj koji preuzima predmete mora dostatno poznavati jezik i pravni sustav dotične države članice.
- (30) Istrage EPPO-a trebali bi u pravilu provoditi delegirani europski tužitelji u državama članicama. Trebali bi to činiti u skladu s ovom Uredbom te, za pitanja koja nisu obuhvaćena ovom Uredbom, u skladu s nacionalnim pravom. Delegirani europski tužitelji trebali bi svoje zadaće obavljati pod nadzorom nadzornog europskog tužitelja te pod vodstvom nadležnog stalnog vijeća i prema njegovim uputama. Ako se nacionalnim pravom države članice predviđa unutarnje preispitivanje određenih akata unutar strukture ureda nacionalnog tužitelja, preispitivanje takvih odluka koje je donio delegirani europski tužitelj trebalo bi bio dio nadzornih ovlasti nadzornog europskog tužitelja u skladu s unutarnjim poslovnikom EPPO-a. U takvim slučajevima države članice ne bi trebale biti obvezne predviđati preispitivanje koje obavljaju nacionalni sudovi, ne dovodeći u pitanje članak 19. UEU-a i članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”).

- (31) Funkcije javnog tužitelja pred nadležnim sudovima primjenjuju se do zaključenja postupka, što znači do konačnog razjašnjenja pitanja je li osumnjičenik ili okrivljenik počinio kazneno djelo, uključujući, kada je to primjenjivo, odmjeravanje kazne i rješenje svakog pravnog postupka ili dostupnog pravnog sredstva dok ta odluka ne postane konačnom.
- (32) Delegirani europski tužitelji trebali bi biti sastavni dio EPPO-a te bi kao takvi, kada provode istrage i kazneni progon za kaznena djela iz nadležnosti EPPO-a, trebali djelovati isključivo u korist i u ime EPPO-a na državnom području svoje države članice. Navedeno bi trebalo za sobom povući to da im se na temelju ove Uredbe dodijeli funkcionalno i pravno neovisan položaj koji je različit od bilo kojeg položaja na temelju nacionalnog prava.
- (33) Neovisno o svojem posebnom položaju na temelju ove Uredbe, delegirani europski tužitelji trebali bi tijekom svojeg mandata biti i članovi tužiteljstva svoje države članice, odnosno tužitelji ili članovi pravosuđa, te bi im njihova država članica trebala dodijeliti barem jednake ovlasti kao i nacionalnim tužiteljima.
- (34) Delegirani europski tužitelji trebali bi imati obvezu postupanja prema uputama stalnih vijeća i europskih tužitelja. Ako delegirani europski tužitelj smatra da se uputom od njega zahtijeva poduzimanje neke mjere koja ne bi bila u skladu s nacionalnim pravom, trebao bi zatražiti da tu uputu preispita glavni europski tužitelj.

- (35) Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet trebao bi nadzornog europskog tužitelja i nadležno stalno vijeće izvijestiti o svakom znatnom napretku u predmetu, primjerice o poduzimanju istražnih mjera ili o promjenama popisa osumnjičenih osoba.
- (36) Stalna vijeća trebala bi izvršavati svoju ovlast odlučivanja u točno određenim fazama postupka EPPO-a s ciljem osiguranja zajedničke politike istraga i kaznenog progona. Trebala bi donositi odluke na temelju nacrt odluke koji je predložio delegirani europski tužitelj koji vodi predmet. Međutim, u iznimnim slučajevima stalno vijeće trebalo bi moći donijeti odluku bez nacrt odluke delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. U takvim slučajevima takav nacrt odluke može predstaviti europski tužitelj koji nadzire predmet.
- (37) Stalno vijeće trebalo bi moći delegirati svoju ovlast odlučivanja nadzornom europskom tužitelju u specifičnim slučajevima u kojima kazneno djelo nije teško ili postupak nije složen. Pri ocjenjivanju stupnja težine kaznenog djela trebale bi se uzeti u obzir njegove posljedice na razini Unije.
- (38) Mehanizam zamjene među europskim tužiteljima trebalo bi predvidjeti u unutarnjem poslovniku EPPO-a. Mehanizam zamjene trebao bi se primjenjivati u slučajevima u kojima europski tužitelj kratkotrajno ne može obavljati svoje dužnosti, primjerice zbog odsutnosti.

- (39) Osim toga, europskog tužitelja trebao bi zamijeniti jedan od delegiranih europskih tužitelja njegove države članice kada europski tužitelj podnese ostavku, kada je razriješen dužnosti ili kada napusti svoj položaj zbog bilo kojeg drugog razloga ili u slučajevima, primjerice, dugotrajne bolesti. Zamjena bi trebala biti ograničena na razdoblje od najviše tri mjeseca. Mogućnost produljenja tog razdoblja do zamjene europskog tužitelja ili njegova povratka trebalo bi, ako se to smatra potrebnim, prepustiti diskreciji kolegija uzimajući u obzir radno opterećenje u EPPO-u i trajanje odsutnosti. Delegirani europski tužitelj koji zamjenjuje europskog tužitelja za vrijeme zamjene više ne bi trebao biti zadužen za istrage i kazneni progon koje vodi kao delegirani europski tužitelj ili kao nacionalni tužitelj. Na postupke u EPPO-u koje vodi delegirani europski tužitelj koji zamjenjuje europskog tužitelja trebala bi se primjenjivati pravila EPPO-a o preraspodjeli.
- (40) Postupkom imenovanja glavnog europskog tužitelja i europskih tužitelja trebala bi biti zajamčena njihova neovisnost. Njihov legitimitet trebao bi proizlaziti iz institucija Unije koje sudjeluju u postupku imenovanja. Zamjenike glavnog europskog tužitelja trebao bi imenovati kolegij iz redova svojih članova.

- (41) Povjerenstvo za odabir trebalo bi utvrditi popis kvalificiranih kandidata za položaj glavnog europskog tužitelja koji su ušli u uži izbor. Ovlašt za utvrđivanje pravila rada povjerenstva i imenovanje njegovih članova trebalo bi dodijeliti Vijeću na temelju prijedloga Komisije. U toj se provedbenoj ovlašt ogledaju posebne ovlašt dodijeljene Vijeću na temelju članka 86. UFEU-a te se njome odražava posebna priroda EPPO-a koji će ostati čvrsto uklopljen u nacionalne pravne strukture, a pritom istodobno biti tijelo Unije. EPPO će djelovati u postupcima u kojima će većina drugih dionika biti nacionalni akteri, primjerice sudovi, policija i druga tijela kaznenog progona te je stoga u posebnom interesu Vijeća da bude blisko uključeno u postupak imenovanja. Dodjeljivanjem tih ovlašt Vijeću ujedno se na odgovarajući način uzima u obzir potencijalno osjetljiva priroda ovlašt odlučivanja koje imaju izravne posljedice za nacionalne pravosudne strukture i strukture kaznenog progona. Europski parlament i Vijeće trebali bi zajedničkom suglasnošću imenovati glavnim tužiteljem jednog od kandidata s popisa kandidata koji su ušli u uži izbor.

- (42) Svaka država članica trebala bi predložiti troje kandidata za položaj europskog tužitelja, koje će izabrati i imenovati Vijeće. S ciljem osiguranja kontinuiteta rada kolegija trebalo bi djelomično zamijeniti jednu trećinu europskih tužitelja svake tri godine. Ovlašt za donošenje prijelaznih pravila o imenovanju europskih tužitelja za prvi mandat i tijekom njegova trajanja trebalo bi dodijeliti Vijeću. U toj se provedbenoj ovlašt ogledava ovlašt Vijeća za odabir i imenovanje europskih tužitelja. To je također opravdano posebnom prirodom europskih tužitelja koji su povezani sa svojim državama članicama, dok su istodobno članovi kolegija te, općenitije, posebnom prirodom EPPO-a, u skladu s istom logikom na kojoj se temelji provedbena ovlašt dodijeljena Vijeću za utvrđivanje pravila rada povjerenstva i imenovanje njegovih članova. Vijeće bi prilikom odlučivanja o djelomičnoj zamjeni jedne trećine europskih tužitelja tijekom njihova prvog mandata trebalo uzeti u obzir zemljopisni raspon država članica.
- (43) Postupkom imenovanja delegiranih europskih tužitelja trebalo bi osigurati da oni budu sastavni dio EPPO-a, a da su pritom i dalje na operativnoj razini integrirani u svoje nacionalne pravne sustave i nacionalne pravosudne strukture te strukture tužiteljstva. Države članice trebale bi predložiti kandidate za položaj delegiranih europskih tužitelja, koje bi trebao imenovati kolegij na prijedlog glavnog europskog tužitelja.

- (44) U svakoj državi članici trebalo bi biti dvoje ili više delegiranih europskih tužitelja kako bi se osiguralo pravilno vođenje predmeta u EPPO-u. Glavni europski tužitelj trebao bi odobriti broj delegiranih europskih tužitelja po državi članici te funkcionalnu i teritorijalnu podjelu zadaća među njima, uz savjetovanje sa svakom državom članicom. Tijekom tog savjetovanja trebalo bi primjereno uzeti u obzir ustrojstvo sustava nacionalnih tužiteljstava. Konceptom funkcionalne podjele nadležnosti među delegiranim europskim tužiteljima mogla bi se omogućiti podjela zadaća.
- (45) Ukupan broj delegiranih europskih tužitelja u državi članici može se izmijeniti uz odobrenje glavnog europskog tužitelja u granicama godišnje proračunske linije EPPO-a.
- (46) Kolegij bi trebao biti odgovoran za stegovne postupke u vezi s delegiranim europskim tužiteljima koji postupaju na temelju ove Uredbe. Budući da su delegirani europski tužitelji i dalje aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosuđa država članica te mogu ujedno obavljati dužnosti nacionalnih tužitelja, nacionalne stegovne odredbe mogu se primjenjivati zbog razloga koji nisu povezani s ovom Uredbom. Međutim, u takvim bi slučajevima glavnog europskog tužitelja trebalo obavijestiti o razrješenju dužnosti ili bilo kakvoj stegovnoj mjeri, s obzirom na njegove odgovornosti za upravljanje EPPO-om te kako bi se zaštitili integritet i neovisnost EPPO-a.

- (47) Rad EPPO-a trebao bi se u načelu odvijati u elektroničkom obliku. Trebalo bi uspostaviti sustav upravljanja predmetima u vlasništvu EPPO-a koji njime i upravlja. Informacije u sustavu upravljanja predmetima trebale bi uključivati primljene informacije o mogućim kaznenim djelima iz nadležnosti EPPO-a te informacije iz spisa predmeta čak i nakon što su oni zaključeni. EPPO bi trebao pri uspostavi sustava upravljanja predmetima osigurati da taj sustav EPPO-u omogućuje da djeluje kao jedinstven ured u kojemu su spisi predmeta kojima upravljaju delegirani europski tužitelji dostupni središnjem uredu radi izvršavanja njegovih zadaća odlučivanja, praćenja i usmjeravanja te nadzora.
- (48) Nacionalna tijela trebala bi bez odgode EPPO obavijestiti o svakom ponašanju koje bi moglo predstavljati kazneno djelo iz nadležnosti EPPO-a. U predmetima izvan njegove nadležnosti EPPO bi trebao obavijestiti nadležna nacionalna tijela o svim činjenicama koje sazna, a koje bi mogle predstavljati kazneno djelo, na primjer davanje lažnog iskaza.
- (49) Institucije, tijela, uredi i agencije Unije, kao i nacionalna tijela, trebali bi EPPO-u bez odgode dostaviti sve informacije o kaznenim djelima u pogledu kojih bi on mogao izvršavati svoju nadležnost. EPPO također može primati ili prikupljati informacije iz drugih izvora, kao što su privatne strane. Cilj mehanizma provjere u EPPO-u trebala bi biti, na temelju primljenih informacija, ocjena toga jesu li ispunjeni uvjeti za materijalnu, teritorijalnu i osobnu nadležnost EPPO-a.

- (50) EPPO o novim informacijama mogu obavijestiti zviždači te mu tako pomoći u njegovu radu na istraživanju, kaznenom progonu i podizanju optužnica protiv počinitelja kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije. Zviždače, međutim, može odvratiti strah od osвете. Radi olakšavanja otkrivanja kaznenih djela iz nadležnosti EPPO-a države članice potiču se da u skladu sa svojim nacionalnim pravom osiguraju djelotvorne postupke kako bi omogućile izvješćivanje o mogućim kaznenim djelima iz nadležnosti EPPO-a i osigurale zaštitu od osвете osobama koje izvješćuju o takvim kaznenim djelima od osvećivanja, a osobito od nepovoljnih ili diskriminacijskih mjera u području zapošljavanja. EPPO bi trebao uspostaviti vlastita unutarnja pravila ako to bude potrebno.
- (51) Kako bi u potpunosti ispunila svoju obvezu obavješćivanja EPPO-a u slučaju postojanja sumnje na kazneno djelo iz njegove nadležnosti, nacionalna tijela država članica te sve institucije, tijela, uredi i agencije Unije trebali bi provoditi postojeće postupke izvješćivanja i uspostaviti učinkovite mehanizme za preliminarnu evaluaciju navoda koji su im prijavljeni. Institucije, tijela, uredi i agencije Unije mogu se u tu svrhu koristiti Europskim uredom za borbu protiv prijevara („OLAF”).
- (52) Tijela država članica trebala bi uspostaviti sustav kojim se osigurava najbrže moguće dostavljanje informacija EPPO-u. Na državama članicama je da odluče o tome hoće li uspostaviti izravan ili centraliziran sustav.

- (53) Poštovanje te obveze izvješćivanja ključno je za dobro funkcioniranje EPPO-a te bi je trebalo široko tumačiti kako bi se osiguralo da nacionalna tijela izvješćuju o slučajevima u kojima procjena nekih kriterija nije moguća odmah (primjerice razina štete ili primjenjiva kazna). EPPO bi također od tijela država članica trebao moći na pojedinačnoj osnovi zatražiti informacije o drugim kaznenim djelima koja utječu na financijske interese Unije. To ne bi trebalo shvatiti na način da EPPO od tijela država članica može sustavno ili kontinuirano tražiti informacije o lakšim kaznenim djelima.
- (54) Za učinkovitu istragu kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije i zbog načela *ne bis in idem* u određenim slučajevima može biti potrebno proširenje istrage na druga kaznena djela prema nacionalnom pravu ako su ona neodvojivo povezana s kaznenim djelom koje utječe na financijske interese Unije. Pojam „neodvojivo povezanih kaznenih djela” trebalo bi razmotriti s obzirom na relevantnu sudsku praksu u kojoj se u svrhu primjene načela *ne bis in idem* kao relevantan kriterij zadržava kriterij istovjetnih (ili u bitnome jednakih) činjeničnih stanja koji se shvaća na način da postoji splet konkretnih okolnosti koje su neodvojivo povezane u vremenu i prostoru.
- (55) EPPO bi trebao imati pravo na izvršavanje svoje nadležnosti ako se radi o neodvojivo povezanim kaznenim djelima, a s obzirom na težinu dotičnog kaznenog djela kako je odražena u najvišim sankcijama koje bi se mogle izreći, prevladava kazneno djelo koje utječe na financijske interese Unije.

- (56) Međutim, EPPO bi također trebao imati pravo na izvršavanje nadležnosti u slučaju neodvojivo povezanih kaznenih djela kada s obzirom na razine sankcija ne prevladava kazneno djelo koje utječe na financijske interese Unije, ali kada se to drugo neodvojivo povezano kazneno djelo smatra akcesornim po svom karakteru jer se njime tek doprinijelo počinjenju kaznenog djela koje utječe na financijske interese Unije, osobito kada je takvo drugo kazneno djelo počinjeno s glavnim ciljem stvaranja uvjeta za počinjenje kaznenog djela koje utječe na financijske interese Unije, poput kaznenog djela koje je upravo usmjereno na osiguravanje materijalnih ili pravnih sredstava za počinjenje kaznenog djela koje utječe na financijske interese Unije ili na osiguravanje zarade ili koristi od tog kaznenog djela.
- (57) Na pojam kaznenih djela u vezi sa sudjelovanjem u zločinačkoj organizaciji trebala bi se primjenjivati definicija predviđena u nacionalnom pravu u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2008/841/PUP¹ te on, primjerice, može obuhvaćati članstvo u takvoj zločinačkoj organizaciji ili njezino organiziranje te vođenje.
- (58) Nadležnost EPPO-a u odnosu na kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije trebala bi u pravilu imati prvenstvo u odnosu na nacionalne zahtjeve za nadležnost kako bi se time osigurala dosljednost te omogućilo usmjeravanje istrage i kaznenog progona na razini Unije. Osim ako su potrebne hitne mjere, tijela država članica trebala bi se suzdržati od postupanja u pogledu tih kaznenih djela sve dok EPPO ne odluči hoće li provesti istragu.

¹ Okvirna odluka Vijeća 2008/841/PUP od 24. listopada 2008. o borbi protiv organiziranog kriminala (SL L 300, 11.11.2008., str. 42.).

- (59) Trebalo bi smatrati da konkretni predmet ima posljedice na razini Unije ako, među ostalim, kazneno djelo ima transnacionalni karakter i razmjere, ako u njemu sudjeluje zločinačka organizacija ili ako bi određena vrsta kaznenog djela mogla predstavljati ozbiljnu prijetnju financijskim interesima Unije, ugledu institucija Unije ili povjerenju građana Unije.
- (60) Ako EPPO u određenom predmetu ne može izvršavati svoju nadležnost jer postoje razlozi za pretpostavku da šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi, EPPO bi ipak trebao imati mogućnosti izvršavati svoju nadležnost, pod uvjetom da je u boljem položaju za provođenju istrage ili kaznenog progona od tijelâ dotične države članice ili dotičnih država članica. Može se smatrati da je EPPO u boljem položaju u tom pogledu ako bi, među ostalim, bilo djelotvornije pustiti EPPO-u da provede istragu i kazneni progon pojedinog kaznenog djela zbog njegova transnacionalnog karaktera i razmjera, ako u tom kaznenom djelu sudjeluje zločinačka organizacija ili ako bi određena vrsta kaznenog djela mogla predstavljati ozbiljnu prijetnju financijskim interesima Unije, ugledu institucija Unije ili povjerenju građana Unije. U takvom bi predmetu EPPO trebao imati mogućnost izvršavati svoju nadležnost uz suglasnost nadležnih nacionalnih tijela države(-a) članice(-a) u kojoj(-ima) je nastala šteta takvoj drugoj žrtvi ili takvim drugim žrtvama.

- (61) Ako pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice pokrene istragu o kaznenom djelu te smatra da EPPO ne bi mogao izvršavati svoju nadležnost, to pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice trebalo bi o tome obavijestiti EPPO kako bi se EPPO-u omogućilo da procijeni bi li trebao izvršavati nadležnost.
- (62) U slučaju neslaganja o pitanjima izvršavanja nadležnosti nadležna nacionalna tijela trebala bi odlučiti o dodjeli nadležnosti. Pod pojmom nadležnih nacionalnih tijela trebalo bi podrazumijevati sva pravosudna tijela koja su nadležna za odlučivanje o dodjeli nadležnosti u skladu s nacionalnim pravom.
- (63) Budući da bi EPPO trebao podizati optužnice pred nacionalnim sudovima, njegovu nadležnost trebalo bi definirati upućivanjem na kazeno pravo država članica kojim se inkriminiraju radnje ili propuštanja koja utječu na financijske interese Unije i određuju primjenjive sankcije provedbom mjerodavnog zakonodavstva Unije, posebno Direktive (EU) 2017/...⁺, u nacionalnim pravnim sustavima.
- (64) EPPO bi svoju nadležnost trebao izvršavati što sveobuhvatnije kako bi se njegove istrage i kazneni progon mogli proširiti na kaznena djela počinjena izvan državnog područja država članica.
- (65) Istrage i kazneni progon koje provodi EPPO trebale bi se voditi načelima proporcionalnosti, nepristranosti i pravičnosti prema osumnjičeniku ili okrivljeniku. To uključuje obvezu traženja svih vrsta dokaza, i optužujućih i oslobađajućih, na vlastitu inicijativu (*motu proprio*) ili na zahtjev obrane.

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

- (66) Kako bi se osigurale pravna sigurnost i djelotvorna borba protiv kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije, aktivnosti istrage i kaznenog progona EPPO-a trebale bi se voditi načelom zakonitosti, pri čemu EPPO strogo primjenjuje pravila utvrđena u ovoj Uredbi, osobito ona koja se odnose na nadležnost i njezino izvršavanje, pokretanje istraga, okončanje istraga, upućivanje predmeta, odbacivanje predmeta te pojednostavljene postupke kaznenog progona.
- (67) Kako bi se najbolje zaštitila prava tuženika, u načelu bi osumnjičenik ili okrivljenik trebao biti predmetom samo jedne istrage ili jednog kaznenom progonu EPPO-a. Ako je kazneno djelo počinilo nekoliko osoba, EPPO bi u načelu trebao pokrenuti samo jedan postupak i zajednički voditi istrage protiv svih osumnjičenika ili okrivljenika.
- (68) Kada je više delegiranih europskih tužitelja pokrenulo istrage u vezi s istim kaznenim djelom, stalno vijeće bi, prema potrebi, trebalo spojiti takve istrage. Stalno vijeće može odlučiti ne spojiti takve postupke ili može odlučiti naknadno ih razdvojiti ako je to u interesu učinkovitosti istraga, primjerice ako bi se postupak protiv jednog osumnjičenika ili okrivljenika mogao završiti u ranijoj fazi, dok bi se postupak protiv drugih osumnjičenika ili okrivljenika morao nastaviti ili ako bi se razdvajanjem predmeta moglo skratiti razdoblje istražnog pritvora jednom od osumnjičenika. Ako su za predmete koji se trebaju spojiti nadležna različita stalna vijeća, odgovarajuću nadležnost i postupak trebalo bi utvrditi u unutarnjem poslovniku EPPO-a. Ako stalno vijeće odluči razdvojiti predmet, trebalo bi zadržati nadležnost nad predmetima koji iz tog predmeta proizidu.

- (69) EPPO bi se trebao oslanjati na nacionalna tijela, uključujući policijska tijela, posebno za primjenu mjera prisile. U skladu s načelom lojalne suradnje sva nacionalna tijela i mjerodavna tijela Unije, uključujući Eurojust, Europol i OLAF, trebala bi aktivno podupirati istrage i kazneni progon koje provodi EPPO te s njim surađivati, od trenutka kada je navodno kazneno djelo prijavljeno EPPO-u pa sve do trenutka dok EPPO ne odluči hoće li pokrenuti kazneni progon ili na drugi način zaključiti predmet.
- (70) Za djelotvornu istragu i progon kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije ključno je da EPPO može prikupljati dokaze koristeći se barem minimalnim skupom istražnih radnji te poštujući pritom načelo proporcionalnosti. Te bi mjere trebale biti dostupne u pogledu kaznenih djela koja su u okviru mandata EPPO-a, barem kada je za ta djela zapriječena najviša sankcija od najmanje četiri godine zatvora, za potrebe istraga i progona koje vodi EPPO, ali te mjere mogu podlijevati ograničenjima u skladu s nacionalnim pravom.
- (71) Pored minimalnog skupa istražnih mjera navedenih u ovoj Uredbi, delegirani europski tužitelji trebali bi imati pravo zatražiti ili naložiti sve mjere koje su tužiteljima dostupne u okviru nacionalnog prava u sličnim nacionalnim predmetima. Dostupnost mjera trebalo bi osigurati u svim situacijama u kojima navedena istražna mjera postoji, ali može podlijevati ograničenjima u skladu s nacionalnim pravom.

- (72) U prekograničnim slučajevima delegirani europski tužitelj koji vodi predmet trebao bi moći osloniti se na pomoćne delegirane europske tužitelje ako se mjere moraju poduzeti u drugim državama članicama. Ako je potrebno sudsko odobrenje za takvu mjeru, trebalo bi jasno navesti u kojoj bi se državi članici trebalo ishoditi takvo odobrenje, ali bi svakako trebalo postojati samo jedno odobrenje. Ako sudska tijela naposljetku odbiju istražnu mjeru, odnosno nakon što je iscrpljen pravni put, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet trebao bi povući zahtjev ili nalog.
- (73) Mogućnošću uporabe pravnih instrumenata o uzajamnom priznavanju ili prekograničnoj suradnji, koja je predviđena u ovoj Uredbi, ne bi se trebala zamijeniti posebna pravila o prekograničnim istragama u skladu s ovom Uredbom. Tom bi se mogućnošću zapravo trebala nadopunjavati ta pravila kako bi se osiguralo da se mjera koja je potrebna u prekograničnoj istrazi, ali nije dostupna u nacionalnom pravu za isključivo unutarnje situacije, može upotrebljavati u skladu s nacionalnim pravom kojim se provedbi relevantni instrument pri istragama ili kaznenom progonu.
- (74) Odredbama ove Uredbe o prekograničnoj suradnji ne bi trebalo dovoditi u pitanje postojeće pravne instrumente koji olakšavaju prekograničnu suradnju među nacionalnim tijelima, a koja nisu pravosudna tijela ili tijela kaznenog progona. Isto bi se trebalo primjenjivati na nacionalna tijela koja surađuju na temelju upravnoga prava.
- (75) Odredbama ove Uredbe o uhićenju prije suđenja i prekograničnoj predaji ne bi trebalo dovoditi u pitanje posebne postupke u državama članicama ako sudsko odobrenje nije potrebno za prvo uhićenje osumnjičenika ili okrivljenika.

- (76) Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet trebao bi imati pravo izdavati ili zatražiti izdavanje europskih uhidbenih naloga u području nadležnosti EPPO-a.
- (77) EPPO bi trebao imati pravo uputiti predmet nacionalnim tijelima ako se tijekom istrage pokaže da kazneno djelo nije u nadležnosti EPPO-a. Prilikom takvog upućivanja nacionalna tijela trebala bi sačuvati sve svoje ovlasti u skladu s nacionalnim pravom za pokretanje, nastavak ili obustavu istrage.
- (78) Ovom Uredbom od EPPO-a se zahtijeva da izvršava tužiteljske funkcije, što uključuje donošenje odluka o podizanju optužnice protiv osumnjičenika ili okrivljenika i izbor države članice čiji će sudovi biti nadležni za odlučivanje o optužnici. Odluku o podizanju optužnice protiv osumnjičenika ili okrivljenika u načelu bi trebalo donijeti nadležno stalno vijeće na temelju nacрта odluke delegiranog europskog tužitelja kako bi postojala zajednička politika kaznenog progona. Prije donošenja odluke o podizanju optužnice stalno vijeće trebalo bi imati pravo donijeti bilo kakvu odluku u roku od 21 dana od primitka nacрта odluke, uključujući traženje dodatnih dokaza, osim odluke o odbacivanju predmeta kada je delegirani europski tužitelj predložio podizanje optužnice.

- (79) Državu članicu čiji će sudovi biti nadležni za odlučivanje o optužnici trebalo bi izabrati nadležno stalno vijeće na temelju niza kriterija utvrđenih u ovoj Uredbi. Stalno vijeće trebalo bi donijeti odluku na temelju izvješća i nacрта odluke delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, koje bi nadzorni europski tužitelj stalnom vijeću trebao dostaviti zajedno sa svojom ocjenom, ako je ona potrebna. Nadzorni europski tužitelj trebao bi zadržati sve ovlasti davanja posebnih uputa predviđenih u ovoj Uredbi delegiranom europskom tužitelju.
- (80) Dokazi koje je EPPO predložio sudu ne bi smjeli biti odbačeni kao nedopušteni samo zbog toga što su ti dokazi prikupljeni u drugoj državi članici ili u skladu s pravom druge države članice, pod uvjetom da sud pred kojem se vodi postupak smatra da se dopuštanjem tih dokaza poštuju pravičnost postupka i prava osumnjičenika ili okrivljenika na obranu u skladu s Poveljom. Ovom Uredbom poštuju se temeljna prava i načela priznata u članku 6. UEU-a i u Povelji, posebno njezinoj glavi VI., u međunarodnom pravu i međunarodnim sporazumima čije su stranke Unija ili sve države članice, uključujući Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te u ustavima država članica u njihovim područjima primjene. U skladu s tim načelima i poštujući različite pravne sustave i tradicije država članica kako je predviđeno u članku 67. stavku 1. UFEU-a ništa se u ovoj Uredbi ne može protumačiti kao da se sudovima zabranjuje primjena temeljnih načela nacionalnog prava u pogledu pravičnosti postupka koja se primjenjuju u njihovim nacionalnim sustavima, među ostalim u *common law* sustavima.

- (81) Uzimajući u obzir načelo zakonitosti, istrage EPPO-a trebale bi u pravilu dovesti do kaznenog progona pred nadležnim nacionalnim sudovima u slučajevima u kojima ima dovoljno dokaza, a nema pravne osnove koja sprečava kazneni progon ili u slučajevima u kojima nije primijenjen pojednostavljeni postupak kaznenog progona. Razlozi za odbacivanje predmeta taksativno su utvrđeni u ovoj Uredbi.
- (82) Nacionalnim pravnim sustavima predviđaju se različite vrste pojednostavljenih postupaka kaznenog progona, koji mogu, ali ne moraju obuhvaćati sudjelovanje suda, primjerice u obliku transakcija u vezi s osumnjičenikom ili okrivljenikom. Ako takvi postupci postoje, delegirani europski tužitelj trebao bi imati ovlast za njihovu primjenu pod uvjetima predviđenima u nacionalnom pravu i u situacijama predviđenima ovom Uredbom. Te bi situacije trebale obuhvaćati predmete u kojima konačna šteta prouzročena kaznenim djelom, nakon mogućeg povrata iznosa koji odgovara takvoj šteti, nije velika. Uzimajući u obzir interes EPPO-a u pogledu koherentne i djelotvorne politike kaznenog progona od nadležnog stalnog vijeća uvijek bi trebalo zatražiti suglasnost za primjenu takvih postupaka. Ako je pojednostavljeni postupak uspješno primijenjen, predmet bi trebao biti konačno zaključen.

- (83) Ovom se Uredbom od EPPO-a zahtijeva da posebno poštuje pravo na pošteno suđenje te prava na obranu i pretpostavku nedužnosti, kako su utvrđena u člancima 47. i 48. Povelje. Člankom 50. Povelje, kojim se štiti pravo da se nikome ne smije dvaput suditi niti ga dvaput kazniti u kaznenom postupku za isto kazneno djelo (*ne bis in idem*), osigurava se da ne postoji opasnost od dvostrukog suđenja zbog kaznenog progona koji je pokrenuo EPPO. EPPO bi stoga trebao djelovati uz potpuno poštovanje tih prava, a ova Uredba trebala bi se primjenjivati i tumačiti na odgovarajući način.
- (84) Člankom 82. stavkom 2. UFEU-a Uniji se dopušta da utvrdi minimalna pravila o pravima pojedinaca u kaznenom postupku kako bi se osiguralo poštovanje prava na obranu i pravičnost postupka. Ta je minimalna pravila postupno utvrdio zakonodavac Unije u direktivama o posebnim pravima.

- (85) Prava na obranu predviđena u mjerodavnom pravu Unije, poput direktiva 2010/64/EU¹, 2012/13/EU², 2013/48/EU³, (EU) 2016/343⁴, (EU) 2016/1919⁵ Europskog parlamenta i Vijeća, kako su provedene nacionalnim pravom, trebala bi se primjenjivati na aktivnosti EPPO-a. Svaki osumnjičenik ili okrivljenik protiv kojeg EPPO pokrene istragu trebao bi imati koristi od tih prava te od prava predviđenih u nacionalnom pravu da zahtijeva određivanje vještaka ili saslušanje svjedoka ili da EPPO na neki drugi način iznese dokaze u ime obrane.
- (86) Člankom 86. stavkom 3. UFEU-a zakonodavcu Unije dopušta se da utvrdi pravila koja se primjenjuju na sudsko preispitivanje postupovnih mjera koje EPPO poduzima pri obnašanju svojih funkcija. Tom se nadležnošću, dodijeljenom zakonodavcu Unije, odražava posebna priroda zadaća i strukture EPPO-a, koje se razlikuju od svih ostalih tijela i agencija Unije te zahtijevaju posebna pravila o sudskom preispitivanju.

¹ Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26.10.2010., str. 1.).

² Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL L 142, 1.6.2012., str. 1.).

³ Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013., str. 1.).

⁴ Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11.3.2016., str. 1.).

⁵ Direktiva (EU) 2016/1919/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11.2016., str. 1.).

- (87) U skladu s člankom 86. stavkom 2. UFEU-a EPPO svoje tužiteljske funkcije obnaša pred nadležnim sudovima država članica. Radnje koje EPPO poduzima tijekom svojih istraga usko su povezane s kaznenim progonom koji iz njih može proizići te stoga proizvode učinke u pravnim porecima država članica. U mnogim slučajevima te radnje provodit će nacionalna tijela kaznenog progona koja postupaju prema uputama EPPO-a, a u nekim slučajevima nakon ishoda odobrenja nacionalnog suda.

Stoga je primjereno smatrati da bi postupovni akti EPPO-a, čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane, trebali podlijeći preispitivanju nadležnih nacionalnih sudova u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima nacionalnim pravom. Time bi se trebalo osigurati da postupovni akti EPPO-a koji su doneseni prije podizanja optužnice i čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane (ta kategorija obuhvaća osumnjičenika, žrtvu i druge zainteresirane osobe na čija prava takvi akti mogu negativno utjecati) podliježu sudskom preispitivanju nacionalnih sudova. Svrha je postupovnih akata koji se odnose na izbor države članice čiji će sudovi biti nadležni za odlučivanje o optužnici, koju treba odrediti na temelju kriterija utvrđenih u ovoj Uredbi, da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane te bi stoga trebali podlijeći sudskom preispitivanju nacionalnih sudova najkasnije u fazi sudskog postupka.

Tužbe pred nadležnim nacionalnim sudovima zbog propuštanja djelovanja EPPO-a jesu one koje se odnose na postupovne akte za koje EPPO ima pravnu obvezu donošenja i čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane. Ako se nacionalnim pravom predviđa sudsko preispitivanje za postupovne akte čija svrha nije da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane ili za pravne postupke u vezi s drugim propuštanjima djelovanja, ovu Uredbu ne bi trebalo tumačiti kao da utječe na takve pravne odredbe. Osim toga, od država članica ne bi se trebalo zahtijevati da predvide sudsko preispitivanje, pred nadležnim nacionalnim sudovima, postupovnih akata čija svrha nije da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane, poput određivanja vještakâ ili naknade troškova svjedocima.

Naposljetku, ova Uredba ne utječe na ovlasti nacionalnih sudova pred kojim se vodi postupak.

- (88) Zakonitost postupovnih akata EPPO-a čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane trebala bi podlijegati sudskom preispitivanju pred nacionalnim sudovima. U tom pogledu učinkoviti pravni lijekovi trebali bi biti osigurani u skladu s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom UEU-a. Nadalje, kako je istaknuto u sudskoj praksi Suda, nacionalna postupovna pravila kojima se uređuju tužbe za zaštitu individualnih prava dodijeljenih pravom Unije ne smiju biti nepovoljnija od onih koja vrijede za slične domaće tužbe (načelo jednakovrijednosti) te se njima ne smije u praksi onemogućiti ili pretjerano otežati ostvarivanje prava dodijeljenih pravom Unije (načelo učinkovitosti).

Kada nacionalni sudovi preispituju zakonitost takvih akata, to mogu činiti na temelju prava Unije, među ostalim na temelju ove Uredbe, kao i na temelju nacionalnog prava koje se primjenjuje u onoj mjeri u kojoj neko pitanje nije obuhvaćeno ovom Uredbom. Kako je istaknuto u sudskoj praksi Suda, nacionalni sudovi trebali bi uvijek uputiti prethodna pitanja Sudu kada imaju dvojbe o valjanosti tih akata u odnosu na pravo Unije.

Međutim, nacionalni sudovi ne mogu upućivati prethodna pitanja Sudu o valjanosti postupovnih akata EPPO-a s obzirom na nacionalno postupovno pravo ili nacionalne mjere za prenošenje direktiva, čak ni ako se u ovoj Uredbi upućuje na nacionalno postupovno pravo ili nacionalne mjere za prenošenje direktiva. Time se, međutim, ne dovode u pitanje prethodna pitanja u vezi s tumačenjem svih odredaba primarnog prava, uključujući Ugovore i Povelju, ili u vezi s tumačenjem i valjanosti svih odredaba sekundarnog prava Unije, uključujući ovu Uredbu i primjenjive direktive. Osim toga, ovom se Uredbom ne isključuje mogućnost da nacionalni sudovi preispitaju valjanost postupovnih akata EPPO-a čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane s obzirom na načelo proporcionalnosti kako je utvrđeno u nacionalnom pravu.

- (89) Odredbom ove Uredbe o sudskom preispitivanju ne mijenjaju se ovlasti Suda za preispitivanje administrativnih odluka EPPO-a čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane, odnosno odluka koje se ne donose u obavljanju njegovih funkcija vođenja istraga, kaznenog progona ili podizanja optužnica. Ovom se Uredbom ne dovodi u pitanje ni mogućnost da država članica Europske unije, Europski parlament, Vijeće ili Komisija pokrenu postupak za poništenje u skladu s člankom 263. drugim stavkom UFEU-a i člankom 265. prvim stavkom UFEU-a niti se njome dovodi u pitanje postupak zbog povrede obveze na temelju članaka 258. i 259. UFEU-a.
- (90) Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹ primjenjuje se na obradu administrativnih osobnih podataka koju obavlja EPPO.
- (91) Širom Unije trebalo bi osigurati dosljednu i ujednačenu primjenu pravila o zaštiti temeljnih prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka.
- (92) U Izjavi br. 21 o zaštiti osobnih podataka u područjima pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i policijske suradnje, priloženoj UEU-u i UFEU-u, stoji da se posebna pravila o zaštiti osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka u područjima pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i policijske suradnje na temelju članka 16. UFEU-a mogu pokazati potrebnima zbog posebne naravi tih područja.

¹ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

- (93) Pravila ove Uredbe o zaštiti osobnih podataka trebalo bi tumačiti i primjenjivati u skladu s tumačenjem i primjenom Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća¹, koja će se primjenjivati na obradu osobnih podataka od strane nadležnih tijela država članica Europske unije u svrhu sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznih sankcija.
- (94) Načelo poštene obrade iz područja zaštite podataka koncept je koji je odvojen od prava na pošteno suđenje, kako je definirano u članku 47. Povelje i članku 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
- (95) Odredbama o zaštiti podataka u ovoj Uredbi ne dovode se u pitanje primjenjiva pravila o dopuštenosti osobnih podataka kao dokaza u sudskim postupcima u kaznenim predmetima.

¹ Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

- (96) Sve države članice Europske unije učlanjene su u Međunarodnu organizaciju kriminalističke policije (Interpol). Kako bi ispunio svoju misiju Interpol prima, pohranjuje i prosljeđuje osobne podatke radi pružanja pomoći nadležnim tijelima u sprečavanju i suzbijanju međunarodnog kriminala. Stoga je primjereno ojačati suradnju između Unije i Interpola poticanjem učinkovite razmjene osobnih podataka, osiguravajući pritom poštovanje temeljnih prava i sloboda u vezi s automatskom obradom osobnih podataka. Ako se operativni osobni podaci iz EPPO-a prenose Interpolu i zemljama koje imaju svoje predstavnike u Interpolu, trebala bi se primjenjivati ova Uredba, a osobito odredbe o međunarodnim prijenosima. Ovom se Uredbom ne bi trebala dovoditi u pitanje posebna pravila utvrđena u Zajedničkom stajalištu Vijeća 2005/69/PUP¹ i Odluci Vijeća 2007/533/PUP².
- (97) Kada EPPO operativne osobne podatke prenosi tijelu treće zemlje ili međunarodnoj organizaciji ili Interpolu na temelju međunarodnog sporazuma sklopljenog u skladu s člankom 218. UFEU-a, odgovarajućim zaštitnim mjerama za zaštitu privatnosti i temeljnih prava i sloboda pojedinaca trebalo bi osigurati poštovanje odredaba o zaštiti podataka iz ove Uredbe.

¹ Zajedničko stajalište Vijeća 2005/69/PUP od 24. siječnja 2005. o razmjeni određenih podataka s Interpolom (SL L 27, 29.1.2005., str. 61.).

² Odluka Vijeća 2007/533/PUP od 12. lipnja 2007. o osnivanju, radu i korištenju druge generacije Schengenskog informacijskog sustava (SIS II) (SL L 205, 7.8.2007., str. 63.).

- (98) Kako bi se osiguralo djelotvorno, pouzdano i dosljedno praćenje poštovanja ove Uredbe i njezine provedbe u vezi s operativnim osobnim podacima, kako se zahtijeva člankom 8. Povelje, Europski nadzornik za zaštitu podataka trebao bi imati zadaće utvrđene u ovoj Uredbi i trebao bi imati stvarne ovlasti, među ostalim istražne, korektivne i savjetodavne ovlasti koje predstavljaju sredstva potrebna za obavljanje tih zadaća. Međutim, ovlastima Europskog nadzornika za zaštitu podataka ne bi trebalo nepotrebno ometati posebna pravila kaznenog postupka, uključujući istragu i progon kaznenih djela, kao ni neovisnost pravosuđa.
- (99) Kako bi se EPPO-u omogućilo ispunjavanje njegovih zadaća i uzelo u obzir razvoj u informacijskoj tehnologiji te s obzirom na stanje napretka informacijskog društva, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a u vezi s izradom i ažuriranjem popisa kategorija operativnih osobnih podataka i kategorija ispitanika navedenih u Prilogu. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucionalnom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.¹ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće trebali bi primiti sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te bi njihovi stručnjaci trebali sustavno imati pristup sastancima stručne skupine Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

¹ Međuinstitucijski sporazum Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije o boljoj izradi zakonodavstva (SL L 123, 12.5.2016, str. 1.).

- (100) EPPO bi trebao blisko surađivati s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije kako bi se olakšalo izvršavanje njegovih funkcija u skladu s ovom Uredbom i uspostavili, ako je to potrebno, formalni dogovori o detaljnim pravilima za razmjenu informacija i suradnju. Suradnja s Europolom i OLAF-om trebala bi biti posebno važna kako bi se izbjeglo udvostručivanje i omogućilo EPPO-u da dobije relevantne informacije koje oni posjeduju te se osloni na njihove analize u određenim istragama.
- (101) EPPO bi trebao biti u mogućnosti dobiti sve relevantne informacije iz svoje nadležnosti koje su pohranjene u bazama podataka i registrima institucija, tijela, ureda i agencija Unije.
- (102) EPPO i Eurojust trebali bi postati partneri te surađivati u operativnim pitanjima u skladu sa svojim mandatima. Takva suradnja može uključivati sve istrage koje provodi EPPO ako se razmjena informacija ili koordinacija istražnih mjera u pogledu predmetâ iz nadležnosti Eurojusta smatraju potrebnima ili primjerenima. Kad god EPPO zatraži takvu suradnju s Eurojustom, EPPO bi se trebao povezati s nacionalnim članom Eurojusta iz države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Operativna suradnja može uključivati i treće zemlje koje imaju sporazum o suradnji s Eurojustom.

- (103) EPPO i OLAF trebali bi uspostaviti i održavati blisku suradnju s ciljem osiguranja komplementarnosti njihovih mandata i izbjegavanja udvostručivanja. U vezi s tim OLAF u načelu ne bi trebao pokretati nikakve administrativne istrage usporedno s istragom koju EPPO provodi o istim činjenicama. Međutim, time ne bi trebalo dovoditi u pitanje ovlast OLAF-a da pokrene administrativnu istragu na vlastitu inicijativu, uz blisko savjetovanje s EPPO-om.
- (104) U svim djelovanjima za potporu EPPO-u OLAF će djelovati neovisno od Komisije, u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (105) U predmetima u kojima EPPO ne provodi istragu on bi trebao moći pružati relevantne informacije OLAF-u kako bi se OLAF-u omogućilo da u skladu sa svojim mandatom razmotri odgovarajuće mjere. Posebice, EPPO bi mogao razmotriti obavješćivanje OLAF-a u predmetima u kojima se ne može opravdano smatrati da je počinjenje kaznenog djelo iz nadležnosti EPPO-a u tijeku ili da je ono već počinjeno, ali bi administrativna istraga koju provodi OLAF mogla biti primjerena, ili u slučaju kada je EPPO odbacio predmet, a predmet je poželjno uputiti OLAF-u u svrhu daljnjeg administrativnog postupanja ili povrata. Kada EPPO dostavlja informacije, može od OLAF-a zatražiti da razmotri pokretanje administrativne istrage ili poduzimanje drugog daljnjeg administrativnog postupanja ili mjere praćenja, posebno u svrhu mjera predostrožnosti, povrata ili stegovnih mjera, u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013.

¹ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

- (106) U mjeri u kojoj su postupci povrata odgođeni zbog odluka EPPO-a u vezi s istragama ili kaznenim progonom u skladu s ovom Uredbom, ne bi se trebalo smatrati da su države članice pogriješile ili da su bile nemarne za potrebe postupaka povrata u smislu članka 122. Uredbe (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
- (107) EPPO bi institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije te drugim žrtvama trebao omogućiti poduzimanje odgovarajućih mjera. To može uključivati poduzimanje mjera predostrožnosti, osobito radi sprječavanja kontinuiranih prijestupa ili radi zaštite Unije od štete za ugled ili kako bi im omogućio da kao privatni tužitelj sudjeluju u postupcima u skladu s nacionalnim pravom. Razmjena informacija trebala bi se odvijati na način kojim se u potpunosti poštuje neovisnosti EPPO-a i to samo u mjeri u kojoj je ona moguća, ne dovodeći u pitanje ispravno vođenje i povjerljivost istraga.
- (108) U mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća EPPO bi također trebao biti u mogućnosti uspostaviti i održavati odnose suradnje s tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama. Za potrebe ove Uredbe „međunarodne organizacije” znači međunarodne organizacije i njihova podređena tijela uređena međunarodnim javnim pravom ili druga tijela koja su sporazumom ili na osnovi sporazuma osnovale dvije ili više zemalja te Interpol.

¹ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL L 347, 20.12.2013., str. 320.).

- (109) Ako kolegij utvrdi operativnu potrebu za suradnjom s trećom zemljom ili međunarodnom organizacijom, trebao bi moći predložiti da Vijeće skrene pozornost Komisiji na potrebu za odlukom o primjerenosti ili preporukom za otvaranje pregovora o međunarodnom sporazumu.

Dok Unija ne sklopi nove međunarodne sporazume u području pravne pomoći u kaznenim stvarima ili dok ne pristupi multilateralnim sporazumima u tom području koje su države članice već sklopile, države članice trebale bi EPPO-u olakšati obavljanje funkcija na temelju načela lojalne suradnje utvrđenog u članku 4. stavku 3. UEU-a. Ako je to dopušteno prema relevantnom multilateralnom sporazumu i podložno prihvatanju od strane treće zemlje, države članice trebale bi priznati EPPO kao nadležno tijelo za potrebe provedbe tih multilateralnih sporazuma te, kada je to primjenjivo, izdati obavijest o tome. To u određenim slučajevima može za sobom povući izmjenu tih sporazuma, ali ponovno dogovaranje takvih sporazuma u pregovorima ne bi se trebalo smatrati obveznim korakom jer ono ne mora uvijek biti moguće. Države članice također mogu izdati obavijest da je EPPO nadležno tijelo za potrebe provedbe drugih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima koje su one sklopile, među ostalim putem izmjene tih sporazuma.

Kada nije moguće izdati obavijest da je EPPO nadležno tijelo za potrebe multilateralnih sporazuma koje su države članice već sklopile s trećim zemljama ili kada treće zemlje to ne prihvaćaju te do pristupa Unije takvim međunarodnim sporazumima, delegirani europski tužitelji mogu se koristiti svojim položajem nacionalnih tužitelja u odnosu na takve treće zemlje, pod uvjetom da obavijeste tijela trećih zemalja o tome da će se dokazi prikupljeni od tih trećih zemalja na temelju tih međunarodnih sporazuma upotrebljavati u istragama i kaznenom progonu koje provodi EPPO te da, prema potrebi, nastoje dobiti suglasnost tih tijela.

EPPO bi se također trebao moći osloniti na reciprocitet ili međunarodnu kurtoaziju u odnosu na tijela trećih zemalja. To rješenje bi se, međutim, trebalo primjenjivati na pojedinačnoj osnovi, u granicama materijalne nadležnosti EPPO-a i podložno mogućim uvjetima koje postave tijela trećih zemalja.

- (110) Ova Uredba ne obvezuje države članice Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a. Komisija bi, ako je to primjereno, trebala podnijeti prijedloge kako bi osigurala djelotvornu pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima između EPPO-a i država članica Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a. To bi se osobito trebalo odnositi na pravila u vezi s pravosudnom suradnjom u kaznenim stvarima i predaji, uz potpuno poštovanje pravne stečevine Unije u tom području te dužnosti lojalne suradnje u skladu s člankom 4. stavkom 3. UEU-a.

- (111) Kako bi se EPPO-u zajamčili potpuna samostalnost i neovisnost, trebalo bi mu dodijeliti samostalan proračun s prihodima koji ponajprije dolaze od doprinosa iz proračuna Unije. Režim EPPO-a koji se odnosi na financije, proračun i osoblje trebao bi biti u skladu s relevantnim standardima Unije koji se primjenjuju na tijela iz članka 208. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća¹, ali vodeći pritom računa o činjenici da je nadležnost EPPO-a za provedbu kaznenih istraga i progona na razini Unije jedinstvena.
- (112) Troškove istražnih mjera koje provodi EPPO u načelu bi trebala snositi nacionalna tijela koja ih provode. Iznimno visoke troškove istražnih mjera, poput složenih mišljenja stručnjaka, opsežnih policijskih operacija ili dugotrajnih aktivnosti nadzora, mogao bi djelomično nadoknaditi EPPO, među ostalim, ako je to moguće, preraspodjelom sredstava iz drugih proračunskih linija EPPO-a ili izmjenom proračuna, u skladu s ovom Uredbom i primjenjivim financijskim pravilima.

Pri izradi prijedloga privremenog nacrtu procjene prihoda i rashoda upravni direktor trebao bi uzeti u obzir da EPPO treba djelomično nadoknaditi iznimno skupe istražne mjere koje je prihvatilo stalno vijeće.

¹ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

- (113) Operativni rashodi EPPO-a trebali bi se pokrivati iz njegova proračuna. Među njima trebali bi biti troškovi operativne komunikacije između delegiranog europskog tužitelja i središnje razine EPPO-a, kao što su troškovi isporuke pošte, putni troškovi, prijevodi nužni za unutarnje funkcioniranje EPPO-a i drugi troškovi koje države članice nisu prethodno imale tijekom istrage, a do kojih je došlo samo zbog toga što je EPPO preuzeo odgovornost za istraživanje i kazneni progon. Međutim, države članice trebale bi namiriti troškove ureda delegiranih europskih tužitelja i troškove tajničke potpore.

U skladu s člankom 332. UFEU-a izdaci koji nastanu provedbom EPPO-a terete države članice. U te izdatke ne ubrajaju se administrativni troškovi institucija u smislu članka 13. stavka 1. UEU-a.

- (114) Kolegij bi u načelu uvijek trebao upravnom direktoru delegirati ovlast za sklapanje ugovora o radu, koja je tijelu za imenovanje dodijeljena Pravilnikom o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika¹ („Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja”), osim ako se posebnim uvjetima traži da kolegij izvršava tu ovlast.

¹ Uredba Vijeća br. 31 (EEZ), 11 (EAEC) o Pravilniku o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 45, 14.6.1962., str. 1385).

- (115) Upravni direktor odgovoran je za izvršenje proračuna EPPO-a kao dužnosnik za ovjeravanje. Kada se savjetuje sa stalnim vijećem u vezi s iznimno skupim istražnim mjerama, upravni direktor odgovoran je za odluku o iznosu bespovratnih sredstava koja će se dodijeliti na temelju raspoloživih financijskih resursa i u skladu s kriterijima utvrđenima u unutarnjem poslovniku EPPO-a.
- (116) Primici od rada delegiranih europskih tužitelja kao posebnih savjetnika, koji će biti utvrđeni putem izravnog dogovora, trebali bi se temeljiti na posebnoj odluci koju će donijeti kolegij. Tom bi se odlukom, među ostalim, trebalo osigurati da delegirani europski tužitelji, u specifičnom slučaju kada također obavljaju funkciju nacionalnih tužitelja u skladu s člankom 13. stavkom 3., u načelu budu i dalje plaćeni u svojstvu nacionalnih tužitelja te da će se primici od rada za status posebnog savjetnika odnositi samo na ekvivalent rada u ime EPPO-a u svojstvu delegiranog europskog tužitelja. Svaka država članica zadržava ovlast da u svojem zakonodavstvu, u skladu s pravom Unije, utvrdi uvjete za dodjelu primanja iz svojeg sustava socijalne sigurnosti.

- (117) Kako bi EPPO bio u potpunosti operativan na datum koji tek treba odrediti, bit će mu potrebno osoblje s iskustvom u institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije. Kako bi se zadovoljila ta potreba, EPPO-u bi trebalo olakšati zapošljavanje privremenog i ugovornog osoblja koje već radi u institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije tako da se tim članovima osoblja jamči kontinuitet njihovih ugovornih prava ako ih EPPO zaposli u fazi njegove uspostave do godine dana nakon što EPPO postane operativan u skladu s odlukom iz članka 120. stavka 2.
- (118) Postupci EPPO-a trebali bi biti transparentni u skladu s člankom 15. stavkom 3. UFEU-a te bi kolegij morao donijeti posebne odredbe o tome na koji se način osigurava pravo pristupa javnosti dokumentima. Ničim u ovoj Uredbi ne namjerava se ograničiti pravo pristupa javnosti dokumentima u mjeri u kojoj je ono zajamčeno u Uniji i državama članicama, posebno na temelju članka 42. Povelje i drugih relevantnih odredaba.
- (119) Opća pravila o transparentnosti koja se primjenjuju na agencije Unije trebala bi se primjenjivati i na EPPO, ali samo u odnosu na dokumente koji nisu spisi predmeta, među ostalim elektroničke slike takvih spisa, kako se ni na koji način ne bi ugrozio zahtjev u vezi s povjerljivošću u njegovu operativnom radu. Isto tako, pri administrativnim istragama koje provodi Europski ombudsman trebalo bi poštovati zahtjev EPPO-a u vezi s povjerljivošću. Kako bi se osigurao integritet istraga i kaznenog progona koje provodi EPPO dokumenti u vezi s operativnim radom ne bi trebali biti obuhvaćeni pravilima o transparentnosti.

- (120) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka koji je dao mišljenje 10. ožujka 2014.
- (121) Predstavnici država članica koji su se sastali na razini šefova država ili vlada 13. prosinca 2003. u Bruxellesu odredili su sjedište EPPO-a u skladu s odredbama Odluke od 8. travnja 1965.¹,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

¹ Odluka (67/446/EEZ) (67/30/Euratom) predstavnika vlada država članica od 8. travnja 1965. o privremenoj lokaciji određenih institucija i službi Zajednica (SL EEZ 152, 13.7.1967., str. 18.).

POGLAVLJE I.

PREDMET I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom Uredbom osniva se Ured europskog javnog tužitelja („EPPO”) i utvrđuju pravila o njegovu radu.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „država članica” znači, osim ako je drukčije navedeno, i to osobito u poglavlju VIII., država članica koja sudjeluje u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a, za koju se pojačanu suradnju smatra da je dodijeljeno ovlaštenje u skladu s člankom 86. stavkom 1. trećim podstavkom UFEU-a ili koja u toj suradnji sudjeluje na temelju odluke donesene u skladu s člankom 331. stavkom 1. drugim ili trećim podstavkom UFEU-a;
2. „osoba” znači svaka fizička ili pravna osoba;
3. „financijski interesi Unije” znači sav prihod, rashod i imovina koji su obuhvaćeni proračunom Unije i proračunima institucija, tijela, ureda i agencija uspostavljenih na temelju Ugovorâ i proračunima kojima oni upravljaju ili ih nadziru, odnosno sav prihod, rashod i imovina koji su putem njih stečeni ili se u te proračune moraju uplatiti;

4. „osoblje EPPO-a” znači osoblje na središnjoj razini koje pruža podršku kolegiju, stalnim vijećima, glavnom europskom tužitelju, europskim tužiteljima, delegiranim europskim tužiteljima i upravnom direktoru u svakodnevnim aktivnostima u okviru obavljanja zadaća tog ureda na temelju ove Uredbe;
5. „delegirani europski tužitelj koji vodi predmet” znači delegirani europski tužitelj odgovoran za istrage i kazneni progon koji je pokrenuo, koji su mu dodijeljeni ili koje je preuzeo koristeći se pravom na preuzimanje predmeta u skladu s člankom 27.;
6. „pomoćni delegirani europski tužitelj” znači delegirani europski tužitelj smješten u državi članici koja nije država članica delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, a u kojoj se treba provesti njemu dodijeljena istraga ili druga mjera;
7. „osobni podaci” znači sve informacije koje se odnose na fizičku osobu čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi („ispitanik”); fizička osoba čiji se identitet može utvrditi jest osoba koja se može identificirati izravno ili neizravno, osobito uz pomoć identifikatora kao što su ime, identifikacijski broj, podaci o lokaciji, mrežni identifikator ili uz pomoć jednog ili više čimbenika svojstvenih za fizički, fiziološki, genetski, mentalni, ekonomski, kulturni ili socijalni identitet te fizičke osobe;

8. „obrada” znači svaki postupak ili skup postupaka koji se obavljaju na osobnim podacima ili na skupovima osobnih podataka, bilo automatiziranim bilo neautomatiziranim sredstvima kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, strukturiranje, pohrana, prilagodba ili izmjena, pronalaženje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom, širenjem ili stavljanjem na raspolaganje na drugi način, usklađivanje ili kombiniranje, ograničavanje, brisanje ili uništavanje;
9. „ograničavanje obrade” znači označivanje pohranjenih osobnih podataka s ciljem ograničavanja njihove obrade u budućnosti;
10. „izrada profila” znači svaki oblik automatizirane obrade osobnih podataka koji se sastoji od uporabe osobnih podataka za ocjenu određenih osobnih aspekata povezanih s fizičkom osobom, posebno za analizu ili predviđanje aspekata u vezi s radnim učinkom, ekonomskim stanjem, zdravljem, osobnim sklonostima, interesima, pouzdanošću, ponašanjem, lokacijom ili kretanjem te fizičke osobe;
11. „pseudonimizacija” znači obrada osobnih podataka na način da se osobni podaci više ne mogu pripisati određenom ispitaniku bez uporabe dodatnih informacija, pod uvjetom da se takve dodatne informacije drže odvojeno te da podliježu tehničkim i organizacijskim mjerama kako bi se osiguralo da se osobni podaci ne mogu pripisati fizičkoj osobi čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi;
12. „sustav pohrane” znači svaki strukturirani skup osobnih podataka dostupnih prema posebnim kriterijima, bilo da su centralizirani, decentralizirani ili raspršeni na funkcionalnoj ili zemljopisnoj osnovi;

13. „voditelj obrade” znači EPPO ili drugo nadležno tijelo koje samo ili zajedno s drugima određuje svrhe i sredstva obrade osobnih podataka; kada su svrhe i sredstva obrade utvrđeni pravom Unije ili pravom države članice Europske unije, voditelj obrade ili posebni kriteriji za njegovo imenovanje mogu se odrediti pravom Unije ili pravom države članice Europske unije;
14. „izvršitelj obrade” znači fizička ili pravna osoba, tijelo javne vlasti, agencija ili drugo tijelo koje obrađuje osobne podatke u ime voditelja obrade;
15. „primatelj” znači fizička ili pravna osoba, tijelo javne vlasti, agencija ili bilo koje drugo tijelo kojem se otkrivaju osobni podaci, neovisno o tome je li on treća strana. Međutim, tijela javne vlasti država članica Europske unije osim nadležnih tijela definiranih u članku 3. stavku 7. točki (a) Direktive (EU) 2016/680, koja primaju osobne podatke u okviru određene istrage EPPO-a ne smatraju se primateljima; obrada tih podataka koju obavljaju ta tijela javne vlasti u skladu je s primjenjivim pravilima o zaštiti podataka prema svrhama obrade;
16. „povreda osobnih podataka” znači kršenje sigurnosti koje dovodi do slučajnog ili nezakonitog uništenja, gubitka, izmjene, neovlaštenog otkrivanja osobnih podataka ili pristupa osobnim podacima koji su preneseni, pohranjeni ili na drugi način obrađivani;
17. „administrativni osobni podaci” znači svi osobni podaci koje obrađuje EPPO osim operativnih osobnih podataka;

18. „operativni osobni podaci“ znači svi osobni podaci koje obrađuje EPPO u svrhe utvrđene u članku 49.
19. „genetski podaci” znači osobni podaci koji se odnose na naslijeđena ili stečena genetska obilježja fizičke osobe koja daju jedinstvenu informaciju o fiziologiji ili zdravlju te fizičke osobe, i koji su dobiveni osobito analizom biološkog uzorka dotične fizičke osobe;
20. „biometrijski podaci” znači osobni podaci dobiveni posebnom tehničkom obradom u vezi s fizičkim obilježjima, fiziološkim obilježjima ili obilježjima ponašanja fizičke osobe kojima se omogućuje ili potvrđuje jedinstvena identifikacija te fizičke osobe, kao što su fotografije lica ili daktiloskopski podaci;
21. „podaci koji se odnose na zdravlje” znači osobni podaci povezani s fizičkim ili mentalnim zdravljem fizičke osobe, uključujući pružanje usluga zdravstvene skrbi, kojima se otkrivaju informacije o njezinu zdravstvenom statusu;
22. „nadzorno tijelo” znači neovisno tijelo javne vlasti koje je osnovala država članica Europske unije na temelju članka 51. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća¹ ili na temelju članka 41. Direktive (EU) 2016/680;

¹ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

23. „međunarodna organizacija” znači organizacija i njezina podređena tijela uređena međunarodnim javnim pravom ili bilo koje drugo tijelo koje su sporazumom ili na osnovi sporazuma osnovale dvije ili više zemalja.

POGLAVLJE II.

OSNIVANJE, ZADAĆE

I TEMELJNA NAČELA EPPO-A

Članak 3.

Osnivanje

1. EPPO se osniva kao tijelo Unije.
2. EPPO ima pravnu osobnost.
3. EPPO surađuje s Eurojustom i oslanja se na njegovu potporu u skladu s člankom 100.

Članak 4.

Zadaće

EPPO je odgovoran za istragu, kazneni progon i podizanje optužnica protiv počinitelja i sudionika kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije koja su predviđena u Direktivi (EU) 2017/...⁺ i određena ovom Uredbom. U tom smislu EPPO provodi istrage i poduzima radnje kaznenog progona te obavlja funkcije tužitelja pred nadležnim sudovima država članica do konačnog zaključenja predmeta.

Članak 5.

Temeljna načela djelovanja

1. EPPO osigurava da se njegovim aktivnostima poštuju prava utvrđena u Povelji.
2. EPPO ima obvezu poštovati načela vladavine prava i proporcionalnosti u svim svojim aktivnostima.
3. Ovom Uredbom uređuju se istrage i kazneni progon u ime EPPO-a. Nacionalno pravo primjenjuje se u mjeri u kojoj neko pitanje nije uređeno ovom Uredbom. Osim ako je drukčije određeno u ovoj Uredbi, primjenjivo nacionalno pravo jest pravo države članice čiji delegirani europski tužitelj vodi predmet u skladu s člankom 13. stavkom 1. Ako je neko pitanje uređeno i nacionalnim pravom i ovom Uredbom, tada prevladava ova Uredba.

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

4. EPPO provodi istrage na nepristran način i prikuplja sve relevantne dokaze, bez obzira na to jesu li oni optužujući ili oslobađajući.
5. EPPO pokreće i provodi istrage bez nepotrebne odgode.
6. Nadležna nacionalna tijela aktivno pomažu i podržavaju istrage i kazneni progon koje provodi EPPO. Sva djelovanja, politike ili postupci na temelju ove Uredbe vode se načelom lojalne suradnje.

Članak 6.

Neovisnost i odgovornost

1. EPPO je neovisan. Glavni europski tužitelj, zamjenici glavnog europskog tužitelja, europski tužitelji, delegirani europski tužitelji, upravni direktor kao i osoblje EPPO-a djeluju u interesu Unije kao cjeline, kako je utvrđeno zakonom, te pri obnašanju svojih dužnosti na temelju ove Uredbe ne smiju tražiti ni primati upute ni od koga izvan EPPO-a i ni od koje države članice Europske unije ili institucije, tijela, ureda ili agencije Unije. Države članice Europske unije i institucije, tijela, uredi i agencije Unije poštuju neovisnost EPPO-a i ne pokušavaju na njega utjecati u obavljanju njegovih zadaća.
2. EPPO odgovara Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji za svoje opće aktivnosti te izdaje godišnja izvješća u skladu s člankom 7.

Članak 7.

Izvješćivanje

1. EPPO svake godine sastavlja i objavljuje godišnje izvješće o svojim općim aktivnostima na službenim jezicima institucija Unije. EPPO to izvješće dostavlja Europskom parlamentu i nacionalnim parlamentima te Vijeću i Komisiji.
2. Glavni europski tužitelj nastupa jednom godišnje pred Europskim parlamentom i pred Vijećem te pred nacionalnim parlamentima država članica na njihov zahtjev, kako bi izvijestio o općim aktivnostima EPPO-a, ne dovodeći u pitanje obvezu diskrecije i povjerljivosti EPPO-a u odnosu na pojedinačne predmete i osobne podatke. Na saslušanjima koja organiziraju nacionalni parlamenti glavnog europskog tužitelja može zamijeniti jedan od zamjenika glavnog europskog tužitelja.

POGLAVLJE III.

POLOŽAJ, STRUKTURA I USTROJSTVO EPPO-a

ODJELJAK 1.

POLOŽAJ I STRUKTURA EPPO-a

Članak 8.

Struktura EPPO-a

1. EPPO je nedjeljivo tijelo Unije koje djeluje kao jedinstveni ured s decentraliziranom strukturom.
2. EPPO je ustrojen na središnjoj razini i na decentraliziranoj razini.
3. Središnja razina sastoji se od središnjeg ureda u sjedištu EPPO-a. Središnji ured sastoji se od kolegija, stalnih vijeća, glavnog europskog tužitelja, zamjenikâ glavnog europskog tužitelja, europskih tužitelja i upravnog direktora.
4. Decentralizirana razina sastoji se od delegiranih europskih tužitelja koji su smješteni u državama članicama.
5. Središnjem uredu i delegiranim europskim tužiteljima u obavljanju njihovih dužnosti u okviru ove Uredbe pomaže osoblje EPPO-a.

Članak 9.

Kolegij

1. Kolegij EPPO-a sastoji se od glavnog europskog tužitelja i po jednog europskog tužitelja iz svake države članice. Glavni europski tužitelj predsjedava sastancima kolegija i odgovoran je za njihovu pripremu.
2. Kolegij se sastaje redovito i odgovoran je za opći nadzor nad aktivnostima EPPO-a. Kolegij odlučuje o strateškim pitanjima te o općim pitanjima proizišlim iz pojedinačnih predmeta, osobito radi osiguravanja koherentnosti, učinkovitosti i dosljednosti u politici kaznenog progona EPPO-a diljem država članica kao i o drugim pitanjima koja su navedena u ovoj Uredbi. Kolegij ne donosi operativne odluke u pojedinačnim predmetima. Unutarnjim poslovnikom EPPO-a uređuju se načini na koje kolegij obavlja aktivnosti općeg nadzora i donosi odluke o strateškim i općim pitanjima u skladu s ovim člankom.
3. Na prijedlog glavnog europskog tužitelja i u skladu s unutarnjim poslovnikom EPPO-a kolegij osniva stalna vijeća.
4. Kolegij donosi unutarnji poslovnik EPPO-a u skladu s člankom 21. te detaljnije utvrđuje odgovornosti za obnašanje funkcija članova kolegija i osoblja EPPO-a.

5. Osim ako je drukčije navedeno u ovoj Uredbi, kolegij donosi odluke običnom većinom. Svaki član kolegija ima pravo zatražiti glasovanje o pitanjima o kojima odlučuje kolegij. Svaki član kolegija ima jedan glas. U slučaju neodlučenog rezultata glasovanja o svim pitanjima o kojima odlučuje kolegij odlučujući je glas glavnog europskog tužitelja.

Članak 10.

Stalna vijeća

1. Stalnim vijećima predsjedava glavni europski tužitelj ili jedan od zamjenika glavnog europskog tužitelja, ili europski tužitelj koji je imenovan predsjedateljem u skladu s unutarnjim poslovníkom EPPO-a. Uz predsjedatelja stalna vijeća imaju dva dodatna stalna člana. Broj stalnih vijeća i njihov sastava, kao i podjela nadležnosti između vijeća određuju se u skladu s unutarnjim poslovníkom EPPO-a pritom primjereno uzimajući u obzir funkcionalne potrebe EPPO-a.

Unutarnjim poslovníkom EPPO-a osigurava se ravnomjerna raspodjela radnog opterećenja na temelju sustava nasumične dodjele predmeta te se u iznimnim slučajevima, ako je to potrebno radi pravilnog funkcioniranja EPPO-a, uspostavljaju postupci kako bi se glavnom europskom tužitelju omogućilo da odluči odstupiti od načela nasumične dodjele.

2. Stalna vijeća prate i usmjeravaju istrage i kazneni progon koje provode delegirani europski tužitelji u skladu sa stavcima 3., 4. i 5. ovoga članka. Ona također osiguravaju koordinaciju istraga i kaznenog progona u prekograničnim predmetima te osiguravaju provedbu odluka koje kolegij donosi u skladu s člankom 9. stavkom 2.
3. Stalna vijeća u skladu s uvjetima i postupcima određenima ovom Uredbom, kada je to primjenjivo nakon preispitivanja nacрта odluke koji je predložio delegirani europski tužitelj koji vodi predmet, odlučuju o sljedećim pitanjima:
 - (a) podizanju optužnice u skladu s člankom 36. stavcima 1, 3. i 4.;
 - (b) odbacivanju predmeta u skladu s člankom 39. stavkom 1. točkama od (a) do (g);
 - (c) primjeni pojednostavljenog postupka kaznenog progona i davanju upute delegiranom europskom tužitelju da postupa s ciljem konačnog zaključenja predmeta u skladu s člankom 40.;
 - (d) upućivanju predmeta nacionalnim tijelima u skladu s člankom 34. stavkom 1. ili stavkom 2.;
 - (e) ponovnom pokretanju istrage u skladu s člankom 39. stavkom 2.

4. Ako je to potrebno, stalna vijeća donose sljedeće odluke, u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima u ovoj Uredbi:
- (a) o davanju upute delegiranom europskom tužitelju da pokrene istragu u skladu s pravilima iz članka 26. stavaka od 1. do 4. ako nije pokrenuta istraga;
 - (b) o davanju upute delegiranom europskom tužitelju da ostvari pravo na preuzimanje predmeta u skladu s člankom 27. stavkom 6. ako predmet nije preuzet;
 - (c) o upućivanju kolegiju strateških ili općih pitanja koja proizlaze iz pojedinačnih predmeta u skladu s člankom 9. stavkom 2.;
 - (d) o dodjeli predmeta u skladu s člankom 26. stavkom 3.;
 - (e) o preraspodjeli predmeta u skladu s člankom 26. stavkom 5. ili člankom 28. stavkom 3.;
 - (f) o odobrenju odluke europskog tužitelja da sâm provede istragu u skladu s člankom 28. stavkom 4.
5. Nadležno stalno vijeće, djelujući putem europskog tužitelja koji nadzire istragu ili kazneni progon, može u konkretnom slučaju, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, davati upute delegiranom europskom tužitelju koji vodi predmet, kada je to potrebno radi učinkovitog vođenja istrage ili kaznenog progona, u interesu pravde ili kako bi se osiguralo koherentno funkcioniranje EPPO-a.

6. Stalno vijeće donosi odluke običnom većinom. Vijeće glasuje na zahtjev svakog od svojih članova. Svaki član ima jedan glas. U slučaju neodlučenog rezultata glasovanja odlučujući je glas predsjedatelja. Odluke se donose nakon vijećanja na sastancima vijeća, kada je to primjenjivo na temelju nacrtu odluke koji je predložio delegirani europski tužitelj koji vodi predmet.

Sav materijal o predmetu dostupan je nadležnom stalnom vijeću na zahtjev u svrhu pripremanja odluka.

7. Stalna vijeća mogu odlučiti delegirati svoje ovlasti odlučivanja iz stavka 3. točke (a) ili točke (b) ovog članka te u potonjem slučaju samo s obzirom na pravila utvrđena u članku 39. stavku 1. točkama od (a) do (f) europskom tužitelju koji nadzire predmet, u skladu s člankom 12. stavkom 1., kada se takva delegiranja mogu valjano opravdati pozivanjem na stupanj težine kaznenog djela ili složenost postupka u pojedinačnom predmetu, u vezi s kaznenim djelom koje je prouzročilo ili bi moglo prouzročiti štetu financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR. Unutarnjim poslovnikom EPPO-a utvrđuju se smjernice s ciljem osiguravanja dosljedne primjene u okviru EPPO-a.

Stalno vijeće obavješćuje glavnog europskog tužitelja o svim odlukama o delegiranju svojih ovlasti odlučivanja. Po primitku te informacije glavni europski tužitelj može u roku od tri dana zatražiti da stalno vijeće preispita svoju odluku ako glavni europski tužitelj smatra da je to potrebno u interesu osiguravanja koherentnosti istraga i kaznenog progona EPPO-a. Ako je glavni europski tužitelj član odgovarajućeg stalnog vijeća, jedan od zamjenika glavnog europskog tužitelja koristi se pravom da zatraži navedeno preispitivanje. Nadzorni europski tužitelj izvješćuje stalno vijeće o konačnom zaključivanju predmeta, kao i o svim informacijama ili okolnostima za koje smatra da će vjerojatno zahtijevati novu procjenu mogućnosti zadržavanja delegiranja ovlasti, posebno u okolnostima iz članka 36. stavka 3.

Odluka o delegiranju ovlasti odlučivanja može se povući u svakom trenutku na zahtjev jednog od članova stalnog vijeća te se o tome odlučuje u skladu sa stavkom 6. ovog članka. Delegiranje ovlasti mora se povući kada delegirani europski tužitelj zamijeni europskog tužitelja u skladu s člankom 16. stavkom 7.

Kako bi se osigurala koherentna primjena načela delegiranja ovlasti, svako stalno vijeće na godišnjoj osnovi izvješćuje kolegij o primjeni delegiranja ovlasti.

8. Unutarnjim poslovnikom EPPO-a ovlašćuju se stalna vijeća za donošenje odluka pisanim postupkom koji će se detaljno utvrditi u unutarnjem poslovniku EPPO-a.

Sve odluke donesene i upute dane u skladu sa stavcima 3., 4., 5. i 7. bilježe se u pisanom obliku i postaju dio predmetnog spisa.

9. U vijećanjima stalnog vijeća uz stalne članove sudjeluje i europski tužitelj koji nadzire istragu ili kazneni progon u skladu s člankom 12. stavkom 1. Europski tužitelj ima pravo glasa, osim kada se radi o odlukama stalnog vijeća o delegiranju ovlasti ili povlačenju delegiranja ovlasti u skladu sa stavkom 7. ovog članka, o dodjeli i preraspodjeli u skladu s člankom 26. stavcima 3., 4. i 5. i člankom 27. stavkom 6. te o podizanju optužnice u skladu s člankom 36. stavkom 3., kada je predmet pod sudbenošću više država članica kao i u situacijama opisanim u članku 31. stavku 8.

Stalno vijeće također može, na zahtjev europskog tužitelja ili delegiranog europskog tužitelja ili na vlastitu inicijativu, pozvati druge europske tužitelje ili delegirane europske tužitelje kojih se predmet tiče da budu nazočni na njegovim sastancima bez prava glasa.

10. Predsjedatelji stalnih vijeća, u skladu s unutarnjim poslovnikom EPPO-a, obavješćuju kolegij o odlukama donesenima na temelju ovog članka, kako bi kolegiju omogućili da obavlja svoju zadaću iz članka 9. stavka 2.

Članak 11.

Glavni europski tužitelj i zamjenici glavnog europskog tužitelja

1. Glavni europski tužitelj voditelj je EPPO-a. Glavni europski tužitelj organizira rad EPPO-a, vodi njegove aktivnosti i donosi odluke u skladu s ovom Uredbom i unutarnjim poslovníkom EPPO-a.
2. Dvoje zamjenika glavnog europskog tužitelja imenuje se kako bi pomagali glavnom europskom tužitelju u obavljanju njegovih dužnosti i zamjenjivali ga kada je odsutan ili spriječen obavljati svoje dužnosti.
3. Glavni europski tužitelj zastupa EPPO u odnosu prema institucijama Unije i državama članicama Europske unije te trećim stranama. Glavni europski tužitelj svoje zadaće povezane sa zastupanjem može delegirati jednom od zamjenika glavnog europskog tužitelja ili europskom tužitelju.

Članak 12.
Europski tužitelji

1. Europski tužitelji u ime stalnog vijeća te u skladu sa svim uputama koje je ono dalo u skladu s člankom 10. stavcima 3., 4. i 5. nadziru istrage i kazneni progon za koje su odgovorni delegirani europski tužitelji koji vode predmet u svojoj državi članici podrijetla. Europski tužitelji iznose sažetke predmeta koje nadziru te, kada je to primjenljivo, prijedloge odluka koje navedeno vijeće treba donijeti na temelju nacрта odluka koje su pripremili delegirani europski tužitelji.

U unutarnjem poslovniku EPPO-a, ne dovodeći u pitanje članak 16. stavak 7., predviđa se mehanizam zamjene europskih tužitelja kada je nadzorni europski tužitelj privremeno odsutan sa svojih dužnosti ili zbog nekog drugog razloga nije dostupan za obavljanje funkcija europskih tužitelja. Europski tužitelj koji je na zamjeni može obavljati sve funkcije europskog tužitelja, osim mogućnosti da provede istragu što je predviđeno u članku 28. stavku 4.

2. Europski tužitelj može iznimno zahtijevati, zbog razloga povezanih s radnim opterećenjem koje proizlazi iz broja istraga i kaznenih progona u državi članici podrijetla tog europskog tužitelja ili zbog osobnog sukoba interesa, da se nadzor nad istragama i kaznenim progonom u pojedinačnim predmetima koje u njegovoj državi članici podrijetla vode delegirani europski tužitelji dodijeli drugim europskim tužiteljima, podložno suglasnosti potonjih. Glavni europski tužitelj o tom zahtjevu odlučuje na temelju radnog opterećenja europskog tužitelja. U slučaju sukoba interesa koji se tiče nekog europskog tužitelja, glavni europski tužitelj odobrava taj zahtjev. U unutarnjem poslovniku EPPO-a utvrđuju se načela za tu odluku te postupak za naknadnu dodjelu dotičnih predmeta. Članak 28. stavak 4. ne primjenjuje se na istrage i kazneni progon koji se nadziru u skladu s ovim stavkom.
3. Nadzorni europski tužitelji mogu, u konkretnom slučaju i u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te u skladu s uputama nadležnog stalnog vijeća, davati upute delegiranom europskom tužitelju koji vodi predmet kad god je to potrebno radi učinkovitog vođenja istrage ili kaznenog progona ili u interesu pravde ili kako bi se osiguralo koherentno funkcioniranje EPPO-a.
4. Ako se nacionalnim pravom države članice predviđa unutarnje preispitivanje određenih postupanja unutar strukture ureda nacionalnog tužitelja, preispitivanje takvih postupanja koja je poduzeo delegirani europski tužitelj dio je nadzornih ovlasti nadzornog europskog tužitelja u skladu s unutarnjim poslovnikom EPPO-a, ne dovodeći u pitanje ovlasti stalnog vijeća za nadzor i praćenje.

5. Europski tužitelji djeluju kao točke za vezu i kanali informiranja između stalnih vijeća i delegiranih europskih tužitelja u njihovim državama članicama podrijetla. Oni prate provedbu zadaća EPPO-a u svojim državama članicama uz blisko savjetovanje s delegiranim europskim tužiteljima. Oni u skladu s ovom Uredbom i unutarnjim poslovnikom EPPO-a osiguravaju da se sve relevantne informacije iz središnjeg ureda dostave delegiranim europskim tužiteljima i obratno.

Članak 13.

Delegirani europski tužitelji

1. Delegirani europski tužitelji u ime EPPO-a djeluju u svojim državama članicama te, uz posebne ovlasti i položaj koji su im dodijeljeni i podložno tim ovlastima i položaju, i pod uvjetima utvrđenima u ovoj Uredbi, imaju iste ovlasti kao nacionalni tužitelji u pogledu istraga, kaznenog progona i podizanja optužnica.

Delegirani europski tužitelji odgovorni su za istrage i kazneni progon koji su pokrenuli, koji su im dodijeljeni ili koji su preuzeli koristeći se pravom na preuzimanje predmeta. Delegirani europski tužitelji slijede smjernice i upute stalnog vijeća nadležnog za predmet te upute nadzornog europskog tužitelja.

Delegirani europski tužitelji također su odgovorni za podizanje optužnica, a osobito imaju ovlast za iznošenje argumenata na raspravi, sudjelovanje u prikupljanju dokaza i podnošenje dostupnih pravnih sredstava u skladu s nacionalnim pravom.

2. U svakoj državi članici postoji najmanje dvoje delegiranih europskih tužitelja. Glavni europski tužitelj nakon savjetovanja i postizanja dogovora s relevantnim tijelima u državama članicama odobrava broj delegiranih europskih tužitelja te funkcionalnu i teritorijalnu podjelu nadležnosti među delegiranim europskim tužiteljima u svakoj državi članici.
3. Delegirani europski tužitelji mogu obavljati i funkcije nacionalnog tužitelja u mjeri u kojoj ih to ne sprečava u ispunjavanju njihovih obveza na temelju ove Uredbe. O takvim funkcijama obavješćuju nadzornog europskog tužitelja. U slučaju da delegirani europski tužitelj u bilo kojem trenutku zbog obavljanja takvih funkcija nacionalnog tužitelja ne može obavljati svoje funkcije delegiranog europskog tužitelja, tada on o tome obavješćuje nadzornog europskog tužitelja, koji se savjetuje s nadležnim nacionalnim tijelima kaznenog progona kako bi se utvrdilo treba li se dati prednost funkcijama iz ove Uredbe. Europski tužitelj može predložiti stalnom vijeću da preraspodijeli predmet drugom delegiranom europskom tužitelju u istoj državi članici ili da sâm provede istragu u skladu s člankom 28. stavcima 3 i 4.

ODJELJAK 2.
IMENOVANJE I RAZRJEŠENJE
DUŽNOSTI ČLANOVA EPPO-A

Članak 14.

Imenovanje i razrješenje dužnosti glavnog europskog tužitelja

1. Europski parlament i Vijeće zajedničkom suglasnošću imenuju glavnog europskog tužitelja na mandat od sedam godina, koji se ne može obnavljati. Vijeće odlučuje običnom većinom.
2. Glavni europski tužitelj bira se među kandidatima
 - (a) koji su aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosudnih tijela država članica, ili su aktivni europski tužitelji;
 - (b) čija je neovisnost neupitna;
 - (c) koji imaju kvalifikacije potrebne za imenovanje na najviše tužiteljske ili pravosudne dužnosti u svojim državama članicama te koji imaju odgovarajuće praktično iskustvo stečeno u nacionalnim pravnim sustavima, financijskim istragama i međunarodnoj pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima, ili su obnašali dužnost europskog tužitelja, i
 - (d) koji imaju dostatno rukovodeće iskustvo i kvalifikacije za to radno mjesto.

3. Odabir se temelji na javnom natječaju i objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*, nakon čega povjerenstvo za odabir sastavlja popis kvalificiranih kandidata koji su ušli u uži izbor koji se podnosi Europskom parlamentu i Vijeću. Povjerenstvo za odabir sastoji se od 12 osoba izabranih među bivšim članovima Suda i Revizorskog suda, bivšim nacionalnim članovima Eurojusta, članovima nacionalnih vrhovnih sudova, javnim tužiteljima na visokom položaju te renomiranim pravnicima. Jednu od tih izabranih osoba predlaže Europski parlament. Vijeće utvrđuje pravila rada povjerenstva za odabir i donosi odluku o imenovanju njegovih članova na prijedlog Komisije.
4. Ako se europskog tužitelja imenuje glavnim europskim tužiteljem, njegovo se mjesto europskog tužitelja popunjava bez odgode u skladu s postupkom utvrđenim u članku 16. stavcima 1. i 2.
5. Sud može, na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, razriješiti dužnosti glavnog europskog tužitelja ako zaključi da on više ne može obavljati svoje dužnosti ili da je kriv za tešku povredu službene dužnosti.
6. Ako glavni europski tužitelj podnese ostavku, ako bude razriješen dužnosti ili ako odstupi sa svojeg položaja iz bilo kojeg razloga, to se radno mjesto odmah popunjava u skladu s postupkom utvrđenim u stavcima 1., 2. i 3.

Članak 15.

Imenovanje i razrješenje dužnosti zamjenikâ glavnog europskog tužitelja

1. Kolegij imenuje dvoje europskih tužitelja za obavljanje dužnosti zamjenika glavnog europskog tužitelja na obnovljivi mandat od tri godine, koji ne smije trajati dulje od trajanja njihovih mandata kao europskih tužitelja. Postupak odabira uređuje se unutarnjim poslovnikom EPPO-a. Zamjenici glavnog europskog tužitelja zadržavaju položaj europskih tužitelja.
2. Pravila i uvjeti za obnašanje funkcije zamjenika glavnog europskog tužitelja utvrđuju se u unutarnjem poslovniku EPPO-a. Ako europski tužitelj više ne može obavljati svoje dužnosti kao zamjenik glavnog europskog tužitelja, kolegij može u skladu s unutarnjim poslovnikom EPPO-a odlučiti razriješiti ga dužnosti zamjenika glavnog europskog tužitelja.
3. Ako zamjenik glavnog europskog tužitelja podnese ostavku ili bude razriješen dužnosti ili odstupi s položaja zamjenika glavnog europskog tužitelja iz bilo kojeg razloga, to se radno mjesto bez odgode popunjava u skladu s postupkom utvrđenim u stavku 1. ovog članka. Podložno pravilima iz članka 16. taj zamjenik glavnog europskog tužitelja i dalje ostaje europski tužitelj.

Članak 16.

Imenovanje i razrješenje dužnosti europskih tužitelja

1. Svaka država članica za položaj europskog tužitelja predlaže troje kandidata:
 - (a) koji su aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosudnih tijela dotične države članice;
 - (b) čija je neovisnost neupitna; i
 - (c) koji imaju kvalifikacije potrebne za imenovanje na visoku tužiteljsku ili pravosudnu dužnost u svojim državama članicama te koji imaju odgovarajuće praktično iskustvo stečeno u nacionalnim pravnim sustavima, financijskim istragama i međunarodnoj pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima.
2. Nakon što je primilo obrazloženo mišljenje povjerenstva za odabir iz članka 14. stavka 3., Vijeće odabire i imenuje jednog od kandidata europskim tužiteljem dotične države članice. Ako povjerenstvo za odabir smatra da kandidat ne ispunjava uvjete koji se traže za obnašanje dužnosti europskog tužitelja, mišljenje povjerenstva za odabir obvezujuće za Vijeće.
3. Vijeće, odlučujući običnom većinom, bira i imenuje europske tužitelje na mandat od šest godina koji se ne može obnavljati. Vijeće može odlučiti produljiti mandat za najviše tri godine na kraju šestogodišnjeg razdoblja.

4. Svake tri godine provodi se djelomična zamjena jedne trećine europskih tužitelja. Vijeće, odlučujući običnom većinom, donosi prijelazna pravila za imenovanje europskih tužitelja za prvo mandatno razdoblje i tijekom njega.
5. Sud može, na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, razriješiti dužnosti europskog tužitelja ako zaključi da on više ne može obavljati svoje dužnosti ili da je kriv za tešku povredu službene dužnosti.
6. Ako europski tužitelj podnese ostavku ili bude razriješen dužnosti ili odstupi s položaja iz bilo kojeg razloga, to se radno mjesto bez odgode popunjava u skladu s postupkom utvrđenim u stavcima 1. i 2. Ako dotični europski tužitelj obavlja i dužnost zamjenika glavnog europskog tužitelja, njega se automatski razrješuje i te druge dužnosti.
7. Nakon imenovanja svakog europskog tužitelja, kolegij jednog od delegiranih europskih tužitelja iste države članice određuje kao zamjenu za europskog tužitelja ako on ne može obavljati svoje funkcije ili ako je s tog položaja odstupio u skladu sa stavcima 5. i 6.

Ako kolegij smatra da je zamjena potrebna, osoba koju je kolegij odredio obnašat će dužnost privremenog europskog tužitelja do zamjene ili do povratka europskog tužitelja, na razdoblje od najviše tri mjeseca. Kolegij može na zahtjev produljiti to razdoblje. Mehanizmi i načini privremene zamjene odredit će se i urediti unutarnjim poslovníkom EPPO-a.

Članak 17.

Imenovanje i razrješenje dužnosti delegiranih europskih tužitelja

1. Na prijedlog glavnog europskog tužitelja kolegij imenuje delegirane europske tužitelje koje su predložile države članice. Kolegij predloženu osobu može odbiti ako ona ne ispunjava kriterije iz stavka 2. Delegirani europski tužitelji imenuju se na mandat od pet godina koji se može obnavljati.
2. Delegirani europski tužitelji su od trenutka svojeg imenovanja za delegirane europske tužitelje pa sve do razrješenja dužnosti aktivni članovi javnog tužiteljstva ili pravosudnih tijela država članica koje su ih predložile. Njihova neovisnost mora biti neupitna te moraju posjedovati potrebne kvalifikacije i relevantno praktično iskustvo stečeno u svojim nacionalnim pravnim sustavima.
3. Kolegij delegiranog europskog tužitelja razrješuje dužnosti ako smatra da on više ne ispunjava uvjete utvrđene u stavku 2. ili ako više ne može obavljati svoje dužnosti ili ako je kriv za tešku povredu službene dužnosti.

4. Ako država članica odluči razriješiti dužnosti nacionalnog tužitelja koji je imenovan delegiranim europskim tužiteljem ili protiv njega poduzeti stegovne mjere zbog razloga koji nisu povezani s njegovim odgovornostima na temelju ove Uredbe, ona o tome prije poduzimanja takvih mjera obavješćuje glavnog europskog tužitelja. Država članica ne smije delegiranog europskog tužitelja razriješiti dužnosti ili protiv njega poduzeti stegovne mjere zbog razloga koji su povezani s njegovim odgovornostima na temelju ove Uredbe bez pristanka glavnog europskog tužitelja. Ako glavni europski tužitelj ne pristane, dotična država članica može zatražiti da kolegij preispita to pitanje.
5. Ako delegirani europski tužitelj podnese ostavku, ako njegove usluge više nisu potrebne za ispunjavanje dužnosti EPPO-a ili ako je razriješen dužnosti ili ako odstupi s položaja iz bilo kojeg drugog razloga, dotična država članica o tome odmah obavješćuje glavnog europskog tužitelja i, prema potrebi, predlaže drugog tužitelja za imenovanje na mjesto novog delegiranog europskog tužitelja u skladu sa stavkom 1.

Članak 18.

Položaj upravnog direktora

1. Upravni direktor zapošljava se kao član privremenog osoblja EPPO-a u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja.

2. Upravnog direktora imenuje kolegij s popisa kandidata koje je predložio glavni europski tužitelj nakon otvorenog i transparentnog postupka odabira u skladu s unutarnjim poslovnikom EPPO-a. Glavni europski tužitelj zastupa EPPO za potrebe sklapanja ugovora s upravnim direktorom.
3. Mandat upravnog direktora traje četiri godine. Prije kraja tog razdoblja kolegij provodi ocjenjivanje kojim se uzima u obzir evaluacija rada upravnog direktora.
4. Kolegij, djelujući na prijedlog glavnog europskog tužitelja kojim se uzima u obzir ocjenjivanje iz stavka 3., može jednom produljiti mandat upravnog direktora za razdoblje od najviše četiri godine.
5. Upravni direktor čiji je mandat produljen ne može na kraju cjelokupnog razdoblja mandata sudjelovati u još jednom postupku odabira za isto radno mjesto.
6. Upravni direktor odgovara glavnom europskom tužitelju i kolegiju.
7. Na temelju odluke kolegija donesene dvotrećinskom većinom glasova njegovih članova te ne dovodeći u pitanje pravila primjenjiva na otkaz ugovora iz Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja upravni direktor može biti razriješen dužnosti u EPPO-u.

Članak 19.

Odgovornosti upravnog direktora

1. EPPO-om za administrativne i proračunske svrhe upravlja upravni direktor.
2. Ne dovodeći u pitanje ovlasti kolegija ili glavnog europskog tužitelja upravni direktor neovisan je u obavljanju svojih dužnosti i ne smije tražiti ni primati upute ni od kojeg vladina tijela te ni ikojeg drugog tijela.
3. Upravni direktor pravni je zastupnik EPPO-a za administrativne i proračunske svrhe. Upravni direktor izvršava proračun EPPO-a.
4. Upravni direktor odgovoran je za izvršenje administrativnih zadaća dodijeljenih EPPO-u, a osobito za:
 - (a) svakodnevnu administraciju EPPO-a i upravljanje osobljem;
 - (b) provedbu odluka koje donosi glavni europski tužitelj ili kolegij;
 - (c) izradu prijedloga godišnjeg i višegodišnjeg programskog dokumenta i njegovo podnošenje glavnom europskom tužitelju;

- (d) provedbu godišnjih i višegodišnjih programskih dokumenata i izvješćivanje kolegija o njihovoj provedbi;
- (e) izradu dijelova godišnjeg izvješća o aktivnostima EPPO-a koji se odnose na administraciju i proračun;
- (f) izradu akcijskog plana koji se nadovezuje na zaključke unutarnjih ili vanjskih revizorskih izvješća, evaluacija i istraga, među ostalim i onih Europskog nadzornika za zaštitu podataka i OLAF-a, te podnošenje izvješća njima i kolegiju dvaput godišnje;
- (g) izradu unutarnje strategije za borbu protiv prijevара za EPPO i njezino podnošenje kolegiju na odobrenje;
- (h) izradu prijedloga nacрта financijskih pravila koja se primjenjuju na EPPO i njegovo podnošenje glavnom europskom tužitelju;
- (i) izradu prijedloga nacрта izjave o procjenama prihoda i rashoda EPPO-a i njegovo podnošenje glavnom europskom tužitelju;
- (j) pružanje potrebne administrativne potpore za olakšavanje operativnog rada EPPO-a.
- (k) pružanje potpore glavnom europskom tužitelju i zamjenicima glavnog europskog tužitelja u obavljanju njihovih dužnosti.

Članak 20

Privremeni administrativni dogovori EPPO-a

1. Na temelju privremenih proračunskih odobrenih sredstava dodijeljenih u vlastiti proračunu Komisija je odgovorna za uspostavu i početno administrativno funkcioniranje EPPO-a dok on ne stekne sposobnost za izvršavanje vlastitog proračuna. U tu svrhu Komisija može:
 - (a) nakon savjetovanja s Vijećem odrediti dužnosnika Komisije koji djeluje kao privremeni upravni direktor i obavlja dužnosti dodijeljene upravnom direktoru, među ostalim ovlasti koje su Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja dodijeljene tijelu za imenovanje u pogledu administrativnog osoblja EPPO-a, u odnosu na sva radna mjesta za osoblje koja treba popuniti prije nego što upravni direktor preuzme svoje dužnosti u skladu s člankom 18.;
 - (b) pružiti pomoć EPPO-u, osobito upućivanjem ograničenog broja dužnosnika Komisije potrebnih za obavljanje administrativnih aktivnosti EPPO-a pod odgovornošću privremenog upravnog direktora.
2. Privremeni upravni direktor može odobriti sva plaćanja pokrivena odobrenim sredstvima iz proračuna EPPO-a i može sklapati ugovore, uključujući ugovore o radu članova osoblja.

3. Nakon što kolegij preuzme svoje dužnosti u skladu s člankom 9. stavkom 1., privremeni upravni direktor izvršava svoje dužnosti u skladu s člankom 18. Privremeni upravni direktor tu funkciju prestaje izvršavati kada upravni direktor preuzme dužnost nakon što ga imenuje kolegij u skladu s člankom 18.
4. Dok kolegij ne preuzme svoje dužnosti u skladu s člankom 9. stavkom 1., Komisija izvršava svoje funkcije utvrđene u ovom članku uz savjetovanje sa skupinom stručnjaka koja se sastoji od predstavnika država članica.

ODJELJAK 3.

UNUTARNJI POSLOVNIK EPPO-A

Članak 21.

Unutarnji poslovnik EPPO-a

1. Unutarnjim poslovnikom EPPO-a uređuje se organizacija njegova rada.
2. Po osnivanju EPPO-a glavni europski tužitelj bez odgode izrađuje prijedlog unutarnjeg poslovnika EPPO-a, a kolegij ga treba donijeti dvotrećinskom većinom.
3. Izmjene unutarnjeg poslovnika EPPO-a može predložiti svaki od europskih tužitelja, a donesene su ako tako odluči kolegij dvotrećinskom većinom.

POGLAVLJE IV.
NADLEŽNOST I IZVRŠAVANJE
NADLEŽNOSTI EPPO-a

ODJELJAK 1.
NADLEŽNOST EPPO-A

Članak 22.

Materijalna nadležnost EPPO-a

1. EPPO je nadležan za kaznena djela koja utječu na financijske interese Unije koja su predviđena u Direktivi (EU) 2017/....⁺, kako je provedena u nacionalnom pravu, bez obzira na to bi li se to kažnjivo postupanje u skladu s nacionalnim pravom moglo klasificirati kao druga vrsta kaznenog djela. U pogledu kaznenih djela iz članka 3. stavka 2. točke (d) Direktive (EU) 2017/....⁺, kako je provedena u nacionalnom pravu, EPPO je nadležan samo ako su radnje ili propuštanja počinjeni s namjerom, koji su definirani u toj odredbi, povezani s državnim područjem dviju ili više država članica i ako su uzrokovali ukupnu štetu od najmanje 10 milijuna EUR.
2. EPPO je nadležan i za kaznena djela u vezi sa sudjelovanjem u zločinačkoj organizaciji kako je definirano u Okvirnoj odluci Vijeća 2008/841/PUP, kako je provedena u nacionalnom pravu ako je u središtu kriminalnih aktivnosti takve zločinačke organizacije počinjenje nekog od kaznenih djela iz stavka 1.

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

3. EPPO je nadležan i za svako drugo kazneno djelo koje je neodvojivo povezano s kažnjivim postupanjem obuhvaćenih stavkom 1. ovog članka. Nadležnost za takva kaznena djela može se izvršavati samo u skladu s člankom 25. stavkom 3.
4. EPPO ni u kojem slučaju nije nadležan za kaznena djela povezana s nacionalnim izravnim porezima, uključujući kaznena djela koja su s njima neodvojivo povezana. Ova Uredba ne utječe na strukturu ni na funkcioniranje porezne uprave u državama članicama.

Članak 23.

Teritorijalna i osobna nadležnost EPPO-a

EPPO je nadležan za kaznena djela iz članka 22. u sljedećim slučajevima:

- (a) ako su u cijelosti ili djelomično počinjena na državnom području jedne ili više država članica;
- (b) ako ih je počinio državljanin države članice, pod uvjetom da su takva kaznena djela pod sudbenošću države članice kada su počinjena izvan njezina državnog područja ili
- (c) ako ih je izvan državnih područja iz točke (a) počinila osoba koja je u trenutku počinjenja kaznenog djela podlijevala Pravilniku o osoblju ili Uvjetima zaposlenja, pod uvjetom da su takva kaznena djela pod sudbenošću neke države članice kada su počinjena izvan njezina državnog područja.

ODJELJAK 2.

IZVRŠAVANJE NADLEŽNOSTI EPPO-A

Članak 24.

Izvyješćivanje, evidentiranje i provjera informacija

1. Institucije, tijela, uredi i agencije Unije te tijela država članica nadležna u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom bez nepotrebne odgode izvješćuju EPPO o svakom kažnjivom postupanju u pogledu kojeg bi EPPO mogao izvršavati svoju nadležnost u skladu s člankom 22. te člankom 25. stavcima 2. i 3.
2. Ako pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice pokrene istragu o kaznenom djelu u pogledu kojega bi EPPO mogao izvršiti svoju nadležnost u skladu s člankom 22. te člankom 25. stavcima 2. i 3. ili ako nadležno pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice u bilo kojem trenutku nakon pokretanja istrage stekne dojam da se istraga odnosi na takvo kazneno djelo, to tijelo bez nepotrebne odgode obavješćuje EPPO kako bi on mogao odlučiti hoće li ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta u skladu s člankom 27.
3. Ako pravosudno tijelo ili tijelo kaznenog progona države članice pokrene istragu o kaznenom djelu kako je definirano u članku 22. i smatra da EPPO u skladu s člankom 25. stavkom 3. ne bi mogao izvršavati svoju nadležnost, ono o tome obavješćuje EPPO.

4. Izvješće sadržava barem opis činjenica, među ostalim procjenu prouzročene štete ili štete koja bi mogla biti prouzročena, moguću pravnu kvalifikaciju te sve dostupne informacije o potencijalnim žrtvama, osumnjičenicima i drugim uključenim osobama.
5. EPPO se također obavješćuje u skladu sa stavcima 1. i 2. ovog članka o slučajevima u kojima se ne može procijeniti jesu li ispunjeni kriteriji iz članka 25. stavka 2.
6. Informacije koje se dostavljaju EPPO-u evidentiraju se i provjeravaju u skladu s unutarnjim poslovnikom EPPO-a. Provjerom se procjenjuje ima li, na temelju informacija dostavljenih u skladu sa stavcima 1. i 2., razlogâ za pokretanje istrage ili za ostvarivanje prava na preuzimanje predmeta.
7. Ako EPPO nakon provjere odluči da ne postoje razlozi za pokretanje istrage u skladu s člankom 26. ni za ostvarivanje prava na preuzimanje predmeta u skladu s člankom 27, obrazloženje njegove odluke bilježi se u sustavu vođenja predmeta.

EPPO u skladu sa stavkom 1. ili stavkom 2. obavješćuje tijelo koje je izvijestilo o kažnjivom postupanju kao i žrtve kaznenog djela te, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, druge osobe koje su izvijestile o kažnjivom postupanju.

8. Ako sazna za moguće počinjenje kaznenog djela koje je izvan njegove nadležnosti, EPPO bez nepotrebne odgode o tome obavješćuje nadležna nacionalna tijela te im prosljeđuje sve relevantne dokaze.

9. EPPO u specifičnim slučajevima može zatražiti dodatne relevantne informacije koje su dostupne institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije te tijelima država članica. Tražene informacije mogu se odnositi i na povrede koje su prouzročile štetu financijskim interesima Unije, osim onih koje su u nadležnosti EPPO-a u skladu s člankom 25. stavkom 2.
10. EPPO može zatražiti druge informacije kako bi se kolegiju omogućilo da u skladu s člankom 9. stavkom 2. izda opće smjernice o tumačenju obveze informiranja EPPO-a o predmetima obuhvaćenima člankom 25. stavkom 2.

Članak 25.

Izvršavanje nadležnosti EPPO-a

1. EPPO izvršava svoju nadležnost pokretanjem istrage u skladu s člankom 26. ili odlukom o korištenju pravom na preuzimanje predmeta u skladu s člankom 27. Ako se EPPO odluči za izvršavanje svoje nadležnosti, nadležna nacionalna tijela ne izvršavaju svoju nadležnost u pogledu istog kaznjivog postupanja.
2. Ako je kaznenim djelom obuhvaćenim člankom 22. prouzročena ili bi mogla biti prouzročena šteta financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 10 000 EUR, EPPO može svoju nadležnost izvršiti samo ako:
 - (a) predmet ima posljedice na razini Unije zbog kojih je potrebno da EPPO provede istragu; ili

- (b) postoje razlozi za sumnju da su kazneno djelo počinili dužnosnici ili drugi službenici Unije ili članovi institucija Unije.

EPPO se prema potrebi savjetuje s nadležnim nacionalnim tijelima ili tijelima Unije kako bi utvrdio jesu li ispunjeni kriteriji utvrđeni u prvom podstavku točkama (a) i (b).

- 3. EPPO se uzdržava od izvršavanja svoje nadležnosti u pogledu svih kaznenih djela obuhvaćenih člankom 22. te, nakon savjetovanja s nadležnim nacionalnim tijelima, predmet bez nepotrebne odgode upućuje tim tijelima u skladu s člankom 34. ako:
 - (a) je najviša sankcija predviđena nacionalnim pravom za kazneno djelo obuhvaćeno člankom 22. stavkom 1. jednaka najvišoj sankciji za neodvojivo povezano kazneno djelo kako je navedeno u članku 22. stavku 3. ili blaža od nje, osim ako se tim potonjim kaznenim djelom doprinijelo počinjenju kaznenog djela obuhvaćenog člankom 22. stavkom 1.; ili
 - (b) postoji razlog za pretpostavku da šteta koja je kaznenim djelom, kako je navedeno u članku 22., prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi.

Točka (b) prvog podstavka ovog stavka ne primjenjuje se na kaznena djela iz članka 3. stavka 2. točaka (a), (b) i (d) Direktive (EU) 2017/...⁺, kako je provedena u nacionalnom pravu.

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

4. EPPO može, uz suglasnost nadležnih nacionalnih tijela, izvršavati svoju nadležnost za kaznena djela iz članka 22., u predmetima koji bi inače bili isključeni zbog primjene stavka 3. točke (b) ovog članka, ako se pokaže da je EPPO u boljem položaju za provedbu istrage ili kaznenog progona.
5. EPPO bez nepotrebne odgode obavješćuje nadležna nacionalna tijela o svakoj odluci o izvršavanju svoje nadležnosti ili uzdržavanju od njezina izvršavanja.
6. U slučaju neslaganja između EPPO-a i nacionalnih tijela kaznenog progona u pogledu toga je li kažnjivo postupanje obuhvaćeno člankom 22. stavkom 2. ili stavka 3. ili članka 25. stavka 2. ili stavka 3., o tome tko treba biti nadležan za istragu u tom predmetu odlučuju nacionalna tijela nadležna za odlučivanje o dodjeli nadležnosti u vezi s kaznenim progonom na nacionalnoj razini. Države članice određuju nacionalno tijelo koje će odlučivati o dodjeli nadležnosti.

POGLAVLJE V.
POSTUPOVNA PRAVILA O ISTRAŽNOM POSTUPKU,
ISTRAŽNIM MJERAMA, KAZNENOM PROGONU
I ALTERNATIVAMA KAZNENOM PROGONU

ODJELJAK 1.
PRAVILA O ISTRAGAMA

Članak 26.

Pokretanje istraga i dodjela nadležnosti u okviru EPPO-a

1. Ako u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom postoje opravdani razlozi za vjerovati da je počinjenje kaznenog djela iz nadležnosti EPPO-a u tijeku ili da je ono već počinjeno, delegirani europski tužitelj u državi članici pod čijom je sudbenošću u skladu s njezinim nacionalnim pravom to kazneno djelo pokreće istragu ne dovodeći u pitanje pravila utvrđena u članku 25. stavcima 2. i 3. i to bilježi u sustavu vođenja predmeta.
2. Ako EPPO nakon provjere u skladu s člankom 24. stavkom 6. odluči pokrenuti istragu, o tome bez nepotrebne odgode obavještuje tijelo koje je izvijestilo o kažnjivom postupanju u skladu s člankom 24. stavkom 1. ili stavkom 2.

3. Ako delegirani europski tužitelj nije pokrenuo istragu, stalno vijeće kojem je predmet dodijeljen daje uputu delegiranom europskom tužitelju da, pod uvjetima navedenima u stavku 1., pokrene istragu.
4. Predmet u pravilu pokreće i vodi delegirani europski tužitelj iz države članice u kojoj se nalazi središte kriminalne aktivnosti ili, ako je počinjeno nekoliko povezanih kaznenih djela iz nadležnosti EPPO-a, iz države članice u kojoj je počinjena većina kaznenih djela. Delegirani europski tužitelj iz neke druge države članice pod čijom je sudbenošću predmet može pokrenuti istragu ili dobiti uputu nadležnog stalnog vijeća da je pokrene samo ako je odstupanje od pravila navedenog u prethodnoj rečenici propisno opravdano, uzimajući u obzir sljedeće kriterije prema redoslijedu prvenstva:
 - (a) mjesto u kojem osumnjičenik ili okrivljenik ima uobičajeno boravište;
 - (b) državljanstvo osumnjičenika ili okrivljenika;
 - (c) mjesto na kojem je nastala glavna financijska šteta.
5. Do donošenja odluke o kaznenom progonu u skladu s člankom 36. nadležno stalno vijeće u predmetu koji pripada pod sudbenost više država članica te nakon savjetovanja s dotičnim europskim tužiteljima i/ili delegiranim europskim tužiteljima može odlučiti:
 - (a) preraspodijeliti predmet delegiranom europskom tužitelju u drugoj državi članici;

- (b) spojiti ili razdvojiti predmete i za svaki predmet izabrati delegiranog europskog tužitelja koji će ga voditi,

ako su takve odluke u općem interesu pravde i u skladu s kriterijima za izbor delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

6. Uvijek kada stalno vijeće donosi odluku o preraspodjeli, spajanju ili razdvajanju predmeta, ono primjereno uzima u obzir trenutačno stanje istraga.
7. EPPO bez nepotrebne odgode obavješćuje nadležna nacionalna tijela o svakoj odluci o pokretanju istrage.

Članak 27.

Pravo na preuzimanje predmeta (Right of evocation)

1. Po primitku svih relevantnih informacija u skladu s člankom 24. stavkom 2. EPPO odluku o tome hoće li ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta donosi što je prije moguće, a najkasnije pet dana nakon primitka informacija koje su dostavila nacionalna tijela, te o toj odluci obavješćuje nacionalna tijela. Glavni europski tužitelj može u konkretnom slučaju donijeti obrazloženu odluku o produljenju roka za najviše pet dana te o tome obavješćuje nacionalna tijela.
2. Tijekom razdobljâ iz stavka 1. nacionalna tijela uzdržavaju se od donošenja svih odluka na temelju nacionalnog prava čija bi posljedica moglo biti sprečavanje EPPO-a u ostvarivanju svojega prava na preuzimanje predmeta.

Nacionalna tijela poduzimaju sve hitne mjere koje su potrebne na temelju nacionalnog prava kako bi osigurala djelotvornu istragu i djelotvoran kazneni progon.

3. Ako EPPO za činjenicu da su istragu o kaznenom djelu za koje bi mogao biti nadležan već pokrenula nadležna tijela države članice ne dozna na temelju informacija iz članka 24. stavka 2., nego na neki drugi način, on o tome bez odgode obavještuje ta tijela. Nakon što je propisno obaviješten u skladu s člankom 24. stavkom 2., EPPO odlučuje o tome hoće li ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta. Odluku donosi u rokovima određenima u stavku 1. ovog članka.
4. EPPO se prema potrebi savjetuje s nadležnim tijelima dotične države članice prije donošenja odluke o tome hoće li ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta.
5. Ako EPPO ostvaruje svoje pravo na preuzimanje predmeta, nadležna tijela država članica prenose spis EPPO-u i ne provode daljnje istražne radnje u pogledu istog kaznenog djela.
6. Pravo na preuzimanje predmeta utvrđeno u ovom članku može ostvarivati delegirani europski tužitelj iz svake države članice čija su nadležna tijela pokrenula istragu u pogledu kaznenog djela obuhvaćenog člancima 22. i 23.

Ako delegirani europski tužitelj koji je dobio informacije u skladu s člankom 24. stavkom 2. razmatra mogućnost da ne ostvari pravo na preuzimanje predmeta, o tome obavještuje nadležno stalno vijeće posredstvom europskog tužitelja iz svoje države članice s ciljem omogućivanja stalnom vijeću da donese odluku u skladu s člankom 10. stavkom 4.

7. Ako se EPPO uzdrži od izvršavanja svoje nadležnosti, o tome bez nepotrebne odgode obavještuje nadležna nacionalna tijela. Nadležna nacionalna tijela u bilo kojem trenutku tijekom postupka obavještuju EPPO o svakoj novoj činjenici koja bi EPPO mogla potaknuti na ponovno razmatranje njegove odluke o neizvršavanju nadležnosti.

EPPO može ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta nakon primitka takvih informacija, pod uvjetom da nacionalna istraga još nije dovršena te da optužnica još nije podnesena sudu. Odluka se donosi u roku određenom u stavku 1.

8. Ako kolegij u pogledu kaznenih djela kojima je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena šteta financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR smatra da s obzirom na težinu kaznenog djela ili složenost postupka u pojedinačnom slučaju nema potrebe za provedbom istrage ili kaznenog progona na razini Unije, u skladu s člankom 9. stavkom 2. izdaje opće smjernice kojima se delegiranim europskim tužiteljima omogućuje da neovisno i bez nepotrebne odgode odluče da neće preuzeti predmet.

U smjernicama se uz sve potrebne detalje posebno navode okolnosti pod kojima se one primjenjuju, određivanjem jasnih kriterija te posebno uzimajući u obzir prirodu kaznenog djela, hitnost situacije i obvezu nadležnih nacionalnih tijela da poduzmu sve potrebne mjere kako bi se potpuno nadoknadila šteta prouzročena financijskim interesima Unije.

9. Kako bi se osigurala koherentna primjena smjernica, delegirani europski tužitelj obavješćuje nadležno stalno vijeće o svakoj odluci donesenoj u skladu sa stavkom 8., a svako stalno vijeće jedanput godišnje izvješćuje kolegij o primjeni smjernica.

Članak 28.

Provođenje istrage

1. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom sâm poduzeti istražne i druge mjere ili dati upute nadležnim tijelima u svojoj državi članici da ih poduzmu. Ta tijela u skladu s nacionalnim pravom osiguravaju izvršavanje svih uputa i poduzimaju mjere koje su im dodijeljene. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet putem sustava vođenja predmeta izvješćuje nadležnog europskog tužitelja i stalno vijeće o svim važnim događajima u predmetu, u skladu s pravilima utvrđenima u unutarnjem poslovniku EPPO-a.

2. U svakom trenutku tijekom istraga koje vodi EPPO nadležna nacionalna tijela poduzimaju hitne mjere u skladu s nacionalnim pravom potrebne za osiguravanje djelotvornih istraga, čak i ako ne postupaju izričito prema uputi delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Nacionalna tijela bez nepotrebne odgode obavješćuju delegiranog europskog tužitelja o hitnim mjerama koje su poduzela.
3. Nadležno stalno vijeće može na prijedlog nadzornog europskog tužitelja odlučiti preraspodijeliti predmet drugom delegiranom europskom tužitelju u istoj državi članici ako delegirani europski tužitelj koji vodi predmet:
 - (a) ne može provesti istragu ili kazneni progon; ili
 - (b) ne slijedi upute nadležnog stalnog vijeća ili europskog tužitelja.
4. U iznimnim slučajevima, nakon ishoda odobrenja nadležnog stalnog vijeća, nadzorni europski tužitelj može donijeti obrazloženu odluku o tome da sâm provede istragu, osobno poduzimajući istražne i druge mjere ili dajući upute za njihovo poduzimanje nadležnim tijelima u njegovoj državi članici ako se to čini neophodnim u interesu učinkovitosti istrage ili kaznenog progona zbog jednog ili više sljedećih kriterija:
 - (a) težine kaznenog djela, posebno s obzirom na njegove moguće posljedice na razini Unije;

- (b) kada se istraga odnosi na dužnosnike ili druge službenike Unije ili članove institucija Unije;
- (c) u slučaju nefunkcioniranja mehanizma preraspodjele predviđenog u stavku 3.

U takvim iznimnim okolnostima države članice osiguravaju da europski tužitelj ima pravo naložiti ili zatražiti istražne mjere i druge mjere te da ima sve ovlasti, odgovornosti i obveze delegiranog europskog tužitelja u skladu s ovom Uredbom i nacionalnim pravom.

Nadležna nacionalna tijela i delegirani europski tužitelji kojih se predmet tiče obavješćuju se bez nepotrebne odgode o odluci koja je donesena u skladu s ovim stavkom.

Članak 29.

Ukidanje povlastica ili imuniteta

1. Ako su istragama EPPO-a obuhvaćene osobe koje su zaštićene povlasticom ili imunitetom u skladu s nacionalnim pravom te takva povlastica ili takav imunitet predstavlja prepreku za provedbu određene istrage, glavni europski tužitelj podnosi obrazložen pisani zahtjev za njihovo ukidanje u skladu s postupcima predviđenima tim nacionalnim pravom.

2. Ako su istragama EPPO-a obuhvaćene osobe zaštićene povlasticama ili imunitetima u skladu s pravom Unije, posebno Protokolom o povlasticama i imunitetima Europske unije, te ako takva povlastica ili takav imunitet predstavlja prepreku za provedbu određene istrage, glavni europski tužitelj podnosi obrazložen pisani zahtjev za njihovo ukidanje u skladu s postupcima predviđenima pravom Unije.

ODJELJAK 2.

PRAVILA O ISTRAŽNIM MJERAMA I DRUGIM MJERAMA

Članak 30.

Istražne mjere i druge mjere

1. Države članice osiguravaju da delegirani europski tužitelji, barem u predmetima u kojima je za kazneno djelo koje je predmet istrage zapriječena najviša sankcija od najmanje četiri godine zatvora, imaju pravo naložiti ili zatražiti sljedeće istražne mjere:
- (a) pretragu prostorija, zemljišta, prijevoznih sredstava, privatnog stana, odjeće i sve ostale osobne imovine ili računalnih sustava te poduzimanje svih mjera osiguranja potrebnih kako bi se sačuvao njihov integritet te izbjegli gubitak ili kontaminacija dokaza;

- (b) ishođenje predaje svih relevantnih predmeta ili dokumenata u izvornom obliku ili u nekom drugom navedenom obliku;
- (c) ishođenje predaje pohranjenih računalnih podataka, šifriranih ili dešifriranih, u izvornom obliku ili u nekom drugom navedenom obliku, uključujući podatke o bankovnim računima i podatke o prometu, uz iznimku podataka koji su posebno zadržani u skladu s nacionalnim pravom na temelju članka 15. stavka 1. druge rečenice Direktive 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹;
- (d) zamrzavanje sredstava ili imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima, među ostalim imovine, za koje se očekuje da će ih sud pred kojim se vodi postupak oduzeti te ako postoji razlog vjerovati da će vlasnik, imatelj ili upravitelj tih sredstava ili imovinske koristi pokušati onemogućiti izvršavanje presude kojom se nalaže oduzimanje;
- (e) presretanje dolazne i odlazne elektroničke komunikacije osumnjičenika ili okrivljenika na svakom elektroničkom komunikacijskom sredstvu kojim se osumnjičenik ili okrivljenik koristi;
- (f) praćenje predmeta tehničkim sredstvima, među ostalim kontroliranim isporukama robe.

¹ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.).

2. Ne dovodeći u pitanje članak 29. istražne mjere navedene u stavku 1. ovog članka mogu podlijevati uvjetima u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom ako su u tom nacionalnom pravu sadržana posebna ograničenja koja se primjenjuju u odnosu na određene kategorije osoba ili profesionalaca koji su pravno obvezani obvezom čuvanja povjerljivosti.
3. Istražne mjere navedene u stavku 1. točkama (c), (e) i (f) ovog članka mogu podlijevati daljnjim uvjetima, uključujući ograničenja, predviđenima u primjenjivom nacionalnom pravu. Države članice mogu posebice ograničiti primjenu stavka 1. točaka (e) i (f) ovog članka na određena teška kaznena djela. Država članica koja namjerava upotrijebiti takvo ograničenje obavješćuje EPPO o relevantnom popisu određenih teških kaznenih djela u skladu s člankom 117.
4. Delegirani europski tužitelji uz mjere iz stavka 1. imaju pravo zatražiti ili naložiti sve ostale mjere u svojoj državi članici koje su javnim tužiteljima na raspolaganju u skladu s nacionalnim pravom u sličnim nacionalnim predmetima.
5. Delegirani europski tužitelji mogu naložiti mjere iz stavaka 1. i 4. samo ako postoje opravdani razlozi vjerovati da bi se određenom mjerom o kojoj je riječ mogli pribaviti za istragu korisne informacije ili za istragu korisni dokazi te ako manje intruzivna mjera kojom bi se mogao ostvariti isti cilj nije dostupna. Postupci i načini za poduzimanje mjera uređeni su primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 31.

Prekogranične istrage

1. Delegirani europski tužitelji blisko surađuju te pomažu jedni drugima i redovito se savjetuju u prekograničnim predmetima. Ako se mjera treba poduzeti u državi članici koja nije država članica delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, taj delegirani europski tužitelj odlučuje o donošenju potrebne mjere i dodjeljuje je delegiranom europskom tužitelju koji se nalazi u državi članici u kojoj se ta mjera treba provesti.
2. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može dodijeliti svaku mjeru koja mu je na raspolaganju u skladu s člankom 30. Obrazloženje i donošenje takvih mjera uređeni su pravom države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Ako delegirani europski tužitelj koji vodi predmet dodijeli istražnu mjeru jednom delegiranom europskom tužitelju ili više njih iz druge države članice, o tome istodobno obavještuje svojeg nadzornog europskog tužitelja.
3. Ako je prema pravu države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja za mjeru potrebno sudsko odobrenje, pomoćni delegirani europski tužitelj takvo odobrenje dužan je pribaviti u skladu s pravom te države članice.

Ako se za dodijeljenu mjeru odbije izdati sudsko odobrenje, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet povlači dodjelu mjere.

Međutim, ako prema pravu države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja takvo sudsko odobrenje nije potrebno, ali je potrebno prema pravu države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet dužan je pribaviti odobrenje i podnijeti ga zajedno s dodjelom mjere.

4. Pomoćni delegirani europski tužitelj poduzima dodijeljenu mjeru ili daje uputu nadležnom nacionalnom tijelu da je poduzme.

5. Ako pomoćni delegirani europski tužitelj smatra:

- (a) da je dodjela mjere nepotpuna ili sadržava očitu relevantnu pogrešku;
- (b) da se mjera iz opravdanih i objektivnih razloga ne može poduzeti u roku određenom pri dodjeli;
- (c) da bi se alternativnom, ali manje intruzivnom mjerom postigli isti rezultati kao i dodijeljenom mjerom; ili
- (d) da prema pravu njegove države članice dodijeljena mjera ne postoji ili da ne bi bila dostupna u sličnom domaćem predmetu,

pomoćni delegirani europski tužitelj obavješćuje svojeg nadzornog europskog tužitelja i savjetuje se s delegiranim europskim tužiteljem koji vodi predmet radi bilateralnog rješavanja pitanja.

6. Ako dodijeljena mjera ne postoji u isključivo domaćoj situaciji, ali bi bila dostupna u prekograničnoj situaciji obuhvaćenoj pravnim instrumentima o uzajamnom priznavanju ili prekograničnoj suradnji, dotični delegirani europski tužitelji mogu, u dogovoru s dotičnim nadzornim europskim tužiteljima, primijeniti takve instrumente.
7. Ako delegirani europski tužitelji ne mogu riješiti pitanje u roku od sedam radnih dana, a dodjela mjere se održi, pitanje se upućuje nadležnom stalnom vijeću. Isto vrijedi i u slučaju kada dodijeljena mjera nije poduzeta u roku određenom pri dodjeli ili u razumnom roku.
8. Nadležno stalno vijeće u potrebnoj mjeri saslušava delegirane europske tužitelje kojih se predmet tiče i potom, bez nepotrebne odgode, u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te ovom Uredbom odlučuje o tome hoće li pomoćni delegirani europski tužitelj poduzeti dodijeljenu potrebnu mjeru ili zamjensku mjeru i do kada će to učiniti te o toj odluci posredstvom nadležnog europskog tužitelja obavješćuje navedene delegirane europske tužitelje.

Članak 32.

Izvršavanje dodijeljenih mjera

Dodijeljene mjere provode se u skladu s ovom Uredbom i pravom države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja. Formalnosti i postupci koje je izričito naveo delegirani europski tužitelj koji vodi predmet poštuju se, osim ako su takve formalnosti i takvi postupci protivni temeljnim načelima prava države članice pomoćnog delegiranog europskog tužitelja.

Članak 33.

Uhićenje prije suđenja i prekogranična predaja

1. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može naložiti ili zatražiti uhićenje osumnjičenika ili okrivljenika ili njegovo stavljanje u istražni pritvor u skladu s nacionalnim pravom primjenjivim u sličnim domaćim predmetima.
2. Kada je potrebno uhititi i predati osobu koja nije u državi članici u kojoj se nalazi delegirani europski tužitelj koji vodi predmet, potonji izdaje europski uhidbeni nalog ili zahtijeva njegovo izdavanje od nadležnog tijela te države članice u skladu s Okvirnom odlukom Vijeća 2002/584/PUP¹.

¹ Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002., str. 1.).

ODJELJAK 3.

PRAVILA O KAZNENOM PROGONU

Članak 34.

Upućivanja i prijenosi postupka na nacionalna tijela

1. Ako se tijekom istrage koju vodi EPPO pokaže da činjenice koje su predmetom istrage nisu kazneno djelo za koje je on nadležan u skladu s člancima 22. i 23., nadležno stalno vijeće odlučuje uputiti predmet nadležnim nacionalnim tijelima bez nepotrebne odgode.
2. Ako se tijekom istrage koju vodi EPPO pokaže da više nisu ispunjeni posebni uvjeti za izvršavanje njegove nadležnosti navedeni u članku 25. stavcima 2. i 3., nadležno stalno vijeće odlučuje uputiti predmet nadležnim nacionalnim tijelima bez nepotrebne odgode i prije pokretanja kaznenog progona pred nacionalnim sudovima.
3. Ako kolegij u pogledu kaznenih djela koja su prouzročila ili bi mogla prouzročiti štetu financijskim interesima Unije u iznosu manjem od 100 000 EUR smatra da, s obzirom na težinu kaznenog djela ili složenost postupka u pojedinačnom slučaju nema potrebe za provedbom istrage ili kaznenog progona u nekom predmetu na razini Unije i da bi to bilo u interesu učinkovitosti istrage ili kaznenog progona, u skladu s člankom 9. stavkom 2. izdaje opće smjernice kojima se stalnim vijećima omogućuje da upute predmet nadležnim nacionalnim tijelima.

Takvim se smjernicama stalnim vijećima također omogućuje da predmet upute nadležnim nacionalnim tijelima u slučaju kada EPPO izvršava svoju nadležnost u vezi s kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive (EU) 2017/...⁺ i u slučaju kada šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi.

Kako bi se osigurala koherentna primjena smjernica, svako stalno vijeće jednom godišnje izvješćuje kolegij o primjeni smjernica.

Takvim upućivanjima obuhvaćena su i sva neodvojivo povezana kaznena djela iz nadležnosti EPPO-a kako je navedeno u članku 22. stavku 3.

4. Stalno vijeće glavnom europskom tužitelju dostavlja svaku odluku o upućivanju predmeta nacionalnim tijelima na temelju stavka 3. U roku od tri dana od primitka te informacije glavni europski tužitelj može zatražiti da stalno vijeće preispita svoju odluku ako glavni europski tužitelj smatra da je to potrebno u interesu osiguravanja koherentnosti EPPO-ove politike upućivanja. Ako je glavni europski tužitelj član odgovarajućeg stalnog vijeća, jedan od zamjenika glavnog europskog tužitelja koristi se pravom da zatraži navedeno preispitivanje.
5. Ako nadležna nacionalna tijela ne prihvate preuzeti predmet u skladu sa stavicima 2. i 3. u roku od najviše 30 dana, EPPO je i dalje nadležan za provedbu kaznenog progona ili odbacivanje predmeta u skladu s pravilima utvrđenima u ovoj Uredbi.

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

6. Ako EPPO razmatra odbacivanje predmeta u skladu s člankom 39. stavkom 3. i ako nacionalno tijelo to zahtijeva, stalno vijeće bez odgode upućuje predmet tome tijelu.
7. Ako nacionalno tijelo odluči pokrenuti istragu nakon upućivanja u skladu sa stavkom 1., stavkom 2. ili stavkom 3. ovoga članka i člankom 25. stavkom 3., EPPO prenosi spis tom nacionalnom tijelu, ne poduzima daljnje istražne mjere ili mjere kaznenog progona te zatvara predmet.
8. Ako se spis prenese u skladu sa stavkom 1., stavkom 2. ili stavkom 3. ovog članka i člankom 25. stavkom 3., EPPO o prijenosu obavješćuje relevantne institucije, tijela, urede i agencije Unije te, ako je to potrebno u skladu s nacionalnim pravom, osumnjičenike ili okrivljenike i žrtve kaznenog djela.

Članak 35.
Okončanje istrage

1. Kada delegirani europski tužitelj koji vodi predmet istragu smatra dovršenom, podnosi izvješće nadzornom europskom tužitelju koje sadržava sažetak predmeta i nacrt odluke o mogućem kaznenom progonu pred nacionalnim sudom ili o razmatranju mogućnosti upućivanja predmeta, odbacivanja predmeta ili provedbe pojednostavljenog postupka kaznenog progona u skladu s člankom 34., člankom 39. ili člankom 40. Nadzorni europski tužitelj te dokumente prosljeđuje nadležnom stalnom vijeću uz svoju procjenu ako smatra da je ona potrebna. Ako stalno vijeće u skladu s člankom 10. stavkom 3. donese odluku kako ju je predložio delegirani europski tužitelj, on nastavlja postupati u predmetu u skladu s time.
2. Ako stalno vijeće na temelju primljenih izvješća razmatra odbijanje odluke kako ju je predložio delegirani europski tužitelj, ono, ako je to potrebno, samo preispituje spis predmeta prije donošenja konačne odluke ili davanja daljnjih uputa delegiranom europskom tužitelju.
3. Kada je to primjenjivo, izvješće delegiranog europskog tužitelja također sadržava dostatno obrazloženje za podizanje optužnice, bilo pred sudom države članice u kojoj se on nalazi ili, u skladu s člankom 26. stavkom 4., pred sudom druge države članice pod čijom je sudbenošću taj predmet.

Članak 36.

Kazneni progon pred nacionalnim sudovima

1. Kada delegirani europski tužitelj podnese nacrt odluke kojim predlaže podizanje optužnice, stalno vijeće u skladu s postupcima utvrđenima u članku 35. odlučuje o tom nacrtu u roku od 21 dana. Stalno vijeće ne može odlučiti odbaciti predmet ako se nacrtom odluke predlaže podizanje optužnice.
2. Ako stalno vijeće ne donese odluku u roku od 21 dana, smatra se da je prihvaćena odluka koju je predložio delegirani europski tužitelj.
3. Ako je predmet pod sudbenošću više država članica, stalno vijeće u načelu odlučuje podići optužnicu u tom predmetu u državi članici delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet. Međutim, uzimajući u obzir izvješće predviđeno u skladu s člankom 35. stavkom 1., stalno vijeće može odlučiti podići optužnicu u predmetu u drugoj državi članici ako postoje dovoljno opravdani razlozi da to učini, uzimajući u obzir kriterije utvrđene u članku 26. stavcima 4. i 5. te u skladu s time dati upute delegiranom europskom tužitelju te države članice.
4. Prije odlučivanja o podizanju optužnice nadležno stalno vijeće može na prijedlog delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet donijeti odluku o spajanju više predmeta kada su istrage vodili različiti delegirani europski tužitelji protiv iste(-ih) osobe(-a) s ciljem provedbe kaznenog progona u tim predmetima pred sudovima samo jedne države članice pod čijom je sudbenošću, u skladu s njezinim pravom, svaki od tih predmeta.

5. Nakon donošenja odluke o državi članici u kojoj će se podići optužnica, na temelju nacionalnog prava određuje se nadležni nacionalni sud u toj državi članici.
6. Ako je to potrebno u svrhe povrata, administrativnog daljnjeg postupanja ili praćenja, središnji ured obavješćuje nadležna nacionalna tijela, zainteresirane osobe i mjerodavne institucije, tijela, urede i agencije Unije o odluci o kaznenom progonu.
7. Ako tužiteljstvo nakon sudske presude mora odlučiti o tome hoće li podnijeti žalbu, delegirani europski tužitelj podnosi nadležnom stalnom vijeću izvješće s nacrtom odluke i čeka njegove upute. Ako te upute nije moguće dočekati u roku koji je određen nacionalnim pravom, delegirani europski tužitelj ima pravo podnijeti žalbu bez prethodnih uputa stalnog vijeća i potom bez odgode podnosi izvješće stalnom vijeću. Stalno vijeće zatim daje uputu delegiranom europskom tužitelju da nastavi sa žalbom ili da je povuče. Isti se postupak primjenjuje ako tijekom sudskog postupka i u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom delegirani europski tužitelj koji vodi predmet zauzme stajalište koje bi dovelo do odbacivanja predmeta.

Članak 37.

Dokazi

1. Dokazi koje su tužitelji EPPO-a ili tuženik predložili sudu ne smiju biti odbačeni kao nedopušteni samo zbog toga što su ti dokazi prikupljeni u drugoj državi članici ili u skladu s pravom druge države članice.
2. Ovom Uredbom ne utječe se na ovlast suda pred kojim se vodi postupak da slobodno ocjenjuje dokaze koje su predložili tuženik ili tužitelji EPPO-a.

Članak 38.

Raspolaganje oduzetom imovinom

Kada u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima nacionalnim pravom, među ostalim nacionalnim pravom kojim se prenosi Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća¹ nadležni nacionalni sud donese konačnu odluku o oduzimanju svake imovine povezane s kaznenim djelom iz nadležnosti EPPO-a ili imovinske koristi ostvarene takvim kaznenim djelom, tom imovinom ili imovinskom koristi raspolaže se u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Tim raspolaganjem ne utječe se negativno na prava Unije ili drugih žrtava na naknadu za štetu koju su pretrpjeli.

¹ Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29.4.2014., str. 39.).

ODJELJAK 4

PRAVILA O ALTERNATIVAMA KAZNENOM PROGONU

Članak 39.

Odbacivanje predmeta

1. Stalno vijeće na temelju izvješća koje podnosi delegirani europski tužitelj koji vodi predmet u skladu s člankom 35. stavkom 1. odlučuje odbaciti predmet protiv neke osobe kada je kazneni progon u skladu s pravom države članice delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet postao nemoguć zbog bilo kojeg od sljedećih razloga:
 - (a) smrti osumnjičenika ili okrivljenik ili likvidacije osumnjičenika ili okrivljenika kao pravne osobe;
 - (b) neubrojivosti osumnjičenika ili okrivljenika;
 - (c) amnestije odobrene osumnjičeniku ili okrivljeniku;
 - (d) imuniteta dodijeljenog osumnjičeniku ili okrivljeniku, osim ako je imunitet ukinut;
 - (e) nastupanja nacionalne, zakonom utvrđene, zastare kaznenog progona;
 - (f) predmet protiv osumnjičenika ili okrivljenika već je konačno zaključen u vezi s istim djelima;
 - (g) nedostatka odgovarajućih dokaza.

2. Odlukom u skladu sa stavkom 1. ne sprečavaju se daljnje istrage na temelju novih činjenica koje EPPO-u nisu bile poznate u trenutku donošenja odluke i koje su nakon te odluke postale poznate. Odluku o ponovnom otvaranju istraga na temelju takvih novih činjenica donosi nadležno stalno vijeće.

3. Ako je EPPO nadležan u skladu s člankom 22. stavkom 3., predmet odbacuje tek nakon savjetovanja s nacionalnim tijelima države članice iz članka 25. stavka 6.

Ako je to primjenjivo, stalno vijeće upućuje predmet nadležnim nacionalnim tijelima u skladu s člankom 34. stavcima 6., 7. i 8. Isto se primjenjuje i kada EPPO izvršava nadležnost u vezi s kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive (EU) 2017/...⁺ i kada šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi.

4. Kada je predmet odbačen, EPPO o takvom odbacivanju službeno obavješćuje nadležna nacionalna tijela te relevantne institucije, tijela, urede i agencije Unije i, ako je to potrebno u skladu s nacionalnim pravom, osumnjičenike ili okrivljenike i žrtve kaznenog djela. Odbačeni predmeti također se mogu uputiti OLAF-u ili nadležnim nacionalnim upravnim ili pravosudnim tijelima u svrhu povrata ili drugog administrativnog daljnjeg postupanja.

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

ODJELJAK 5.

PRAVILA O POJEDNOSTAVLJENIM POSTUPCIMA

Članak 40.

Pojednostavljeni postupci kaznenog progona

1. Ako se primjenjivim nacionalnim pravom predviđa pojednostavljeni postupak kaznenog progona čiji je cilj konačno rješavanje predmeta na temelju uvjeta dogovorenih s osumnjičenikom, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može nadležnom stalnom vijeću, u skladu s člankom 10. stavkom 3. i člankom 35. stavkom 1., predložiti primjenu tog postupka u skladu s uvjetima predviđenima u nacionalnom pravu.

Kada EPPO izvršava nadležnost u vezi s kaznenim djelima iz članka 3. stavka 2. točaka (a) i (b) Direktive (EU) 2017/...⁺ i kada šteta koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena financijskim interesima Unije nije veća od štete koja je prouzročena ili bi mogla biti prouzročena drugoj žrtvi, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet savjetuje se s nacionalnim tijelima kaznenog progona prije no što predloži primjenu pojednostavljenog postupka kaznenog progona.

2. Stalno vijeće odlučuje o prijedlogu delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet, uzimajući u obzir sljedeće elemente:
 - (a) težinu kaznenog djela, osobito na temelju prouzročene štete;

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

- (b) spremnost osumnjičenog počinitelja da popravi štetu prouzročenu nezakonitim postupanjem;
- (c) primjena postupka bila bi u skladu s općim ciljevima i temeljnim načelima EPPO-a kako je utvrđeno u ovoj Uredbi.

Kolegij u skladu s člankom 9. stavkom 2. donosi smjernice o primjeni tih elemenata.

3. Ako se stalno vijeće slaže s prijedlogom, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet primjenjuje pojednostavljeni postupak kaznenog progona u skladu s uvjetima predviđenima u nacionalnom pravu te ga evidentira u sustavu vođenja predmeta. Kada je nakon ispunjenja uvjeta dogovorenih s osumnjičenikom pojednostavljeni postupak kaznenog progona završen, stalno vijeće dat će uputu delegiranom europskom tužitelju da djeluje s ciljem konačnog zaključenja predmeta.

POGLAVLJE VI.

POSTUPOVNI ZAŠTITNI MEHANIZMI

Članak 41.

Opseg pravâ osumnjičenikâ i okrivljenikâ

1. Aktivnosti EPPO-a obavljaju se uz potpuno poštovanje prava osumnjičenikâ i okrivljenikâ utvrđenih u Povelji, među ostalim prava na pošteno suđenje i pravâ na obranu.
2. Svaki osumnjičenik ili okrivljenik u kaznenom postupku EPPO-a ima najmanje ona postupovna prava koja su predviđena u pravu Unije, među ostalim u direktivama o pravima osumnjičenikâ i okrivljenikâ u kaznenim postupcima, kako su provedene u nacionalnom pravu, kao što su:
 - (a) pravo na tumačenje i prijevod kako je predviđeno u Direktivi 2010/64/EU;
 - (b) pravo na informiranje i pristup spisima predmeta kako je predviđeno u Direktivi 2012/13/EU;

- (c) pravo na pristup odvjetniku i pravo na komunikaciju s trećim osobama i informiranja trećih osoba u slučaju pritvora kako su predviđena u Direktivi 2013/48/EU;
 - (d) pravo braniti se šutnjom i pravo na pretpostavku nedužnosti kako su predviđena u Direktivi (EU) 2016/343;
 - (e) pravo na pravnu pomoć kako je predviđeno u Direktivi (EU) 2016/1919.
3. Ne dovodeći u pitanje prava iz ovog Poglavlja, osumnjičenici i okrivljenici, kao i druge osobe uključene u postupke EPPO-a, imaju sva postupovna prava koja su im dodijeljena u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom, među ostalim mogućnost predlaganja dokaza, zahtijevanja određivanja vještaka ili vještačenja i saslušanja svjedoka te zahtijevanja da EPPO ishodi takve mjere u ime obrane.

Članak 42.
Sudsko preispitivanje

1. Postupovni akti EPPO-a čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane podliježu preispitivanju nadležnih nacionalnih sudova u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima nacionalnim pravom. Isto vrijedi i za slučajeve u kojima EPPO propusti donijeti postupovne akte čija je svrha da proizvode pravne učinke u odnosu na treće strane iako je EPPO imao pravnu obvezu donijeti ih u skladu s ovom Uredbom.
2. Sud je nadležan, u skladu s člankom 267. UFEU-a, za odlučivanje o prethodnim pitanjima koja se tiču:
 - (a) valjanosti postupovnih akata EPPO-a ako se takvo pitanje o valjanosti postavi pred bilo kojim sudom države članice izravno na temelju prava Unije;
 - (b) tumačenju ili valjanosti odredaba prava Unije, uključujući ovu Uredbu,
 - (c) tumačenju članaka 22. i 25. ove Uredbe u odnosu na svaki sukob nadležnosti između EPPO-a i nadležnih nacionalnih tijela.
3. Odstupajući od stavka 1. ovog članka, odluke EPPO-a o odbacivanju predmeta, ako ih se osporava izravno na temelju prava Unije, podliježu preispitivanju pred Sudom u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a.

4. Sud je nadležan u skladu s člankom 268. UFEU-a u svim sporovima koji se odnose na naknadu štete koju prouzroči EPPO.
5. Sud je nadležan u skladu s člankom 272. UFEU-a u svim sporovima koji se odnose na arbitražne klauzule sadržane u ugovorima koje je sklopio EPPO.
6. Sud je nadležan u skladu s člankom 270. UFEU-a u svim sporovima koji se odnose na pitanja povezana s osobljem.
7. Sud je nadležan za razrješenje dužnosti glavnog europskog tužitelja ili europskih tužitelja u skladu s člankom 14. stavkom 5. odnosno člankom 16. stavkom 5.
8. Ovim se člankom ne dovodi u pitanje sudske preispitivanje koje Sud u skladu s člankom 263. četvrtim stavkom UFEU-a provodi u odnosu na odluke EPPO-a koje utječu na prava ispitanika iz poglavlja VIII. i odluke EPPO-a koje nisu postupovni akti, poput odluka EPPO-a o pravu pristupa javnosti dokumentima ili odluka o razrješenju dužnosti delegiranih europskih tužitelja koje su donesene u skladu s člankom 17. stavkom 3. ove Uredbe ili svih ostalih administrativnih odluka.

POGLAVLJE VII.

OBRADA INFORMACIJA

Članak 43.

Pristup EPPO-a informacijama

1. Delegirani europski tužitelji mogu pribaviti sve relevantne informacije pohranjene u nacionalnim bazama podataka o kaznenim istragama i kaznenom progonu te u drugim relevantnim registrima tijela javne vlasti, pod uvjetima koji su isti kao uvjeti koji se u sličnim predmetima primjenjuju u skladu s nacionalnim pravom.
2. EPPO u okviru svoje nadležnosti također može pribaviti sve relevantne informacije iz svoje nadležnosti koje su pohranjene u bazama podataka i registrima institucija, tijela, ureda i agencija Unije.

Članak 44.

Sustav vođenja predmeta

1. EPPO uspostavlja sustav vođenja predmeta koji će se održavati i kojim će se upravljati u skladu s pravilima utvrđenima u ovoj Uredbi i u unutarnjem poslovniku EPPO-a.

2. Sustav vođenja predmeta ima svrhu:
- (a) pružati potporu upravljanju istragama i kaznenim progonom koje provodi EPPO, posebno upravljanjem unutarnjim protokom informacija i podupiranjem istražnog rada u prekograničnim slučajevima;
 - (b) osigurati siguran pristup informacijama o istragama i kaznenom progonu u središnjem uredu i od strane delegiranih europskih tužitelja;
 - (c) omogućiti unakrsno uspoređivanje informacija i izvlačenje podataka za operativne analize i u statističke svrhe;
 - (d) olakšati praćenje kako bi se osiguralo da je obrada operativnih osobnih podataka zakonita i u skladu s relevantnim odredbama ove Uredbe.
3. Sustav vođenja predmeta može se povezati sa sigurnom telekomunikacijskom vezom iz članka 9. Odluke Vijeća 2008/976/PUP¹.
4. Sustav vođenja predmeta sadržava:
- (a) registar informacija koje je pribavio EPPO u skladu s člankom 24., uključujući sve odluke u vezi s tim informacijama,
 - (b) kazalo svih spisa predmeta,

¹ Odluka Vijeća 2008/976/PUP od 16. prosinca 2008. o Europskoj pravosudnoj mreži (SL L 348, 24.12.2008., str. 130.).

- (c) sve informacije iz spisa predmeta pohranjene u elektroničkom obliku u sustavu vođenja predmeta u skladu s člankom 45. stavkom 3.

Kazalo ne smije sadržavati nikakve operativne osobne podatke osim podataka potrebnih za identificiranje predmeta ili uspostavu unakrsnih veza među različitim spisima predmeta.

5. U svrhu obrade operativnih osobnih podataka EPPO smije uspostavljati automatizirane datoteke, osim spisa predmeta, samo u skladu s ovom Uredbom i unutarnjim poslovníkom EPPO-a. O detaljima u vezi s takvim drugim automatiziranim datotekama obavješćuje se Europski nadzornik za zaštitu podataka.

Članak 45.

Spisi predmeta EPPO-a

1. Ako EPPO odluči pokrenuti istragu ili ostvariti svoje pravo na preuzimanje predmeta u skladu s ovom Uredbom, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet otvara spis predmeta.

Spis predmeta sadržava sve informacije i dokaze koji su dostupni delegiranom europskom tužitelju i koji se odnose na istragu ili kazneni progon koje provodi EPPO.

Kada se pokrene istraga, informacije iz registra iz članka 44. stavka 4. točke (a) postaju dio spisa predmeta.

2. Spisom predmeta upravlja delegirani europski tužitelj koji vodi predmet u skladu s pravom svoje države članice.

Unutarnji poslovnik EPPO može sadržavati pravila o organizaciji i vođenju spisa predmeta u onoj mjeri koja je potrebna kako bi se osiguralo funkcioniranje EPPO-a kao jedinstvenog ureda. Pristup osumnjičenikâ i okrivljenikâ te drugih osoba uključenih u postupak spisu predmeta odobrava delegirani europski tužitelj koji vodi predmet u skladu s nacionalnim pravom države članice toga tužitelja.

3. Sustav vođenja predmeta EPPO-a uključuje sve informacije i dokaze iz spisa predmeta koji mogu biti pohranjeni u elektroničkom obliku kako bi središnji ured mogao obavljati svoje funkcije u skladu s ovom Uredbom. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet osigurava da sadržaj informacija u sustavu vođenja predmeta u svakom trenutku odgovara spisu predmeta, a posebno u pogledu toga da se operativni osobni podaci sadržani u sustavu vođenja predmeta izbrišu ili isprave kad god su takvi podaci izbrisani ili ispravljeni u odgovarajućem spisu predmeta.

Članak 46.

Pristup sustavu vođenja predmeta

Glavni europski tužitelj, zamjenici glavnog europskog tužitelja, drugi europski tužitelji i delegirani europski tužitelji imaju izravan pristup registru i kazalu.

Nadzorni europski tužitelj i nadležno stalno vijeće pri izvršavanju svojih ovlasti u skladu s člancima 10. i 12. imaju izravan pristup informacijama pohranjenima u elektroničkom obliku u sustavu vođenja predmeta. Nadzorni europski tužitelj također ima izravan pristup spisu predmeta. Nadležno stalno vijeće na zahtjev dobiva pristup spisu predmeta.

Ostali delegirani europski tužitelji mogu zatražiti pristup informacijama pohranjenima u elektroničkom obliku u sustavu vođenja predmeta, kao i svakom spisu predmeta. Delegirani europski tužitelj koji vodi predmet odlučuje o odobravanju takvog pristupa ostalim delegiranim europskim tužiteljima u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. Ako pristup ne bude odobren, predmet se može uputiti nadležnom stalnom vijeću. Nadležno stalno vijeće saslušat će dotične delegirane europske tužitelje u mjeri u kojoj je to potrebno, a zatim odlučiti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom te ovom Uredbom.

Unutarnjim poslovnikom EPPO-a utvrđuju se dodatna pravila u pogledu prava na pristup sustavu vođenja predmeta i postupka utvrđivanja razine tog pristupa za glavnog europskog tužitelja, zamjenike glavnog europskog tužitelja, druge europske tužitelje, delegirane europske tužitelje i osoblje EPPO-a, u mjeri potrebnoj za obavljanje njihovih dužnosti.

POGLAVLJE VIII.

ZAŠTITA PODATAKA

Članak 47.

Načela u vezi s obradom osobnih podataka

1. Osobni podaci moraju biti:
 - (a) obrađeni zakonito i pošteno („zakonitost i pravičnost”);
 - (b) prikupljeni u posebne, izričite i zakonite svrhe te ne smiju biti dodatno obrađeni na način koji je nespojiv s tim svrhama; daljnja obrada u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe ne smatra se nespojivom s prvotnim svrhama pod uvjetom da EPPO osigura odgovarajuće zaštitne mjere za prava i slobode ispitanikâ („ograničavanje svrhe”);
 - (c) primjereni i relevantni te ne smiju biti pretjerani u odnosu na svrhe u koje se obrađuju („smanjenje količine podataka”);
 - (d) točni i, prema potrebi, ažurni; mora se poduzeti svaka razumna mjera radi osiguravanja da se osobni podaci koji nisu točni, uzimajući u obzir svrhe u koje se obrađuju, bez odgode izbrišu ili isprave („točnost”);

- (e) čuvani u obliku koji omogućuje identifikaciju ispitanikâ samo onoliko dugo koliko je potrebno u svrhe radi kojih se osobni podaci obrađuju; osobni podaci mogu se pohraniti na dulja razdoblja u mjeri u kojoj će se osobni podaci obrađivati isključivo u svrhe arhiviranja u javnom interesu, u svrhe znanstvenog ili povijesnog istraživanja ili u statističke svrhe pod uvjetom da EPPO osigura odgovarajuće zaštitne mjere za prava i slobode ispitanikâ, posebno provedbom odgovarajućih tehničkih i organizacijskih mjera propisanih ovom Uredbom („ograničenje pohrane”);
- (f) obrađeni na način kojim se osigurava odgovarajuća sigurnost osobnih podataka, uključujući zaštitu od neovlaštene ili nezakonite obrade te od slučajnog gubitka, uništenja ili oštećenja primjenom odgovarajućih tehničkih ili organizacijskih mjera („cjelovitost i povjerljivost”).

2. EPPO je odgovoran za usklađenost sa stavkom 1. („odgovornost”) i mora je moći dokazati prilikom obrade osobnih podataka koja se u cijelosti ili djelomično obavlja automatiziranim sredstvima te prilikom obrade osobnih podataka koja se obavlja neautomatiziranim sredstvima, koji čine dio sustava pohrane ili su namijenjeni da budu dio sustava pohrane.

3. Obrada koju obavlja EPPO u bilo koju od svrha navedenih u članku 49. koja je različita od one za koju su operativni osobni podaci prikupljeni dopuštena je:

- (a) ako je EPPO ovlašten obrađivati takve operativne osobne podatke u tu svrhu u skladu s ovom Uredbom; i

- (b) ako je obrada nužna i proporcionalna toj drugoj svrsi u skladu s pravom Unije; te
- (c) prema potrebi, ako uporaba operativnih osobnih podataka nije zabranjena primjenjivim nacionalnim postupovnim pravom o istražnim mjerama poduzetima u skladu s člankom 30. Primjenjivo nacionalno postupovno pravo jest pravo države članice u kojoj su podaci prikupljeni.

Članak 48.

Administrativni osobni podaci

1. Uredba (EZ) br. 45/2001 primjenjuje se na sve administrativne osobne podatke koje obrađuje EPPO.
2. EPPO određuje rokove za pohranu administrativnih osobnih podataka u odredbama o zaštiti podataka svojeg unutarnjeg poslovnika.

Članak 49.

Obrada operativnih osobnih podataka

1. EPPO obrađuje operativne osobne podatke automatskim sredstvima ili u strukturiranim ručno vođenim dosjeima u skladu s ovom Uredbom i samo u sljedeće svrhe:
 - (a) kaznene istrage i kazneni progon koji se provode u skladu s ovom Uredbom; ili
 - (b) razmjena informacija s nadležnim tijelima država članica Europske unije i drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije u skladu s ovom Uredbom; ili
 - (c) suradnja s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama u skladu s ovom Uredbom.
2. Kategorije operativnih osobnih podataka i kategorije ispitanikâ čije operativne osobne podatke EPPO smije obrađivati u kazalu kako je navedeno u članku 44. stavku 4. točki (b) za svaku svrhu iz stavka 1. ovog članka navedeni su u Prilogu u skladu sa stavkom 3.
3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 115., radi izrade i ažuriranja popisa kategorija operativnih osobnih podataka i kategorija ispitanikâ iz stavka 2. ovog članka kako bi se uzeo u obzir razvoj u informacijskoj tehnologiji i s obzirom na stanje napretka informacijskog društva.

Kada to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju ovog stavka primjenjuje se postupak predviđen u članku 116.

4. EPPO može privremeno obrađivati operativne osobne podatke kako bi utvrdio jesu li takvi podaci relevantni za njegove zadaće i za svrhe iz stavka 1. Kolegij, djelujući na prijedlog glavnog europskog tužitelja i nakon savjetovanja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka, dodatno određuje uvjete u vezi s obradom takvih operativnih osobnih podataka, posebno s obzirom na pristup podacima i njihovu upotrebu, kao i rokove za pohranu i brisanje podataka.
5. EPPO obrađuje operativne osobne podatke na takav način da se može utvrditi koje je tijelo dostavilo podatke ili odakle su podaci dobiveni.
6. Kada primjenjuje članke od 57. do 62. EPPO prema potrebi djeluje u skladu s nacionalnim postupovnim pravom u vezi s obvezom pružanja informacija ispitaniku te mogućnostima za izostavljanje, ograničavanje ili odgađanje takvih informacija. Prema potrebi, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet savjetuje se s drugim delegiranim europskim tužiteljima kojih se predmet tiče prije donošenja odluke na temelju članaka od 57. do 62.

Članak 50.

Rokovi za pohranu operativnih osobnih podataka

1. EPPO periodično preispituje potrebu za pohranom obrađenih operativnih osobnih podataka. To se preispitivanje provodi najkasnije tri godine nakon što su operativni osobni podaci prvotno obrađeni te zatim svake tri godine. Ako su operativni osobni podaci pohranjeni na razdoblje dulje od pet godina, Europskog nadzornika za zaštitu podataka mora se obavijestiti o toj činjenici.
2. Operativni osobni podaci koje je obradio EPPO ne smiju se pohranjivati dulje od pet godina nakon što je oslobađajuća odluka u vezi sa slučajem postala konačna; u slučaju da je optuženik proglašen krivim, rokovi se produljuju sve dok izrečena sankcija ne bude izvršena ili više ne bude mogla biti izvršena u skladu s pravom države članice u kojoj je izrečena kazna.
3. Prije isteka jednog od rokova iz stavka 2. EPPO preispituje potrebu za produljenom pohranom operativnih osobnih podataka u slučaju da je to potrebno, i dok god je to potrebno, u svrhu obavljanja svojih zadaća. Razlozi za produljenu pohranu moraju biti opravdani i zabilježeni. Ako nije donesena odluka o produljenoj pohrani operativnih osobnih podataka, ti se podaci automatski brišu.

Članak 51.

Razlikovanje različitih kategorija ispitanika

EPPO, kada je to primjenjivo i koliko god je to moguće, jasno razlikuje operativne osobne podatke različitih kategorija ispitanikâ, primjerice:

- (a) osoba za koje postoje ozbiljni razlozi vjerovati da su počinile ili da će počiniti kazneno djelo;
- (b) osoba osuđenih za kazneno djelo;
- (c) žrtava kaznenog djela ili osoba u pogledu kojih postoje određene činjenice koje daju povoda za vjerovati da bi one mogle biti žrtve kaznenog djela; i
- (d) drugih strana u kaznenim djelima, primjerice osoba koje se može pozvati da svjedoče u istragama u vezi s kaznenim djelima ili u naknadnom kaznenom postupku, osoba koje mogu dati informacije o kaznenim djelima ili osoba koje su u kontaktu s nekom od osoba iz točaka (a) i (b) ili su s njom povezane.

Članak 52.

Razlikovanje operativnih osobnih podataka i provjera kvalitete osobnih podataka

1. EPPO, koliko god je to moguće, razlikuje operativne osobne podatke utemeljene na činjenicama od operativnih osobnih podataka utemeljenih na osobnim procjenama.

2. EPPO poduzima sve razumne mjere kako bi osigurao da se operativni osobni podaci koji su netočni, nepotpuni ili više nisu ažurni ne prenose niti stavljaju na raspolaganje. EPPO u tu svrhu i koliko god je to izvedivo provjerava kvalitetu operativnih osobnih podataka prije njihova prijenosa ili stavljanja na raspolaganje. Koliko god je to moguće, EPPO pri svakom prijenosu operativnih osobnih podataka dodaje potrebne informacije koje primatelju omogućuju da ocijeni stupanj točnosti, potpunosti i pouzdanosti operativnih osobnih podataka, kao i u kojoj su mjeri ažurni.
3. Pokaže li se da su preneseni netočni operativnih osobni podaci ili da su operativni osobni podaci preneseni nezakonito, primatelja se o tome mora obavijestiti bez odgode. U takvom slučaju operativni osobni podaci moraju se ispraviti ili izbrisati ili se obrada mora ograničiti u skladu s člankom 61.

Članak 53.

Posebni uvjeti obrade

1. Kada se to zahtijeva ovom Uredbom, EPPO osigurava posebne uvjete za obradu i obavješćuje primatelja takvih operativnih osobnih podataka o tim uvjetima i o zahtjevu za poštovanje tih uvjeta.
2. EPPO poštuje posebne uvjete obrade za obradu koju obavlja nacionalno tijelo u skladu s člankom 9. stavcima 3. i 4. Direktive (EU) 2016/680.

Članak 54.

Prijenos operativnih osobnih podataka institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije

1. Podložno svim dodatnim ograničenjima na temelju ove Uredbe, posebice članku 53., EPPO prenosi operativne osobne podatke drugoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji Unije samo ako su ti podaci potrebni za zakonito obavljanje zadaća koje su u nadležnosti druge institucije, tijela, ureda ili agencije Unije.
2. Ako su operativni osobni podaci preneseni na zahtjev druge institucije, tijela, ureda ili agencije Unije, i voditelj obrade i primatelj snose odgovornost za zakonitost tog prijenosa.

Od EPPO-a se zahtijeva da provjeri nadležnost druge institucije, tijela, ureda ili agencije Unije i da provede privremenu evaluaciju potrebe za prijenosom operativnih osobnih podataka. Ako se pojave dvojbe u vezi s tom potrebom, EPPO od primatelja traži dodatne informacije.

Druga institucija, tijelo, ured ili agencija Unije osigurava da se potreba za prijenosom operativnih osobnih podataka može naknadno provjeriti.

3. Druga institucija, tijelo, ured ili agencija Unije obrađuje operativne osobne podatke samo u svrhe zbog kojih su preneseni.

Članak 55.

Obrada posebnih kategorija operativnih osobnih podataka

1. Obrada operativnih osobnih podataka koji otkrivaju rasno ili etničko podrijetlo, politička mišljenja, religijska ili filozofska vjerovanja ili članstvo u sindikatu te obrada genetskih podataka, biometrijskih podataka u svrhu jedinstvene identifikacije fizičke osobe, operativnih osobnih podataka koji se odnose na zdravlje ili operativnih osobnih podataka o spolnom životu ili seksualnoj orijentaciji fizičke osobe dopuštena je samo ako je to nužno za istrage EPPO-a, podložno odgovarajućim zaštitnim mjerama u pogledu prava i sloboda ispitanika te samo ako se njima dopunjuju drugi operativni osobni podaci koje je EPPO već obradio.
2. Službenika za zaštitu podataka odmah se obavješćuje o primjeni ovog članka.

Članak 56.

Automatizirano pojedinačno odlučivanje, uključujući izradu profila

Ispitanik ima pravo da ne bude predmetom odluke EPPO-a koja se temelji isključivo na automatiziranoj obradi, uključujući izradu profila, koja u odnosu na njega proizvodi pravne učinke ili na sličan način značajno na njega utječe.

Članak 57.

Komunikacija i načini za ostvarivanje prava ispitanika

1. EPPO poduzima razumne mjere kako bi pružio sve informacije iz članka 58. EPPO ispitaniku pruža sve obavijesti u pogledu članka 56, članaka od 59. do 62. i članka 75. u vezi s obradom u jezgrovitom, razumljivom i lako dostupnom obliku, na jasnom i jednostavnom jeziku. Informacije se pružaju svim odgovarajućim sredstvima, uključujući elektronička sredstva. U pravilu voditelj obrade pruža informacije u istom obliku u kojem je primio zahtjev.
2. EPPO olakšava ostvarivanje prava ispitanika u skladu s člancima od 58. do 62.
3. EPPO pisanim putem obavješćuje ispitanika o daljnjem postupanju nakon njegova zahtjeva bez nepotrebne odgode, a u svakom slučaju najkasnije tri mjeseca nakon primitka zahtjeva ispitanika.
4. EPPO osigurava da se informacije predviđene u članku 58. te sve obavijesti pružene ili mjere poduzete na temelju članka 56., članaka od 59. do 62 i članka 75. pružaju, odnosno poduzimaju, bez naknade. Ako su zahtjevi ispitanika očito neutemeljeni ili pretjerani, osobito zbog njihova učestalog ponavljanja, EPPO može:
 - (a) naplatiti razumnu naknadu uzimajući u obzir administrativne troškove pružanja informacija ili obavijesti ili postupanja po zahtjevu ili

- (b) odbiti postupiti po zahtjevu.

Teret dokazivanja očigledne neutemeljenosti ili pretjeranosti zahtjeva snosi EPPO.

- 5. Ako EPPO ima opravdane sumnje u pogledu identiteta fizičke osobe koja podnosi zahtjev iz članka 59. ili članka 61., EPPO može tražiti pružanje dodatnih informacija potrebnih za potvrđivanje identiteta ispitanika.

Članak 58.

Informacije koje se stavljaju na raspolaganje ili daju ispitaniku

- 1. EPPO ispitaniku stavlja na raspolaganje barem sljedeće informacije:
 - (a) identitet i podatke za kontakt EPPO-a;
 - (b) podatke za kontakt službenika za zaštitu podataka;
 - (c) svrhe obrade za koju su ti operativni osobni podaci namijenjeni;
 - (d) pravo na podnošenje pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka i njegove podatke za kontakt;
 - (e) postojanje prava da se od EPPO-a zatraži pristup operativnim osobnim podacima, njihov ispravak ili brisanje, i ograničavanje obrade operativnih osobnih podataka koji se odnose na ispitanika.

2. Uz informacije iz stavka 1., EPPO u specifičnim slučajevima i kako bi se ispitaniku omogućilo ostvarivanje njegovih prava, ispitaniku daje sljedeće dodatne informacije:
- (a) pravna osnova obrade;
 - (b) razdoblje tijekom kojeg će operativni osobni podaci biti pohranjeni ili, ako to nije moguće, kriteriji upotrijebljeni za utvrđivanje tog razdoblja;
 - (c) kada je to primjenjivo, kategorije primatelja operativnih osobnih podataka, uključujući u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama;
 - (d) prema potrebi, dodatne informacije, osobito ako se operativni osobni podaci prikupljaju bez znanja ispitanika.
3. EPPO može odgoditi, ograničiti ili uskratiti pružanje informacija ispitaniku na temelju stavka 2. u onoj mjeri i u onom trajanju u kojem takva mjera predstavlja potrebnu i proporcionalnu mjeru u demokratskom društvu uz dužno poštovanje temeljnih prava i legitimnih interesa dotične fizičke osobe, kako bi se:
- (a) izbjeglo ometanje službenih ili pravnih ispitivanja, istraga ili postupaka;
 - (b) izbjeglo dovođenje u pitanje sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija;

- (c) zaštitila javna sigurnost država članica Europske unije;
- (d) zaštitila nacionalna sigurnost država članica Europske unije;
- (e) zaštitila prava i slobode drugih.

Članak 59.

Pravo ispitanika na pristup

Ispitanik ima pravo od EPPO-a dobiti potvrdu o tome obrađuju li se operativni osobni podaci koji se odnose na njega te, ako se takvi operativni osobni podaci obrađuju, pristup operativnim osobnim podacima i sljedećim informacijama:

- (a) svrhama obrade i pravnoj osnovi obrade;
- (b) kategorijama operativnih osobnih podataka o kojima je riječ;
- (c) primateljima ili kategorijama primatelja kojima su operativni osobni podaci otkriveni, osobito primateljima u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama;
- (d) ako je to moguće, predviđenom razdoblju tijekom kojeg će operativni osobni podaci biti pohranjeni ili, ako to nije moguće, kriterijima upotrijebljenima za utvrđivanje tog razdoblja;
- (e) postojanju prava da se od EPPO-a zatraži ispravak ili brisanje operativnih osobnih podataka ili ograničavanje obrade operativnih osobnih podataka koji se odnose na ispitanika;

- (f) pravu na podnošenje pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka i njegovim podacima za kontakt;
- (g) obavješćivanju o operativnim osobnim podacima koji se obrađuju i o svim dostupnim informacijama o njihovu podrijetlu.

Članak 60.

Ograničenja prava na pristup

1. EPPO može u cijelosti ili djelomično ograničiti pravo ispitanika na pristup u onoj mjeri i u onom trajanju u kojem takvo djelomično ili potpuno ograničavanje čini nužnu i proporcionalnu mjeru u demokratskom društvu uz dužno poštovanje temeljnih prava i legitimnih interesa dotične fizičke osobe, kako bi se:
 - (a) izbjeglo ometanje službenih ili pravnih ispitivanja, istraga ili postupaka;
 - (b) izbjeglo dovodenje u pitanje sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija;
 - (c) zaštitila javna sigurnost država članica Europske unije;
 - (d) zaštitila nacionalna sigurnost država članica Europske unije;
 - (e) zaštitila prava i slobode drugih.

2. Ako bi pružanje takve informacije bilo protivno svrsi stavka 1., EPPO obavješćuje dotičnog ispitanika samo o tome da je obavio provjere ne dajući pritom nikakve informacije iz kojih bi se moglo otkriti obrađuje li EPPO operativne osobne podatke koji se odnose na dotičnog ispitanika.

EPPO obavješćuje ispitanika o mogućnosti da se protiv odluke EPPO-a podnese pritužba Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ili da se protiv nje podnese pravno sredstvo Sudu.

3. EPPO bilježi činjenične ili pravne razloge na kojima se odluka temelji. Te se informacije na zahtjev stavljaju na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 61.

Pravo na ispravak ili brisanje operativnih osobnih podataka i ograničavanje obrade

1. Ispitanik ima pravo bez nepotrebne odgode ishoditi od EPPO-a ispravak netočnih operativnih osobnih podataka koji se na njega odnose. Uzimajući u obzir svrhe obrade ispitanik ima pravo zahtijevati dopunjavanje nepotpunih operativnih osobnih podataka, među ostalim i davanjem dodatne izjave.

2. EPPO briše operativne osobne podatke bez nepotrebne odgode, a ispitanik ima pravo od EPPO-a ishoditi brisanje operativnih osobnih podataka koji se na njega odnose bez nepotrebne odgode ako se obradom krše odredbe članka 47., članka 49. ili članka 55. ili ako se operativni osobni podaci moraju izbrisati radi poštovanja pravne obveze kojoj EPPO podliježe.

3. EPPO umjesto brisanja ograničava obradu ako:

- (a) ispitanik osporava točnost operativnih osobnih podataka, a njihova se točnost ili netočnost ne može utvrditi; ili
- (b) se operativni osobni podaci moraju sačuvati u dokazne svrhe.

Ako je obrada ograničena na temelju prvog podstavka točke (a), EPPO obavještuje ispitanika prije nego što ukine ograničavanje obrade.

4. Ako je obrada ograničena u skladu sa stavkom 3., takvi se operativni osobni podaci, uz iznimku pohranjivanja, obrađuju samo s ciljem zaštite pravâ ispitanika ili druge fizičke ili pravne osobe koja je stranka u postupku EPPO-a ili u svrhe utvrđene u stavku 3. točki (b).

5. EPPO pisanim putem obavješćuje ispitanika o svakom odbijanju ispravka ili brisanja operativnih osobnih podataka ili ograničavanja obrade te o razlozima odbijanja. EPPO može u cijelosti ili djelomično ograničiti obvezu pružanja takvih informacija u onoj mjeri u kojoj takvo ograničavanje čini nužnu i proporcionalnu mjeru u demokratskom društvu uz dužno poštovanje temeljnih prava i legitimnih interesa dotične fizičke osobe, kako bi se:
- (a) izbjeglo ometanje službenih ili pravnih ispitivanja, istraga ili postupaka;
 - (b) izbjeglo dovođenje u pitanje sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija;
 - (c) zaštitila javna sigurnost država članica Europske unije;
 - (d) zaštitila nacionalna sigurnost država članica Europske unije;
 - (e) zaštitila prava i slobode drugih.
- EPPO obavješćuje ispitanika o mogućnosti da se protiv odluke EPPO-a podnese pritužba Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ili da se protiv nje podnese pravno sredstvo Sudu.
6. EPPO o ispravku netočnih operativnih osobnih podataka obavješćuje nadležno tijelo od kojeg potječu netočni operativni osobni podaci.

7. Ako su operativni osobni podaci ispravljani ili izbrisani ili je obrada bila ograničena na temelju stavaka 1., 2. i 3., EPPO to priopćuje primateljima i obavještuje ih o tome da moraju ispraviti ili izbrisati operativne osobne podatke ili ograničiti obradu operativnih osobnih podataka u okviru svoje odgovornosti.

Članak 62.

Ostvarivanje pravâ ispitanika i provjera koju provodi

Europski nadzornik za zaštitu podataka

1. U slučajevima iz članka 58. stavka 3., članka 60. stavka 2. i članka 61. stavka 5. prava ispitanika mogu se ostvariti i putem Europskog nadzornika za zaštitu podataka.
2. EPPO obavještuje ispitanika o mogućnosti ostvarivanja njegovih prava putem Europskog nadzornika za zaštitu podataka u skladu sa stavkom 1.
3. Ako se ostvaruje pravo iz stavka 1., Europski nadzornik za zaštitu podataka obavještuje ispitanika barem o tome da je proveo sve potrebne provjere ili preispitivanje. Europski nadzornik za zaštitu podataka obavještuje ispitanika i o njegovu pravu da protiv odluke Europskog nadzornika za zaštitu podataka podnese pravno sredstvo Sudu.

Članak 63.
Obveze EPPO-a

1. Uzimajući u obzir prirodu, opseg, kontekst i svrhe obrade, kao i rizike različitih razina vjerojatnosti i ozbiljnosti za prava i slobode fizičkih osoba, EPPO provodi primjerene tehničke i organizacijske mjere kako bi osigurao da se obrada provodi u skladu s ovom Uredbom i kako bi to mogao dokazati. Te se mjere, prema potrebi, preispituju i ažuriraju.
2. Ako je to proporcionalno u odnosu na aktivnosti obrade, mjere iz stavka 1. uključuju provedbu odgovarajućih politika zaštite podataka od strane EPPO-a.

Članak 64.
Zajednički voditelji obrade

1. Ako EPPO zajedno s jednim ili više voditelja obrade zajednički odredi svrhe i načine obrade, tada su oni zajednički voditelji obrade. Oni na transparentan način određuju svoje odgovornosti za poštovanje svojih obveza u vezi sa zaštitom podataka, osobito u pogledu ostvarivanja pravâ ispitanika i izvršavanja svojih dužnosti pružanja informacija, što čine međusobnim dogovorom, osim ako su odgovornosti voditeljâ obrade utvrđene pravom Unije ili pravom države članice Europske unije kojem voditelji obrade podliježu te u mjeri u kojoj su one utvrđene. Dogovorom se može odrediti kontaktna točka za ispitanike.

2. Dogovor iz stavka 1. propisno odražava uloge i odnose zajedničkih voditelja obrade prema ispitanicima. Suština dogovora stavlja se na raspolaganje ispitaniku.
3. Neovisno o uvjetima dogovora iz stavka 1., ispitanik može ostvarivati svoja prava na temelju ove Uredbe u odnosu na svakog pojedinog voditelja obrade, kao i protiv njega.

Članak 65.

Izvršitelj obrade

1. Ako se obrada treba provesti u ime EPPO-a, EPPO surađuje samo s izvršiteljima obrade koji pružaju dostatna jamstva za provedbu odgovarajućih tehničkih i organizacijskih mjera na takav način da je obrada u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe i da se obradom osigurava zaštita prava ispitanika.
2. Izvršitelj obrade ne smije angažirati drugog izvršitelja obrade bez prethodnog posebnog ili općeg pisanog odobrenja EPPO-a. U slučaju općeg pisanog odobrenja izvršitelj obrade dužan je obavijestiti EPPO o svim planiranim izmjenama u vezi s dodavanjem ili zamjenom drugih izvršitelja obrade kako bi time voditelju obrade pružio mogućnost da podnese prigovor na takve izmjene.

3. Obrada koju provodi izvršitelj obrade uređuje se ugovorom ili drugim pravnim aktom u skladu s pravom Unije ili pravom države članice Europske unije, koji je obvezujući za izvršitelja obrade u odnosu na EPPO, u kojem se utvrđuju predmet i trajanje obrade, priroda i svrha obrade, vrsta operativnih osobnih podataka i kategorije ispitanika te obveze i prava EPPO-a. Tim se ugovorom ili drugim pravnim aktom osobito određuje da izvršitelj obrade:
- (a) djeluje samo prema uputama voditelja obrade;
 - (b) osigurava da su se osobe ovlaštene za obradu operativnih osobnih podataka obvezale na poštovanje povjerljivosti ili da podliježu odgovarajućim zakonskim odredbama o obvezi povjerljivosti;
 - (c) svim odgovarajućim sredstvima pomaže voditelju obrade osigurati usklađenost s odredbama o pravima ispitanika;
 - (d) prema izboru EPPO-a briše ili vraća EPPO-u sve operativne osobne podatke nakon dovršetka pružanja usluga povezanih s obradom te briše postojeće kopije osim ako sukladno pravu Unije ili pravu države članice Europske unije postoji obveza pohrane operativnih osobnih podataka;
 - (e) EPPO-u stavlja na raspolaganje sve informacije potrebne za dokazivanje poštovanja obveza utvrđenih u ovom članku;

- (f) poštuje uvjete iz stavaka 2. i 3. za angažiranje drugog izvršitelja obrade.
4. Ugovor ili drugi pravni akt iz stavka 3. mora biti u pisanom obliku, što uključuje elektronički oblik.
5. Ako izvršitelj obrade utvrđivanjem svrha i načina obrade krši ovu Uredbu, taj se izvršitelj obrade smatra voditeljem obrade u pogledu te obrade.

Članak 66.

Obrada pod nadzorom voditelja obrade ili izvršitelja obrade

Izvršitelj obrade i bilo koja osoba koja djeluje pod nadzorom EPPO-a ili izvršitelja obrade, a koja ima pristup operativnim osobnim podacima, smije obrađivati te podatke samo ako to naloži EPPO osim ako se obrada zahtijeva prema pravu Unije ili pravu države članice Europske unije.

Članak 67.

Tehnička i integrirana zaštita podataka

1. Kako bi se ispunili zahtjevi iz ove Uredbe i zaštitila prava ispitanikâ EPPO provodi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere, poput pseudonimizacije, koje su osmišljene radi djelotvorne provedbe načelâ zaštite podataka, primjerice načela smanjenja količine podataka, te radi uključenja potrebnih zaštitnih mjera u obradu, uzimajući pritom u obzir najnovija dostignuća i trošak provedbe te prirodu, opseg, kontekst i svrhe obrade, kao i rizike različitih razina vjerojatnosti i ozbiljnosti koje obrada predstavlja za prava i slobode fizičkih osoba, i u vrijeme određivanja sredstava obrade i u vrijeme same obrade.
2. EPPO provodi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere kojima se osigurava da integriranim načinom budu obrađeni samo operativni osobni podaci koji su prikladni i relevantni te nisu pretjerani u odnosu na svrhe u koje se obrađuju. Ta se obveza primjenjuje na količinu prikupljenih operativnih osobnih podataka, opseg njihove obrade, razdoblje pohrane i njihovu dostupnost. Posebice, takvim se mjerama osigurava da operativni osobni podaci ne budu automatski, bez intervencije pojedinca, dostupni neograničenom broju fizičkih osoba.

Članak 68.

Evidencije kategorija aktivnosti obrade

1. EPPO vodi evidenciju svih kategorija aktivnosti obrade za koje je odgovoran. Ta evidencija sadržava sve sljedeće informacije:
 - (a) njegove podatke za kontakt te ime i prezime službenika za zaštitu podataka, kao i njegove podatke za kontakt;
 - (b) svrhe obrade;
 - (c) opis kategorija ispitanikâ i kategorija operativnih osobnih podataka;
 - (d) kategorije primatelja kojima su operativni osobni podaci otkriveni ili će biti otkriveni, uključujući primatelje u trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama;
 - (e) kada je to primjenjivo, informacije o prijenosima operativnih osobnih podataka trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji, uključujući identifikaciju te treće zemlje ili međunarodne organizacije;
 - (f) ako je to moguće, predviđene rokove za brisanje različitih kategorija podataka;
 - (g) ako je to moguće, opći opis tehničkih i organizacijskih sigurnosnih mjera iz članka 73.
2. Evidencije iz stavka 1. moraju biti u pisanom su obliku, što uključuje elektronički oblik.

3. EPPO evidenciju na zahtjev stavlja na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 69.

Zapisivanje u pogledu automatizirane obrade

1. EPPO bilježi zapise za sve sljedeće postupke obrade u automatiziranim sustavima obrade: prikupljanje, izmjena, obavljanje uvida, otkrivanje uključujući prijenose, kombiniranje i brisanje operativnih osobnih podataka koji se upotrebljavaju u operativne svrhe. Zapisi o obavljanju uvida i otkrivanju omogućuju da se ustanovi obrazloženje za takve postupke te datum i vrijeme njihove provedbe, identitet osobe koja je obavila uvid u operativne osobne podatke ili ih je otkrila te, u mjeri u kojoj je to moguće, identitet primateljâ takvih operativnih osobnih podataka.
2. Zapisi se upotrebljavaju samo u svrhe provjere zakonitosti obrade, samopraćenja, osiguravanja cjelovitosti i sigurnosti operativnih osobnih podataka te za kaznene postupke. Takvi zapisi brišu se nakon tri godine, osim ako su potrebni za kontrolu koja je u tijeku.
3. EPPO na zahtjev stavlja zapise na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 70.

Suradnja s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka

U obavljanju svojih zadaća EPPO na zahtjev surađuje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka.

Članak 71.

Procjena učinka u vezi sa zaštitom podataka

1. Ako je vjerojatno da će neka vrsta obrade, a posebice ona koja se koristi novim tehnologijama, te uzimajući u obzir prirodu, opseg, kontekst i svrhe te obrade, prouzročiti visoki rizik za prava i slobode fizičkih osoba, EPPO prije obrade provodi procjenu učinka predviđenih postupaka obrade na zaštitu operativnih osobnih podataka.
2. Procjena iz stavka 1. sadržava barem općenit opis predviđenih postupaka obrade, procjenu rizikâ za prava i slobode ispitanikâ, predviđene mjere za te rizike, zaštitne mjere, sigurnosne mjere i mehanizme za osiguravanje zaštite operativnih osobnih podataka i dokazivanje usklađenosti s ovom Uredbom, uzimajući pritom u obzir prava i legitimne interese ispitanikâ i drugih uključenih osoba.

Članak 72.

Prethodno savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka

1. Prije obrade koja će biti dijelom novog sustava pohrane koji je potrebno osmisлити EPPO se savjetuje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako procjena učinka u vezi sa zaštitom podataka predviđena u članku 71. upućuje na to da bi obrada mogla rezultirati visokim rizikom ako EPPO ne poduzme mjere kako bi se umanjio rizik; ili
 - (b) ako vrsta obrade, posebno ako se upotrebljavaju nove tehnologije, mehanizmi ili postupci, predstavlja visok rizik za prava i slobode ispitanikâ.
2. Europski nadzornik za zaštitu podataka može izraditi popis postupaka obrade koji podliježu obvezi prethodnog savjetovanja u skladu sa stavkom 1.
3. EPPO dostavlja Europskom nadzorniku za zaštitu podataka procjenu učinka u vezi sa zaštitom podataka na temelju članka 71. te na zahtjev pruža sve ostale informacije kako bi Europskom nadzorniku za zaštitu podataka omogućio da provede procjenu usklađenosti obrade te posebno procjenu rizika za zaštitu operativnih osobnih podataka ispitanika i procjenu povezanih zaštitnih mjera.

4. Ako Europski nadzornik za zaštitu podataka smatra da bi se namjeravanom obradom iz stavka 1. ovog članka kršila ova Uredba te osobito ako EPPO nije u dovoljnoj mjeri utvrdio ili umanjio rizik, Europski nadzornik za zaštitu podataka, u roku od najviše šest tjedana od primitka zahtjeva za savjetovanje, pisanim putem pruža savjet EPPO-u u skladu sa svojim ovlastima navedenima u članku 85. Taj rok može se produljiti za mjesec dana, uzimajući u obzir složenost namjeravane obrade. Europski nadzornik za zaštitu podataka u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za savjetovanje obavješćuje EPPO o svakom takvom produljenju kao i o razlozima odgode.

Članak 73.

Sigurnost obrade operativnih osobnih podataka

1. Uzimajući u obzir najnovija dostignuća, troškove provedbe te prirodu, opseg, kontekst i svrhe obrade, kao rizik različitih razina vjerojatnosti i ozbiljnosti za prava i slobode fizičkih osoba, EPPO provodi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere kako bi osigurao razinu sigurnosti primjerenu riziku, osobito u pogledu obrade posebnih kategorija operativnih osobnih podataka iz članka 55.
2. U pogledu automatizirane obrade EPPO nakon evaluacije rizikâ provodi mjere čija je svrha:
 - (a) neovlaštenim osobama zabraniti pristup opremi za obradu koja se upotrebljava za obradu (nadzor pristupa opremi);

- (b) spriječiti neovlašteno čitanje, kopiranje, mijenjanje ili uklanjanje nosača podataka (nadzor nosača podataka);
- (c) spriječiti neovlašteno unošenje podataka te neovlašteno pregledavanje, mijenjanje ili brisanje pohranjenih operativnih osobnih podataka (nadzor pohrane);
- (d) spriječiti upotrebu sustava automatizirane obrade neovlaštenim osobama, upotrebljavajući opremu za podatkovnu komunikaciju (nadzor korisnika);
- (e) osigurati da osobe koje su ovlaštene za upotrebu sustava automatizirane obrade imaju pristup samo operativnim osobnim podacima koji su predviđeni njihovim odobrenjem za pristup (nadzor pristupa podacima);
- (f) osigurati mogućnost da se provjeri i utvrdi kojim tijelima su operativni osobni podaci preneseni ili bi mogli biti preneseni ili stavljeni na raspolaganje upotrebom podatkovne komunikacije (nadzor komunikacije);
- (g) osigurati mogućnost da se naknadno provjeri i utvrdi koji su operativni osobni podaci uneseni u sustave automatizirane obrade podataka te tko ih je i kada unio (nadzor unosa);
- (h) spriječiti neovlašteno čitanje, kopiranje, mijenjanje ili brisanje operativnih osobnih podataka tijekom prijenosa operativnih osobnih podataka ili transporta nosača podataka (nadzor transporta);

- (i) osigurati mogućnost ponovne uspostave instaliranih sustava u slučaju prekida (ponovna uspostava);
- (j) osigurati da sustav dobro funkcionira, da se pojava grešaka u funkcioniranju sustava prijavi (pouzdanost) i da se pohranjeni operativni osobni podaci ne mogu ugroziti zbog nedostataka u funkcioniranju sustava (cjelovitost).

Članak 74.

Obavješćivanje Europskog nadzornika za zaštitu podataka o povredi osobnih podataka

1. U slučaju povrede osobnih podataka EPPO bez nepotrebne odgode te, ako je to izvedivo najkasnije 72 sata od saznanja za tu povredu, o tome obavješćuje Europskog nadzornika za zaštitu podataka, osim ako povreda osobnih podataka vjerojatno neće rezultirati rizikom za prava i slobode fizičkih osoba. Ako se Europskog nadzornika za zaštitu podataka ne obavijesti u roku od 72 sata, uz obavijest se moraju navesti razlozi za odgodu.
2. Obavijest iz stavka 1. sadržava barem:
 - (a) opis prirode povrede osobnih podataka, uključujući, ako je to moguće, kategorije i približan broj ispitanika o kojima je riječ te kategorije i približan broj evidencija osobnih podataka o kojima je riječ;
 - (b) ime i prezime službenika za zaštitu podataka te njegove podatke za kontakt;
 - (c) opis vjerojatnih posljedica povrede osobnih podataka;

- (d) opis mjera koje je EPPO poduzeo ili predložio poduzeti za rješavanje problema povrede osobnih podataka, uključujući, prema potrebi, mjere umanjivanja njezinih mogućih štetnih posljedica.
3. Ako nije moguće istodobno pružiti informacije iz stavka 2. i u onoj mjeri u kojoj to nije moguće, te informacije mogu se pružati postupno, bez nepotrebne daljnje odgode.
4. EPPO bilježi svaku povredu osobnih podataka iz stavka 1., uključujući činjenice povezane s povredom osobnih podataka, njezine posljedice i mjere poduzete za ispravljanje situacije. Ta dokumentacija Europskom nadzorniku za zaštitu podataka omogućuje provjeru usklađenosti s ovim člankom.
5. Ako slučaj povrede osobnih podataka uključuje osobne podatke koje je prenio drugi voditelj obrade ili koji su mu preneseni, EPPO tom voditelju obrade priopćuje informacije iz stavka 3. bez nepotrebne odgode.

Članak 75.

Obavješćivanje ispitanika o povredi osobnih podataka

1. Ako je vjerojatno da će povreda osobnih podataka rezultirati visokim rizikom za prava i slobode fizičkih osoba, EPPO bez nepotrebne odgode obavješćuje ispitanika o povredi osobnih podataka.

2. U obavijesti ispitaniku iz stavka 1. ovog članka mora se jasnim i jednostavnim opisati priroda povrede osobnih podataka i navesti barem informacije i preporuke predviđene u članku 74. stavku 2. točkama (b), (c) i (d).
3. Obavijest ispitaniku iz stavka 1. nije potrebna ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:
 - (a) EPPO je proveo primjerene tehnološke i organizacijske mjere zaštite i te su mjere primijenjena na osobne podatke pogođene povredom osobnih podataka, posebno one koje osobne podatke čine nerazumljivima bilo kojoj osobi koja im nije ovlaštena pristupiti, kao što je enkripcija;
 - (b) EPPO je poduzeo naknadne mjere kojima se osigurava da pojava visokog rizika za prava i slobode ispitanikâ iz stavka 1. više nije vjerojatna;
 - (c) obavijest bi uključivala nerazmjeran napor. U takvom slučaju, umjesto toga mora se pribjeći javnoj objavi ili sličnoj mjeri kojom se ispitanici obavješćuju na jednako djelotvoran način.
4. Ako EPPO nije već obavijestio ispitanika o povredi osobnih podataka, Europski nadzornik za zaštitu podataka, nakon razmatranja vjerojatnosti da će povreda osobnih podataka rezultirati visokim rizikom, može od EPPO-a zatražiti da to učini ili može zaključiti da je ispunjen neki od uvjeta iz stavka 3.

5. Obavijest ispitaniku iz stavka 1. ovog članka može se odgoditi, ograničiti ili uskratiti podložno uvjetima i na temelju razlogâ iz članka 60.i stavka 3.

Članak 76.

Ovlašteni pristup operativnim osobnim podacima u okviru EPPO-a

Samo glavni europski tužitelj, europski tužitelji, delegirani europski tužitelji i njihovo ovlašteno pomoćno osoblje mogu, u svrhu ispunjavanja svojih zadaća i u granicama predviđenima u ovoj Uredbi, imati pristup operativnim osobnim podacima koje obrađuje EPPO.

Članak 77.

Imenovanje službenika za zaštitu podataka

1. Službenika za zaštitu podataka imenuje kolegij na temelju prijedloga glavnog europskog tužitelja. Službenik za zaštitu podataka član je osoblja posebno imenovan u tu svrhu. Službenik za zaštitu podataka u izvršavanju svojih dužnosti djeluje neovisno i ne smije primati nikakve upute.
2. Službenika za zaštitu podataka bira se na temelju njegovih stručnih kvaliteta te posebno njegova stručnog znanja o pravu i praksi u području zaštite podataka te njegove sposobnosti izvršavanja zadaća iz ove Uredbe, posebice onih iz članka 79.

3. Izbor službenika za zaštitu podataka ne smije dovesti do sukoba interesa između njegovih dužnosti kao službenika za zaštitu podataka i bilo kojih njegovih drugih službenih dužnosti, posebno u vezi s primjenom ove Uredbe.
4. Službenika za zaštitu podataka imenuje se na mandat od četiri godine te ga se može ponovno imenovati, ali njegov mandat ne može ukupno trajati više od osam godina. Kolegij ga može razriješiti dužnosti službenika za zaštitu podataka samo uz suglasnost Europskog nadzornika za zaštitu podataka u slučaju da on više ne ispunjava uvjete potrebne za obavljanje svojih dužnosti.
5. EPPO objavljuje podatke za kontakt službenika za zaštitu podataka i dostavlja ih Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 78.

Položaj službenika za zaštitu podataka

1. EPPO osigurava da je službenik za zaštitu podataka primjereno i pravodobno uključen u sva pitanja povezana sa zaštitom osobnih podataka.
2. EPPO podupire službenika za zaštitu podataka u izvršavanju zadaća iz članka 79. tako što mu pruža resurse potrebne za izvršavanje tih zadaća i daje pristup osobnim podacima i postupcima obrade te tako što mu pruža resurse potrebne za održavanje njegova stručnog znanja.

3. EPPO osigurava da službenik za zaštitu podataka ne prima nikakve upute u pogledu izvršavanja tih zadaća. Kolegij ne smije razriješiti dužnosti niti kazniti službenika zato što je obavljao svoje zadaće. Službenik za zaštitu podataka odgovara izravno glavnom europskom tužitelju.
4. Ispitanici mogu kontaktirati službenika za zaštitu podataka u pogledu svih pitanja povezanih s obradom njihovih osobnih podataka i ostvarivanjem njihovih prava na temelju ove Uredbe i na temelju Uredbe (EZ) br. 45/2001.
5. Kolegij donosi provedbena pravila koja se odnose na službenika za zaštitu podataka. Ta provedbena pravila osobito se odnose na postupak odabira za mjesto službenika za zaštitu podataka i njegovo razrješenje, zadaće, dužnosti te ovlasti i zaštitne mjere za neovisnost službenika za zaštitu podataka.
6. EPPO stavlja službeniku za zaštitu podataka na raspolaganje osoblje i resurse potrebne za izvršavanje njegovih dužnosti.
7. Službenik za zaštitu podataka i njegovo osoblje dužni su poštovati obvezu povjerljivosti u skladu s člankom 108.

Članak 79.

Zadaje službenika za zaštitu podataka

1. Službenik za zaštitu podataka ima posebice sljedeće zadaje u pogledu obrade osobnih podataka:
 - (a) osigurati, na neovisan način, usklađenost EPPO-a s odredbama o zaštiti podataka iz ove Uredbe, Uredbe (EZ) br. 45/2001 te relevantnim odredbama o zaštiti podataka iz unutarnjeg poslovnika EPPO-a; time je obuhvaćeno praćenje usklađenosti s ovom Uredbom, s drugim odredbama Unije o zaštiti podataka ili nacionalnim odredbama o zaštiti podataka i s politikama EPPO-a u vezi sa zaštitom osobnih podataka, uključujući dodjeljivanje odgovornosti, podizanje razine svijesti i osposobljavanje osoblja uključenog u postupke obrade te povezane revizije;
 - (b) informirati i savjetovati EPPO te osoblje koje obavlja obradu o njihovim obvezama na temelju ove Uredbe i drugih odredaba Unije o zaštiti podataka ili nacionalnih odredaba o zaštiti podataka;
 - (c) na zahtjev pružati savjete u pogledu procjene učinka u vezi sa zaštitom podataka te pratiti njezinu provedbu u skladu s člankom 71.;
 - (d) osigurati vođenje evidencije o prijenosu i zaprimanju osobnih podataka u skladu s odredbama koje je potrebno utvrditi u unutarnjem poslovniku EPPO-a;

- (e) surađivati s osobljem EPPO-a odgovornim za postupke, osposobljavanje i savjetovanje u vezi s obradom podataka;
 - (f) surađivati s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka;
 - (g) osiguravati da se ispitanike obavješćuje o njihovim pravima u skladu s ovom Uredbom;
 - (h) djelovati kao kontaktna točka za Europskog nadzornika za zaštitu podataka u pogledu pitanja povezanih s obradom, što uključuje prethodno savjetovanje iz članka 72. te se savjetovati, prema potrebi, o svim ostalim pitanjima;
 - (i) pripremati godišnje izvješće te to izvješće dostavljati glavnom europskom tužitelju i Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.
2. Službenik za zaštitu podataka obavlja funkcije predviđene u Uredbi (EZ) br. 45/2001 u pogledu administrativnih osobnih podataka.
3. Službenik za zaštitu podataka i osoblje EPPO-a koje pomaže službeniku za zaštitu podataka u izvršavanju njegovih dužnosti imaju pristup osobnim podacima koje obrađuje EPPO i prostorijama EPPO-a u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njihovih zadaća.

4. Ako službenik za zaštitu podataka smatra da se ne poštuju odredbe Uredbe (EZ) br. 45/2001 povezane s obradom administrativnih osobnih podataka ili odredbe ove Uredbe povezane s obradom operativnih osobnih podataka, službenik o tome obavještuje glavnog europskog tužitelja te od njega traži da problem nepoštovanja riješi u određenom roku. Ako glavni europski tužitelj ne riješi problem nepoštovanja u određenom roku, službenik za zaštitu podataka problem upućuje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka.

Članak 80.

Opća načela za prijenose operativnih osobnih podataka

1. EPPO može operativne osobne podatke prenijeti trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji podložno poštovanju drugih odredaba ove Uredbe, osobito članka 53., i samo ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u člancima od 80. do 83., odnosno:
- (a) prijenos je potreban za obavljanje zadaća EPPO-a;
 - (b) operativni osobni podaci prenose se voditelju obrade u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji, koji je tijelo nadležno za svrhe iz članka 104.;

- (c) ako je država članica Europske unije operativne osobne podatke koje treba prenijeti u skladu s ovim člankom prenijela ili stavila na raspolaganje EPPO-u, tada EPPO od relevantnog nadležnog tijela te države članice Europske unije, u skladu s njezinim nacionalnim pravom, pribavlja prethodno odobrenje za prijenos, osim ako je ta država članica Europske unije takav prijenos odobrila općenito ili pod posebnim uvjetima;
- (d) Komisija je u skladu s člankom 81. odlučila da dotična treća zemlja ili međunarodna organizacija osigurava odgovarajuću razinu zaštite ili su u slučaju nepostojanja takve odluke o primjerenosti ponuđene odgovarajuće zaštitne mjere u skladu s člankom 82. ili takve mjere postoje, ili se u slučaju nepostojanja ni odluke o primjerenosti ni takvih odgovarajućih zaštitnih mjera primjenjuju odstupanja za posebne situacije u skladu s člankom 83.; i
- (e) u slučaju da treća zemlja ili međunarodna organizacija prenesu podatke dalje još nekoj trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji, EPPO zahtijeva da treća zemlja ili međunarodna organizacija od njega zatraži prethodno odobrenje za taj daljnji prijenos, a EPPO može dati to odobrenje tek nakon što u obzir uzme sve relevantne čimbenike, uključujući ozbiljnost kaznenog djela, svrhu u koju su operativni osobni podaci prvotno preneseni te razinu zaštite operativnih osobnih podataka u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji kojoj se dalje prenose operativni osobni podaci.

2. EPPO može prenijeti operativne osobne podatke bez prethodnog odobrenja države članice Europske unije u skladu sa stavkom 1. točkom (c) samo ako je prijenos operativnih osobnih podataka potreban za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti države članice Europske unije ili treće zemlje ili bitnim interesima države članice Europske unije, a prethodno odobrenje ne može se pravodobno pribaviti. Tijelo odgovorno za davanje prethodnog odobrenja obavješćuje se bez odgode.
3. Državama članicama Europske unije ili institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije zabranjuje se prijenos operativnih osobnih podataka dobivenih od EPPO-a trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji. To se ne primjenjuje na slučajeve u kojima je EPPO odobrio takav prijenos nakon što je u obzir uzeo sve relevantne čimbenike, uključujući ozbiljnost kaznenog djela, svrhu u koju su operativni osobni podaci prvotno proslijeđeni te razinu zaštite osobnih podataka u trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji kojoj se prenose operativni osobni podaci. Ta obveza dobivanja prethodnog odobrenja od EPPO-a ne primjenjuje se na slučajeve koji su upućeni nadležnim nacionalnim tijelima u skladu s člankom 34.
4. Članci od 80. do 83. primjenjuju se kako bi se osiguralo da razina zaštite fizičkih osoba osigurana ovom Uredbom i pravom Unije ne bude narušena.

Članak 81.

Prijenosi na temelju odluke o primjerenosti

EPPO može prenijeti operativne osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji kada je Komisija u skladu s člankom 36. Direktive (EU) 2016/680 odlučila da treća zemlja, područje ili jedan ili više određenih sektora unutar te treće zemlje ili međunarodna organizacija o kojima je riječ, osiguravaju primjerenu razinu zaštite.

Članak 82.

Prijenosi koji podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama

1. U nedostatku odluke o primjerenosti EPPO može prenijeti operativne osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako su odgovarajuće zaštitne mjere u pogledu zaštite osobnih podataka predviđene u pravno obvezujućem instrumentu; ili
 - (b) ako je EPPO procijenio sve okolnosti u vezi s prijenosom operativnih osobnih podataka i zaključio da postoje odgovarajuće zaštitne mjere u pogledu zaštite operativnih osobnih podataka.

2. EPPO obavješćuje Europskog nadzornika za zaštitu podataka o kategorijama prijenosa iz stavka 1. točke (b).
3. Ako se prijenos temelji na stavku 1. točki (b), takav se prijenos dokumentira, a dokumentacija se na zahtjev stavlja se na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka, uključujući datum i vrijeme prijenosa te informacije o nadležnom tijelu koje dobiva podatke, obrazloženju prijenosa i prenesenim operativnim osobnim podacima.

Članak 83.

Odstupanja za posebne situacije

1. U slučaju nepostojanja odluke o primjerenosti ili odgovarajućih zaštitnih mjera u skladu s člankom 82., EPPO može prenijeti operativne osobne podatke trećoj zemlji ili međunarodnoj organizaciji samo pod uvjetom da je prijenos potreban:
 - (a) kako bi se zaštitili vitalni interesi ispitanika ili druge osobe;
 - (b) kako bi se zaštitili legitimni interesi ispitanika;
 - (c) kako bi se spriječila neposredna i ozbiljna prijetnja javnoj sigurnosti države članice Europske unije ili treće zemlje; ili
 - (d) u pojedinačnim slučajevima radi izvršavanja zadaća EPPO-a, osim ako EPPO-a utvrdi da temeljna prava i slobode dotičnog ispitanika imaju prednost pred javnim interesom koji postoji u pogledu prijenosa.

2. Ako se prijenos temelji na stavku 1., takav se prijenos dokumentira, a dokumentacija se na zahtjev stavlja na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka, uključujući datum i vrijeme prijenosa te informacije o nadležnom tijelu koje dobiva podatke, obrazloženju prijenosa i prenesenim operativnim osobnim podacima.

Članak 84.

Prijenosi operativnih osobnih podataka primateljima s poslovnim nastanom u trećim zemljama

1. Odstupajući od članka 80. stavka 1. točke (b) i ne dovodeći u pitanje nijedan međunarodni sporazum iz stavka 2. ovog članka, EPPO može, u pojedinačnim i specifičnim slučajevima, prenijeti operativne osobne podatke izravno primateljima s poslovnim nastanom u trećim zemljama samo ako se poštuju druge odredbe ovog poglavlja i ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:
 - (a) prijenos je nužan za obavljanje zadaća EPPO-a kako su predviđene ovom Uredbom u svrhe navedene u članku 49. stavku 1.;
 - (b) EPPO utvrdi da temeljna prava i slobode dotičnog ispitanika nemaju prednost pred javnim interesom koji iziskuje prijenos u dotičnom slučaju;
 - (c) EPPO smatra da je prijenos tijelu nadležnom u svrhe iz članka 49. stavka 1. u trećoj zemlji neučinkovit ili neprimjeren, posebno zato što se prijenos ne može pravodobno ostvariti;

- (d) tijelo koje je u trećoj zemlji nadležno u svrhe iz članka 49. stavka 1. obaviješteno je bez nepotrebne odgode, osim ako je to neučinkovito ili neprimjereno;
 - (e) EPPO obavijesti primatelja o određenoj svrsi ili određenim svrhama u koje potonji može obrađivati operativne osobne podatke pod uvjetom da je takva obrada potrebna.
2. Međunarodni sporazum iz stavka 1. svaki je bilateralni ili multilateralni međunarodni sporazum na snazi između Unije i trećih zemalja u području pravosudne suradnje u kaznenim stvarima i policijske suradnje.
3. Ako se prijenos temelji na stavku 1., takav se prijenos dokumentira, a dokumentaciju se na zahtjev stavlja na raspolaganje Europskom nadzorniku za zaštitu podataka, uključujući datum i vrijeme prijenosa te informacije o nadležnom tijelu koje dobiva podatke, obrazloženju prijenosa i prenesenim operativnim osobnim podacima.

Članak 85.

Nadzor koji provodi Europski nadzornik za zaštitu podataka

1. Europski nadzornik za zaštitu podataka odgovoran je za praćenje i osiguravanje primjene odredaba ove Uredbe koje se odnose na zaštitu temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba u pogledu obrade operativnih osobnih podataka koju provodi EPPO te za savjetovanje EPPO-a i ispitanikâ o svim pitanjima koja se tiču obrade operativnih osobnih podataka. U tu svrhu Europski nadzornik za zaštitu podataka ispunjava dužnosti navedene u stavku 2. ovog članka, izvršava ovlasti koje su mu dodijeljene u stavku 3. ovog članka te surađuje s nacionalnim nadzornim tijelima u skladu s člankom 87.
2. Europski nadzornik za zaštitu podataka na temelju ove Uredbe ima sljedeće dužnosti:
 - (a) saslušati i ispitati pritužbe te u razumnom roku obavijestiti ispitanika o ishodu postupka;
 - (b) provesti ispitivanja na vlastitu inicijativu ili na temelju pritužbe te u razumnom roku obavijestiti ispitanike o ishodu postupka;

- (c) pratiti i osiguravati primjenu odredaba ove Uredbe povezanih sa zaštitom fizičkih osoba u pogledu obrade operativnih osobnih podataka koju provodi EPPO;
- (d) savjetovati EPPO na vlastitu inicijativu ili u okviru određenog savjetovanja o svim pitanjima koja se tiču obrade operativnih osobnih podataka, osobito prije donošenja unutarnjih pravila povezanih sa zaštitom temeljnih prava i sloboda u pogledu obrade operativnih osobnih podataka.

3. Europski nadzornik za zaštitu podataka na temelju ove Uredbe može:

- (a) davati savjete ispitanicima pri ostvarivanju njihovih prava;
- (b) uputiti predmet EPPO-u u slučaju navodnog kršenja odredaba kojima se uređuje obrada operativnih osobnih podataka i, prema potrebi, dati prijedloge rješenja za popravljivanje tog kršenja odredaba i za poboljšanje zaštite ispitanikâ;
- (c) savjetovati se s EPPO-om kada su odbijeni zahtjevi za ostvarivanje određenih prava u vezi s operativnim osobnim podacima, čime se krše odredbe članaka od 56. do 62;
- (d) uputiti predmet EPPO-u;

- (e) naložiti EPPO-u da provede ispravak, ograničenje ili brisanje operativnih osobnih podataka koje je EPPO obradio kršeći odredbe kojima se uređuje obrada operativnih osobnih podataka te da o takvim radnjama obavijesti treće strane kojima su takvi podaci otkriveni, pod uvjetom da se time ne ometaju istrage i kazneni progoni koje vodi EPPO;
 - (f) uputiti predmet Sudu pod uvjetima utvrđenima u Ugovorima;
 - (g) intervenirati u postupcima pokrenutima pred Sudom.
4. Europski nadzornik za zaštitu podataka ima pristup operativnim osobnim podacima koje je obradio EPPO i prostorijama EPPO-a u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje njegovih zadaća.
5. Europski nadzornik za zaštitu podataka sastavlja godišnje izvješće o nadzornim aktivnostima EPPO-a.

Članak 86.

Europski nadzornik za zaštitu podataka i čuvanje poslovne tajne

Europski nadzornik za zaštitu podataka i njegovo osoblje imaju i za vrijeme svojih mandata i nakon njihova isteka obvezu čuvanja poslovne tajne u pogledu svake povjerljive informacije koju su saznali za vrijeme obavljanja službenih dužnosti.

Članak 87.

*Suradnja između Europskog nadzornika za zaštitu podataka
i nacionalnih nadzornih tijela*

1. Europski nadzornik za zaštitu podataka blisko surađuje s nacionalnim nadzornim tijelima u pogledu posebnih pitanja koja iziskuju sudjelovanje nacionalnih tijela, posebice ako Europski nadzornik za zaštitu podataka ili nacionalno nadzorno tijelo utvrdi velike razlike među praksama država članica Europske unije ili ako utvrdi potencijalno nezakonite prijenose putem komunikacijskih kanala EPPO, ili u kontekstu pitanja o provedbi i tumačenju ove Uredbe koja su postavila jedno ili više nacionalnih nadzornih tijela.
2. U slučajevima iz stavka 1. Europski nadzornik za zaštitu podataka i nacionalna nadzorna tijela nadležna za nadzor zaštite podataka mogu, postupajući svaki u okviru svojih nadležnosti, razmjenjivati relevantne informacije i međusobno si pomagati u provedbi revizija i inspekcija, ispitivati poteškoće u tumačenju ili primjeni ove Uredbe, razmatrati probleme povezane s obavljanjem neovisnog nadzora ili s pravima ispitanikâ, izrađivati usklađene prijedloge za zajednička rješenja eventualnih problema te, prema potrebi, promicati svijest o pravima u području zaštite podataka.

3. Europski odbor za zaštitu podataka osnovan Uredbom (EU) 2016/679 također obavlja zadaće utvrđene u članku 51. Direktive (EU) 2016/680 u pogledu pitanja obuhvaćenih ovom Uredbom, posebno onih iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 88.

Pravo na podnošenja pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka

1. Svaki ispitanik ima pravo na podnošenje pritužbe Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ako smatra da se obradom, koju je proveo EPPO, operativnih osobnih podataka koji se odnose na ispitanika krši ova Uredba.
2. Europski nadzornik za zaštitu podataka obavješćuje ispitanika o napretku i ishodu pritužbe, među ostalim o mogućnosti podnošenja pravnog sredstva na temelju članka 89.

Članak 89.

Pravo na sudsko preispitivanje odluka Europskog nadzornika za zaštitu podataka

Tužbe protiv odluka Europskog nadzornika za zaštitu podataka podnose se Sudu.

POGLAVLJE IX.

FINANCIJSKE ODREDBE I ODREDBE O OSOBLJU

ODJELJAK 1.

FINANCIJSKE ODREDBE

Članak 90.

Financijski akteri

1. Glavni europski tužitelj odgovoran je za izradu odluka o utvrđivanju proračuna te za njihovo podnošenje kolegiju na donošenje.
2. Upravni direktor odgovoran je, kao dužnosnik za ovjeravanje, za izvršenje proračuna EPPO-a.

Članak 91.

Proračun

1. Glavni europski tužitelj priprema procjene prihoda i rashoda EPPO-a za svaku financijsku godinu, koja odgovara kalendarskoj godini, na temelju prijedloga koji sastavlja upravni direktor. Te se procjene prikazuju u proračunu EPPO-a.

2. Proračun EPPO-a uravnotežen je u pogledu prihoda i rashoda.
3. Ne dovodeći u pitanje druge resurse, prihodi EPPO-a sastoje se od:
 - (a) doprinosa Unije unesenog u opći proračun Unije, podložno stavcima 7. i 8.;
 - (b) naknada za publikacije i sve ostale usluge koje pruža EPPO.
4. Rashodi EPPO-a obuhvaćaju primitke od rada glavnog europskog tužitelja, europskih tužitelja, delegiranih europskih tužitelja, upravnog direktora i osoblja EPPO-a, administrativne troškove i troškove infrastrukture te operativne rashode.
5. Ako delegirani europski tužitelji djeluju u okviru EPPO-a, relevantni rashodi koji su delegiranim europskim tužiteljima imali tijekom tih aktivnosti smatraju se operativnim rashodima EPPO-a.

Operativni rashodi EPPO-a u načelu ne obuhvaćaju troškove povezane s istražnim mjerama koje provode nadležna nacionalna tijela ili troškovi pravne pomoći. Međutim, ti rashodi u okviru proračuna EPPO-a obuhvaćaju određene troškove povezane s istražnim aktivnostima i aktivnostima kaznenog progona kako je određeno u stavku 6.

Operativni rashodi obuhvaćaju i uspostava sustava vođenja predmeta, osposobljavanje, službena putovanja te prijewe potrebne za unutarnje funkcioniranje EPPO-a, primjerice prijewe za stalno vijeće.

6. Ako je u ime EPPO-a provedena iznimno skupa istražna mjera, delegirani europski tužitelji mogu se na vlastitu inicijativu ili na obrazloženi zahtjev nadležnih nacionalnih tijela savjetovati sa stalnim vijećem o tome bi li trošak istražne mjere dijelom mogao snositi EPPO. Zbog takvih savjetovanja ne smiju se odgađati istrage.

Stalno vijeće zatim može, nakon savjetovanja s upravnim direktorom i na temelju proporcionalnosti mjere provedene u specifičnim okolnostima te izvanredne naravi troška koji ona podrazumijeva, odlučiti hoće li prihvatiti ili odbiti zahtjev u skladu s pravilima o procjeni tih kriterija koja treba odrediti u unutarnjem poslovniku EPPO-a. Upravni direktor zatim odlučuje o iznosu bespovratnih sredstava koja treba dodijeliti na temelju dostupnih financijskih resursa. Upravni direktor o toj odluci o iznosu sredstava bez odgode obavješćuje delegiranog europskog tužitelja koji vodi predmet.

7. U skladu s člankom 332. UFEU-a rashode EPPO-a iz stavaka 4. i 5. ovog članka, snose države članice. Državama članicama Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a pripada prilagodba u skladu s člankom 11. Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 609/2014¹.

¹ Uredba Vijeća (EU, Euratom) br. 609/2014 od 26. svibnja 2014. o metodama i postupku za stavljanje na raspolaganje tradicionalnih vlastitih sredstava i vlastitih sredstava koja se temelje na PDV-u i BND-u te o mjerama za zadovoljavanje potreba za gotovinom (SL L 168, 7.6.2014., str. 39.).

8. Stavak 7. ne primjenjuje se na administrativne troškove koji su nastali institucijama Unije, a koji proizlaze iz provedbe pojačane suradnje u vezi s osnivanjem EPPO-a.

Članak 92.

Utvrđivanje proračuna

1. Glavni europski tužitelj svake godine izrađuje privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda EPPO-a za sljedeću financijsku godinu na temelju prijedloga koji sastavlja upravni direktor. Glavni europski tužitelj šalje privremeni nacrt procjene kolegiju na usvajanje.
2. Privremeni nacrt procjene prihoda i rashoda EPPO-a šalje se Komisiji do 31. siječnja svake godine. EPPO šalje Komisiji do 31. ožujka svake godine konačni nacrt procjene koji uključuje nacrt plana radnih mjesta.
3. Komisija šalje izjavu o procjenama Europskom parlamentu i Vijeću („proračunsko tijelo”) zajedno s nacrtom općeg proračuna Unije.
4. Na temelju izjave o procjenama Komisija unosi u nacrt općeg proračuna Unije procjene koje smatra potrebnima za plan radnih mjesta i iznos doprinosa koji će se naplatiti iz općeg proračuna, koje onda podnosi proračunskom tijelu u skladu s člancima 313. i 314. UFEU-a.

5. Proračunsko tijelo odobrava EPPO-u sredstva za doprinos iz općeg proračuna Unije.
6. Proračunsko tijelo donosi plan radnih mjesta EPPO-a.
7. Kolegij donosi proračun EPPO-a na prijedlog glavnog europskog tužitelja. Proračun postaje konačan nakon konačnog donošenja općeg proračuna Unije. Prema potrebi, proračun se prilagođava u skladu s istim postupkom koji se primjenjuje za donošenje početnog proračuna.
8. Za svaki projekt povezan s nekretninama za koji je vjerojatno da će imati znatne učinke na proračun EPPO-a primjenjuje se članak 88. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1271/2013¹.

Članak 93.

Izvršenje proračuna

1. Upravni direktor koji djeluje kao dužnosnik EPPO-a za ovjeravanje, izvršava proračun EPPO-a za koji je odgovoran, i to u okviru granica odobrenih u proračunu.
2. Upravni direktor svake godine šalje proračunskom tijelu sve informacije relevantne za rezultate svih postupaka evaluacije.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1271/2013 od 30. rujna 2013. o Okvirnoj financijskoj uredbi za tijela iz članka 208. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 7.12.2013., str. 42.).

Članak 94.

Financijsko izvješćivanje i razrješnica

1. Računovodstveni službenik EPPO-a šalje računovodstvenom službeniku Komisije i Revizorskom sudu privremena financijska izvješća za financijsku godinu (godina N) do 1. ožujka sljedeće financijske godine (godina N+1).
2. EPPO šalje izvješće o proračunskom i financijskom upravljanju Europskom parlamentu, Vijeću i Revizorskom sudu do 31. ožujka sljedeće financijske godine.
3. Računovodstveni službenik Komisije šalje Revizorskom sudu privremena financijska izvješća EPPO-a konsolidirana s financijskim izvješćima Komisije do 31. ožujka koji slijedi nakon svake financijske godine.
4. U skladu s člankom 148. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Revizorski sud najkasnije do 1. lipnja sljedeće godine daje svoja opažanja o privremenim financijskim izvješćima EPPO-a.
5. Nakon primitka opažanja Revizorskog suda o privremenim financijskim izvješćima EPPO-a u skladu s člankom 148. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012, računovodstveni službenik EPPO-a izrađuje završna financijska izvješća za koja je odgovoran te ih podnosi kolegiju radi dobivanja njegova mišljenja.

6. Računovodstveni službenik EPPO-a do 1. srpnja koji slijedi nakon svake financijske godine šalje završna financijska izvješća, zajedno s mišljenjem kolegija iz stavka 5., Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu.
7. Završna financijska izvješća EPPO-a objavljuju se u *Službenom listu Europske unije* do 15. studenoga godine koja slijedi nakon svake financijske godine.
8. Upravni direktor šalje Revizorskom sudu odgovor na njegove primjedbe najkasnije do 30. rujna koji slijedi nakon svake financijske godine. Upravni direktor također šalje odgovor Komisiji.
9. Upravni direktor na zahtjev Europskog parlamenta dostavlja Europskom parlamentu sve informacije potrebne za neometanu primjenu postupka davanja razrješnice za predmetnu financijsku godinu, kako je utvrđeno u članku 109. stavku 3. Delegirane uredbe (EU) br. 1271/2013.
10. Europski parlament na preporuku Vijeća, koje odlučuje kvalificiranom većinom, do 15. svibnja godine N + 2 daje razrješnicu upravnom direktoru u odnosu na izvršenje proračuna za godinu N.

Članak 95.

Financijska pravila

Glavni europski tužitelj sastavlja nacrt financijskih propisa koja se primjenjuju na EPPO na temelju prijedloga upravnog direktora. Ta pravila donosi kolegij nakon savjetovanja s Komisijom. Financijskim pravilima ne odstupa se od pravila sadržanih u Delegiranoj uredbi (EU) br. 1271/2013, osim ako je takvo odstupanje izričito potrebno za rad EPPO-a i ako je Komisija za njega prethodno dala suglasnost.

ODJELJAK 2.

ODREDBE O OSOBLJU

Članak 96.

Opće odredbe

1. Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja te pravila koja se donose dogovorom među institucijama Unije radi provedbe tog Pravilnika o osoblju i tih Uvjeta zaposlenja primjenjuju se na glavnog europskog tužitelja i europske tužitelje, delegirane europske tužitelje, upravnog direktora i osoblje EPPO-a, osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi.

Glavni europski tužitelj i europski tužitelji zapošljavaju se kao članovi privremenog osoblja EPPO-a na temelju članka 2. točke (a) Uvjeta zaposlenja.

2. Osoblje EPPO-a zapošljava se u skladu s pravilima i propisima koji se primjenjuju na dužnosnike i ostale službenike Europske unije.
3. Ovlasti koje se Pravilnikom o osoblju i Uvjetima zaposlenja prenose na tijelo za imenovanje radi sklapanja ugovorâ o radu izvršava kolegij. U pogledu osoblja EPPO-a kolegij može delegirati te ovlasti upravnom direktoru. Delegiranje ovlasti iz ovog stavka ne odnosi se na glavnog europskog tužitelja, europske tužitelje, delegirane europske tužitelje ni upravnog direktora.
4. Kolegij donosi odgovarajuća pravila za provedbu Pravilnika o osoblju i Uvjeta zaposlenja u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju. Kolegij donosi i plan kadrovskih resursa kao dio programskog dokumenta.
5. Na EPPO i njegovo osoblje primjenjuje se Protokol o povlasticama i imunitetima Europske unije.

6. Delegirani europski tužitelji zapošljavaju se kao posebni savjetnici u skladu s člancima 5., 123. i 124. Uvjeta zaposlenja. Nadležna nacionalna tijela olakšavaju izvršavanje funkcija delegiranih europskih tužitelja u skladu s ovom Uredbom i suzdržavaju se od svih mjera ili politika koje bi mogle imati negativan utjecaj na njihovu karijeru ili položaj u nacionalnom sustavu kaznenog progona. Posebice, nadležna nacionalna tijela delegiranim europskim tužiteljima osiguravaju resurse i opremu potrebne za izvršavanje njihovih funkcija u skladu s ovom Uredbom te osiguravaju njihovu potpunu integraciju u nacionalna tužiteljstva. Osigurava se postojanje odgovarajućih aranžmana kako bi se zadržala prava delegiranih europskih tužitelja koja se odnose na socijalno osiguranje, mirovinu i druga osiguranja u okviru nacionalnog sustava. Također se osigurava da ukupni primici od rada delegiranog europskog tužitelja nisu manji nego što bi bili da je taj tužitelj ostao samo nacionalni tužitelj. Opći radni uvjeti i radno okruženje delegiranih europskih tužitelja u odgovornosti su nadležnih nacionalnih pravosudnih tijela.
7. Europski tužitelji i delegirani europski tužitelji u izvršavanju svojih istražnih ovlasti i ovlasti kaznenog progona ne smiju primati nikakve naloge, smjernice ni upute, osim onih izričito predviđenih u članku 6.

Članak 97.

Privremeno osoblje i ugovorno osoblje

1. Privremenom osoblju zaposlenom u skladu s člankom 2. točkom (a) Uvjeta zaposlenja u institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije koje je u EPPO-u zaposleno na temelju ugovora sklopljenog najkasnije godinu dana nakon što EPPO postane operativan u skladu s odlukom navedenom u članku 120. stavku 2. nude se ugovori u skladu s člankom 2. točkom (f) Uvjeta zaposlenja, pri čemu svi ostali uvjeti ugovora ostaju nepromijenjeni, ne dovodeći u pitanje nužnost poštovanja obveza koje proizlaze iz Uvjeta zaposlenja. Smatra se da je to privremeno osoblje cijeli radni staž provelo u EPPO-u.
2. Ugovornom osoblju zaposlenom u skladu s člancima 3.a ili 3.b Uvjeta zaposlenja u institucijama Unije koje je u EPPO-u zaposleno na temelju ugovora sklopljenog najkasnije godinu dana nakon što EPPO postane operativan u skladu s odlukom navedenom u članku 120. stavku 2. nude se ugovori u skladu s člankom 3.a Uvjeta zaposlenja, pri čemu svi ostali uvjeti ugovora ostaju nepromijenjeni. Smatra se da je to ugovorno osoblje cijeli radni staž provelo u EPPO-u.
3. Privremenom osoblju zaposlenom u skladu s člankom 2. točkom (f) Uvjeta zaposlenja te ugovornom osoblju zaposlenom u skladu s člankom 3.a Uvjeta zaposlenja u institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije koje je u EPPO-u zaposleno na temelju ugovora sklopljenog najkasnije godinu dana nakon što EPPO postane operativan u skladu s odlukom navedenom u članku 120. stavku 2. nude se ugovori pod istim uvjetima. Smatra se da je to osoblje cijeli radni staž provelo u EPPO-u.

Članak 98.

Upućeni nacionalni stručnjaci i ostalo osoblje

1. EPPO se može, uz vlastito osoblje, koristiti upućenim nacionalnim stručnjacima ili drugim osobama koje su mu stavljene na raspolaganje, ali koje u EPPO-u nisu zaposlene. Pri izvršavanju zadaća povezanih s funkcijama EPPO-a upućeni nacionalni stručnjaci podređeni su glavnom europskom tužitelju.
2. Kolegij donosi odluku o utvrđivanju pravila o upućivanju u EPPO nacionalnih stručnjaka ili drugih osoba koje su EPPO-u stavljene na raspolaganje, ali nisu u njemu zaposlene.

POGLAVLJE IX.
ODREDBE O ODNOSIMA EPPO-a
S NJEGOVIH PARTNERIMA

Članak 99.

Zajedničke odredbe

1. EPPO može u onoj mjeri u kojoj je to potrebno za obavljanje njegovih zadaća uspostaviti i održavati odnose suradnje s institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije u skladu s njihovim ciljevima i ciljevima EPPO-a te s tijelima država članica Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a, tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama.
2. EPPO može u onoj mjeri u kojoj je to relevantno za obavljanje njegovih zadaća u skladu s člankom 111. izravno razmjenjivati sve informacije sa subjektima iz stavka 1. ovog članka, osim ako je drukčije predviđeno u ovoj Uredbi.

3. EPPO može za potrebe određene u stavcima 1. i 2. sklapati radne dogovore sa subjektima iz stavka 1. Ti radni dogovori tehničke su i/ili operativne naravi te su posebno usmjereni na olakšavanje suradnje i razmjene informacija među njihovim strankama. Radni dogovori ne mogu činiti temelj za omogućivanje razmjene osobnih podataka niti imati pravno obvezujuće učinke za Uniju ili njezine države članice.

Članak 100.

Odnosi s Eurojustom

1. EPPO uspostavlja i održava blizak odnos s Eurojustom na temelju međusobne suradnje u okviru njihovih mandata i razvoja međusobnih operativnih, administrativnih i upravljačkih poveznica među njima kako je definirano u ovom članku. U tu svrhu glavni europski tužitelj i predsjednik Eurojusta redovito se sastaju kako bi raspravljali o pitanjima od zajedničkog interesa.
2. EPPO može u operativnim pitanjima Eurojust uključiti u svoje aktivnosti koje se odnose na prekogranične predmete, među ostalim:
 - (a) razmjenom informacija o svojim istragama, uključujući osobne podatke, u skladu s relevantnim odredbama iz ove Uredbe;
 - (b) pozivanjem Eurojusta ili njegovog nadležnog nacionalnog člana, odnosno njegovih nadležnih nacionalnih članova, da pruže potporu pri prijenosu odluka EPPO-a ili zahtjevâ za uzajamnu pravnu pomoć državama članicama Europske unije koje su članice Eurojusta, ali ne sudjeluju u osnivanju EPPO-a, kao i trećim zemljama i izvršavanju tih odluka i zahtjeva u tim državama i trećim zemljama.

3. EPPO na temelju sustava „ima/nema pogotka” ima neizravan pristup informacijama u sustavu vođenja predmeta Eurojusta. Kad god se podaci koje je u sustav vođenja predmeta unio EPPO podudaraju s podacima koje posjeduje Eurojust, o tom se podudaranju obavješćuju i Eurojust i EPPO te država članica Europske unije koja je dostavila podatke Eurojustu. EPPO poduzima odgovarajuće mjere kako bi Eurojustu omogućio pristup informacijama u svome sustavu vođenja predmeta na temelju sustava „ima/nema pogotka”.
4. EPPO se može osloniti na potporu i resurse administrativne službe Eurojusta. U tu svrhu Eurojust može pružati usluge od zajedničkog interesa EPPO-a. Pojednosti se uređuju putem dogovora.

Članak 101.
Odnosi s OLAF-om

1. EPPO uspostavlja i održava blizak odnos s OLAF-om na temelju međusobne suradnje u okviru njihovih mandata i razmjene informacija. Taj odnos posebno je usmjeren na osiguravanje upotrebe svih raspoloživih sredstava za zaštitu financijskih interesa Unije putem dopunjavanja između OLAF-a i EPPO-a te OLAF-ove potpore EPPO-u.
2. Ne dovodeći u pitanje mjere navedene u stavku 3., ako EPPO vodi kaznenu istragu u skladu s ovom Uredbom, OLAF ne pokreće usporedne administrativne istrage o istim činjenicama.
3. EPPO tijekom istrage koju provodi može od OLAF-a zatražiti da, u skladu s OLAF-ovim mandatom, podupre ili dopuni aktivnosti EPPO-a, posebice:
 - (a) pružanjem informacija, analiza (uključujući forenzičke analize), stručnih znanja i operativne potpore;
 - (b) olakšavanjem koordinacije posebnih mjera nadležnih nacionalnih administrativnih tijela i tijela Unije;
 - (c) provođenjem administrativnih istraga.

4. Kako bi OLAF-u omogućio da razmotri primjerene administrativne mjere u skladu sa svojim mandatom, EPPO može OLAF-u pružiti relevantne informacije o predmetima u kojima je EPPO odlučio da neće provesti istragu ili u kojima je odbacio predmet.
5. EPPO na temelju sustava „ima/nema pogotka” ima neizravan pristup informacijama u OLAF-ovu sustavu vođenja predmeta. Kad god se podaci koje je u sustav vođenja predmeta unio EPPO podudaraju s podacima koje posjeduje OLAF, o tom se podudaranju obavješćuju i OLAF i EPPO. EPPO poduzima odgovarajuće mjere kako bi OLAF-u omogućio pristup informacijama u svome sustavu vođenja predmeta na temelju sustava „ima/nema pogotka”.

Članak 102.

Odnosi s Europolom

1. EPPO uspostavlja i održava blizak odnos s Europolom. U tu svrhu sklapa se radni dogovor kojim se utvrđuju modaliteti njihove suradnje.
2. Ako je to potrebno u svrhu istraga, EPPO može na zahtjev dobiti od Europola sve relevantne informacije koje se odnose na kazneno djelo iz nadležnosti EPPO-a, a nalaze se u posjedu Europola, te od Europola može zatražiti analitičku potporu za konkretnu istragu koju provodi EPPO.

Članak 103.

Odnosi s drugim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije

1. EPPO uspostavlja i održava kooperativan odnos s Komisijom u svrhu zaštite financijskih interesa Unije. U tom smislu oni sklapaju sporazum kojim se utvrđuju modaliteti njihove suradnje.
2. Ne dovodeći u pitanje ispravno vođenje i povjerljivost svojih istraga, EPPO bez odgode dostavlja dotičnoj instituciji, tijelu, uredu ili agenciji Unije i drugim žrtvama kojih se to tiče dostatne informacije kako bi im omogućio poduzimanje primjerenih mjera, osobito:
 - (a) administrativnih mjera, poput mjera predostrožnosti radi zaštite financijskih interesa Unije u tom pogledu. EPPO može instituciji, tijelu, uredu ili agenciji Unije preporučiti posebne mjere;
 - (b) sudjelovanjem kao stranka u postupcima;
 - (c) mjerama u svrhu administrativnog povrata iznosa koji se duguju proračunu Unije ili stegovnim mjerama.

Članak 104.

Odnosi s trećim zemljama i međunarodnim organizacijama

1. Radni dogovori iz članka 99. stavka 3. s tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama mogu se posebice odnositi na razmjenu strateških informacija i upućivanje dužnosnika za vezu na rad u EPPO.
2. EPPO može, u dogovoru s dotičnim nadležnim tijelima, odrediti kontaktne točke u trećim zemljama radi olakšavanja suradnje u skladu s operativnim potrebama EPPO-a.
3. Međunarodni sporazumi s jednom ili više trećih zemalja u područjima iz nadležnosti EPPO-a koje je Unija sklopila ili kojima je pristupila u skladu s člankom 218. UFEU-a, kao što su međunarodni sporazumi o suradnji u kaznenim stvarima između EPPO-a i tih trećih zemalja, obvezujući su za EPPO.
4. U slučaju nepostojanja sporazuma iz stavka 3. države članice, ako je to dopušteno na temelju relevantnog multilateralnog međunarodnog sporazuma i podložno prihvatu treće zemlje, priznaju te, kada je to primjenjivo, priopćuju da je EPPO nadležno tijelo za potrebe provedbe multilateralnih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima koje su države članice sklopile, među ostalim, kada je to potrebno i moguće, izmjenom tih sporazuma.

Države članice također mogu priopćiti da je EPPO nadležno tijelo za potrebe provedbe drugih međunarodnih sporazuma o pravnoj pomoći u kaznenim stvarima koje su one sklopile, među ostalim izmjenom tih sporazuma.

5. U slučaju nepostojanja sporazuma iz stavka 3. ovog članka ili priznavanja na temelju stavka 4. ovog članka delegirani europski tužitelj koji vodi predmet, u skladu s člankom 13. stavkom 1., može se poslužiti ovlastima nacionalnog tužitelja u svojoj državi članici kako bi zatražio pravnu pomoć u kaznenim stvarima od tijela trećih zemalja, na temelju međunarodnih sporazuma koje je sklopila ta država članica ili primjenjivog nacionalnog prava te, kada je to potrebno, putem nadležnih nacionalnih tijela. U tom slučaju delegirani europski tužitelj obavještuje tijela trećih zemalja da će EPPO upotrijebiti dokaze prikupljene na toj osnovi za potrebe ove Uredbe i, prema potrebi, nastoji za to dobiti njihovu suglasnost. U svakom slučaju, treću zemlju propisno se obavještuje o tome da je EPPO krajnji primatelj odgovora na zahtjev za pravnu pomoć.

Ako EPPO ne može obavljati svoje funkcije na temelju relevantnog međunarodnog sporazuma kako je navedeno u stavku 3. ili stavku 4. ovog članka, EPPO također može zatražiti pravnu pomoć u kaznenim stvarima od tijela trećih zemalja u određenom predmetu te unutar granica svoje materijalne nadležnosti. EPPO poštuje uvjete koje mogu odrediti ta tijela u vezi s upotrebom informacija koje su pružila na toj osnovi.

6. Podložno drugim odredbama ove Uredbe Ured europskog javnog tužitelja može, na zahtjev, nadležnim tijelima trećih zemalja ili međunarodnim organizacijama dostaviti informacije ili dokaze koji su već u posjedu EPPO-a, za potrebe istraga ili za upotrebu kao dokaza u kaznenim istragama. Nakon savjetovanja sa stalnim vijećem delegirani europski tužitelj koji vodi predmet odlučuje o svakom takvom prijenosu informacija ili dokaza u skladu s nacionalnim pravom svoje države članice i ovom Uredbom.
7. Ako je potrebno zatražiti izručenje neke osobe, delegirani europski tužitelj koji vodi predmet može od nadležnog tijela svoje države članice zatražiti da izda zahtjev za izručenje u skladu s primjenjivim ugovorima i/ili nacionalnim pravom.

Članak 105.

Odnosi s državama članicama Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a

1. Radni dogovori iz članka 99. stavka 3. s tijelima država članica Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a mogu se osobito odnositi na razmjenu strateških informacija i upućivanje dužnosnikâ za vezu na rad u EPPO.

2. EPPO može, u dogovoru s dotičnim nadležnim tijelima, odrediti kontaktne točke u državama članicama Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a radi olakšavanja suradnje u skladu s potrebama EPPO-a.
3. U slučaju nepostojanja pravnog instrumenta koji se odnosi na suradnju u kaznenim stvarima i predaju između EPPO-a i nadležnih tijela država članica Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a, države članice priopćuju da je EPPO nadležno tijelo za potrebe provedbe primjenjivih akata Unije o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima u pogledu predmetâ iz nadležnosti EPPO-a, u okviru svojih odnosa s državama članicama Europske unije koje ne sudjeluju u pojačanoj suradnji u vezi s osnivanjem EPPO-a.

POGLAVLJE XI.

OPĆE ODREDBE

Članak 106.

Pravni položaj i uvjeti rada

1. U svakoj državi članici EPPO ima pravnu sposobnost koja se dodjeljuje pravnim osobama u skladu s nacionalnim pravom.
2. Dogovori potrebni u vezi sa smještajem predviđenim za EPPO i objektima koje Luksemburg stavlja na raspolaganje, kao i posebna pravila koja se u toj državi članici primjenjuju na članove kolegija, upravnog direktora te osoblje EPPO-a i članove njihovih obitelji utvrđuju se u sporazumu o sjedištu koji EPPO i Luksemburg trebaju sklopiti do datuma utvrđenog u skladu s člankom 120. stavkom 2. na koji EPPO preuzima svoje istražne zadaće i zadaće kaznenog progona.

Članak 107.

Pravila o jeziku

1. Na akte iz članaka 21. i 114. ove Uredbe primjenjuje se Uredba Vijeća (EEZ) br. 1/58¹.

¹ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1/58 o određivanju jezika koji se upotrebljavaju u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

2. Kolegij odlučuje dvotrećinskom većinom glasova svojih članova o internim pravilima o jeziku u EPPO-u.
3. Usluge prevođenja za potrebe administrativnog funkcioniranja EPPO-a na središnjoj razini pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije, osim ako hitnost pitanja iziskuje drukčije rješenje. Delegirani europski tužitelji odlučuju o načinima prijevoda za potrebe istraga u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 108.

Povjerljivost i čuvanje poslovne tajne

1. Na članove kolegija, upravnog direktora i osoblje EPPO-a, upućene nacionalne stručnjake i ostale osobe stavljene na raspolaganje EPPO-u, ali koje nisu u njemu zaposlene, te delegirane europske tužitelje, primjenjuje se obveza povjerljivosti u skladu sa zakonodavstvom Unije u odnosu na sve informacije koje posjeduje EPPO.
2. Na sve ostale osobe koje na nacionalnoj razini sudjeluju ili pomažu u obavljanju funkcija EPPO-a primjenjuje se obveza povjerljivosti kako je predviđeno u primjenjivom nacionalnom pravu.
3. Obveza povjerljivosti također se primjenjuje na osobe iz stavaka 1. i 2. nakon odlaska s dužnosti ili prestanka radnog odnosa te nakon prestanka obavljanja djelatnosti.

4. U skladu s primjenjivim nacionalnim pravom ili pravom Unije obveza povjerljivosti primjenjuje se na sve informacije koje je dobio EPPO, osim ako su te informacije već zakonito objavljene.
5. Istrage koje se provode pod nadzorom EPPO-a zaštićene su pravilima o čuvanju poslovne tajne u skladu s primjenjivim pravom Unije. Sve osobe koje sudjeluju ili pomažu u obavljanju funkcija EPPO-a obvezne su čuvati poslovnu tajnu u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom.

Članak 109.

Transparentnost

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća¹ primjenjuje se na dokumente koji nisu spisi predmeta, među ostalim na njihove elektroničke slike, koji se čuvaju u skladu s člankom 45. ove Uredbe.
2. Glavni europski tužitelj u roku od šest mjeseci od datuma imenovanja izrađuje prijedlog detaljnih pravila za primjenu ovog članka. Taj prijedlog donosi kolegij.

¹ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

3. Odluke koje EPPO donese u skladu s člankom 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 mogu biti predmetom pritužbe Europskom ombudsmanu ili tužbe podnesene Sudu, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 228. UFEU-a, odnosno u članku 263. UFEU-a.

Članak 110.

OLAF i Revizorski sud

1. Radi lakše borbe protiv prijevara, korupcije i drugih nezakonitih aktivnosti u skladu s Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013, do šest mjeseci od datuma koji treba utvrditi Komisija u skladu s člankom 120. stavkom 2., EPPO pristupa Međuinstitucionalnom sporazumu od 25. svibnja 1999. o unutarnjim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF)¹ i donosi odgovarajuće odredbe koje se primjenjuju na glavnog europskog tužitelja, europske tužitelje, upravnog direktora i osoblje EPPO-a, upućene nacionalne stručnjake i ostale osobe koje su stavljene na raspolaganje EPPO-u, ali nisu zaposlene te delegirane europske tužitelje na temelju predložka iz Priloga tome Sporazumu.

¹ Međuinstitucionalni sporazum od 25. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Komisije Europskih zajednica u vezi s internim istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) (SL L 136, 31.5.1999., str. 15.).

2. Revizorski sud ima ovlast provoditi reviziju, na temelju dokumenata i na terenu, svih izvoditelja i podizvoditelja koji su od EPPO-a primali sredstva Unije.
3. OLAF može provoditi istrage, uključujući provjere i inspekcije na terenu, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 i Uredbi Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96¹ radi utvrđivanja je li došlo do nepravilnosti koje utječu na financijske interese Unije u vezi s rashodima koje financira EPPO.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1., 2. i 3., radni dogovori s tijelima Unije, tijelima trećih zemalja i međunarodnim organizacijama te ugovori EPPO-a sadržavaju odredbe kojima se Revizorskom sudu i OLAF-u izričito daju ovlasti za provedbu takvih revizija i istraga u skladu s njihovim nadležnostima.

¹ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenoga 1996. o provjerama i inspekcijama na terenu koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevara i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

Članak 111.

Pravila o zaštiti osjetljivih neklasificiranih i klasificiranih podataka

1. EPPO utvrđuje unutarnja pravila o zaštiti osjetljivih neklasificiranih podataka, uključujući stvaranje i obradu takvih podataka u EPPO-u.
2. EPPO utvrđuje unutarnja pravila o zaštiti klasificiranih podataka EU-a koja su usklađena s Odlukom Vijeća 2013/488/EU¹ kako bi se osigurala istovjetna razina zaštite takvih podataka.

Članak 112.

Administrativne istrage

Administrativne aktivnosti EPPO-a podliježu istragama Europskog ombudsmana u skladu s člankom 228. UFEU-a.

Članak 113.

Opći režim odgovornosti

1. Za ugovornu odgovornost EPPO-a mjerodavno je pravo koje se primjenjuje na dotični ugovor.
2. Sud je nadležan za donošenje odluka na temelju bilo koje arbitražne klauzule koja je sadržana u ugovoru koji je sklopio EPPO.

¹ Odluka Vijeća 2013/488/EU od 23. rujna 2013. o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a (SL L 274, 15.10.2013., str. 1.).

3. U području izvanugovorne odgovornosti i u skladu s općim načelima koja su zajednička zakonodavstvima država članica Europske unije EPPO nadoknađuje svu štetu koju su prouzročili EPPO ili njegovo osoblje prilikom obavljanja svojih dužnosti u onoj mjeri u kojoj im se ta šteta može pripisati.
4. Stavak 3. primjenjuje se i na štetu koju je svojom krivnjom prouzročio delegirani europski tužitelj obavljajući svoje dužnosti.
5. Sud je nadležan u sporovima za naknadu štete kako je navedeno u stavku 3.
6. Nacionalni sudovi država članica Europske unije nadležni za rješavanje sporova u vezi s ugovornom odgovornošću EPPO-a kako je navedeno u ovom članku određuju se upućivanjem na Uredbu (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća¹.
7. Osobna odgovornost osoblja EPPO-a uređuje se primjenjivim odredbama utvrđenima u Pravilniku o osoblju i Uvjetima zaposlenja.

¹ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, 20.12.2012., str. 1.).

Članak 114.

Provedbena pravila i programski dokumenti

Kolegij, na prijedlog glavnog europskog tužitelja, posebice donosi:

- (a) svake godine programski dokument koji sadržava godišnji i višegodišnji program EPPO-a;
- (b) strategiju borbe protiv prijevара koja je proporcionalna rizicima od prijevара uzimajući u obzir troškove mjera koje će se provoditi i koristi od njih;
- (c) pravila o uvjetima zapošljavanja, mjerilima uspješnosti, nedostacima u profesionalnom smislu te pravima i obvezama delegiranih europskih tužitelja, uključujući pravila za sprečavanje sukoba interesa i upravljanje njima;
- (d) detaljna pravila o primjeni Uredbe (EZ) br. 1049/2001 u aktivnostima EPPO-a;
- (e) provedbena pravila iz članka 24. stavka 8. Uredbe (EZ) br. 45/2001.

Članak 115.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 49. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od ... [*datum stupanja na snagu ove Uredbe*].
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 49. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u navedenoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

6. Delegirani akt donesen na temelju članka 49. stavka 3 stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovor. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 116.

Hitni postupak

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka stupaju na snagu bez odgode i primjenjuju se sve dok nije podnesen nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. Prilikom priopćenja delegiranog akta Europskom parlamentu i Vijeću navode se razlozi za primjenu hitnog postupka.
2. Europski parlament ili Vijeće mogu podnijeti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka 115. stavka 6. U takvom slučaju Komisija bez odgode stavlja dotični akt izvan snage nakon što joj Europski parlament ili Vijeće priopće svoju odluku o podnošenju prigovora.

Članak 117.

Obavješćivanje

Svaka država članica imenuje tijela nadležna za potrebe provedbe ove Uredbe. Informacije o imenovanim tijelima te sve naknadne izmjene tih informacija istodobno se priopćuju glavnom europskom tužitelju, Vijeću i Komisiji. Države članice također dostavljaju EPPO-u opsežan popis odredaba nacionalnog materijalnog kaznenog prava koje se primjenjuju na kaznena djela definirana u Direktivi (EU) 2017/...⁺ i svog ostalog relevantnog nacionalnog prava. EPPO osigurava objavu informacija zaprimljenih putem tih popisa. Osim toga, države članice koje u skladu s člankom 30. stavkom 3. namjeravaju ograničiti primjenu članka 30. stavka 1. točaka (e) i (f) na određena teška kaznena djela dostavljaju EPPO-u o popisu tih kaznenih djela.

Članak 118.

Preispitivanje pravila koja se odnose na zaštitu fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka koju provodi EPPO

U kontekstu prilagodbe Uredbe (EZ) br. 45/2001 u skladu s člankom 2. stavkom 3. i člankom 98. Uredbe (EU) 2016/679, Komisija preispituje odredbe utvrđene u ovoj Uredbi koje se odnose na zaštitu fizičkih osoba u pogledu obrade osobnih podataka koju provodi EPPO. Komisija, prema potrebi, podnosi zakonodavni prijedlog s ciljem izmjene ili stavljanja izvan snage tih odredaba.

⁺ SL: molimo umetnuti broj Direktive iz dokumenta 2012/0193 (COD).

Članak 119.

Klauzula o preispitivanju

1. Najkasnije pet godina od datuma koji treba utvrditi Komisija u skladu s člankom 120. stavkom 2. i svakih pet godina nakon toga, Komisija naručuje evaluaciju provedbe i učinka ove Uredbe te djelotvornosti i učinkovitosti EPPO-a i njegovih radnih praksi te podnosi izvješće o evaluaciji. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću te nacionalnim parlamentima prosljeđuje izvješće o evaluaciji zajedno sa svojim zaključcima. Nalazi evaluacije objavljuju se.
2. Komisija podnosi zakonodavne prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću ako zaključi da su potrebna dodatna ili detaljnija pravila o osnivanju EPPO-a, njegovim funkcijama ili postupku koji se primjenjuje na njegove aktivnosti, uključujući njegove prekogranične istrage.

Članak 120.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
2. EPPO izvršava nadležnost za sva kaznena djela u okviru njegove nadležnosti počinjena nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

EPPO preuzima istražne zadaće i zadaće kaznenog progona koje su mu dodijeljene ovom Uredbom na datum koji će Komisija utvrditi svojom odlukom na prijedlog glavnog europskog tužitelja nakon osnivanja EPPO-a. Odluka Komisije objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Datum koji Komisija treba utvrditi ne može biti raniji od tri godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

Za one države članice koje sudjeluju u pojačanoj suradnji na temelju odluke donese u skladu s člankom 331. stavkom 1. drugim ili trećim podstavkom UFEU-a, ova se Uredba primjenjuje od datuma navedenog u dotičnoj odluci.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u...

Za Vijeće
Predsjednik
